

Bruxelles, den 30.6.2016
COM(2016) 411 final

2016/0190 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager
vedrørende forældreansvar, og om internationale barnebortførelser (omarbejdning)**

{SWD(2016) 207 final}

{SWD(2016) 208 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag er en omarbejdning af Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (i det følgende benævnt "Bruxelles IIa-forordningen").

Bruxelles IIa-forordningen er hjørnestenen i Den Europæiske Unions retlige samarbejde om familiespørgsmål. Den fastlægger ensartede kompetenceregler for skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab samt for tvister vedrørende forældreansvar i situationer på tværs af grænser. Den letter den frie bevægelighed for retsafgørelser, officielt bekræftede dokumenter og aftaler inden for Unionen ved at fastsætte bestemmelser for anerkendelse og håndhævelse af disse i andre medlemsstater. Den har fundet anvendelse siden den 1. marts 2005 i alle medlemsstater¹ undtagen Danmark².

Nu ti år efter forordningens ikrafttrædelse har Kommissionen foretaget en vurdering af, hvordan forordningen fungerer i praksis, og nødvendigheden af at foretage ændringer i retsakt, på grundlag af Kommissionens gennemførelsesrapport vedtaget i april 2014³. Dette er et initiativ i forbindelse med programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit). Ydermere har Den Europæiske Unions Domstol ("EU-Domstolen") indtil videre afsagt 24 domme vedrørende fortolkningen af forordningen, som er taget med i betragtning.

Formålet med omarbejdningen er yderligere at udvikle det europæiske område med retfærdighed og grundlæggende rettigheder baseret på gensidig tillid ved at fjerne de resterende hindringer for retsafgørelses frie bevægelighed i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse og yderligere at sikre barnets bedste ved at forenkle procedurerne og forbedre deres effektivitet.

I Juncker-Kommissionens politiske retningslinjer⁴ understreges det, at det retlige samarbejde mellem EU-medlemsstaterne skal forbedres trin for trin ved at holde trit med det forhold, at stadig mere mobile borgere gifter sig og får børn på tværs af Unionsgrænser, ved at bygge bro mellem forskellige retssystemer og ved gensidigt at anerkende retsafgørelser, så borgerne lettere kan udøve deres rettigheder i hele Unionen.

Selv om forordningen samlet set anses for at fungere godt, har høringen af interessenter og en række undersøgelser vist adskillige mangler med hensyn til, hvordan forordningen fungerer på nuværende tidspunkt, og disse bør afhjælpes. Af de to områder, som er omfattet af forordningen, ægteskabssager og forældreansvar, er det sidstnævnte, der har forvoldt de mest akutte problemer, som der er behov for at løse hurtigt.

¹ I de medlemsstater, som har tiltrådt Unionen efter denne dato, har forordningen fundet anvendelse siden deres tiltrædelse (Bulgarien og Rumænien: 1. januar 2007, Kroatien: 1. juli 2013).

² I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i denne forordning, som derfor hverken er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

³ COM(2014) 225 final.

⁴ En ny start for Europa: Min dagsorden for job, vækst, retfærdighed og demokratisk forandring. Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission, Jean-Claude Juncker, Strasbourg, 15. juli 2014.

For så vidt angår ægteskabssager var der kun begrænset dokumentation (herunder statistikker) tilgængelig på nuværende tidspunkt, som viste, at der var problemer, og som gav mulighed for præcist at se, hvor og hvordan der var behov for at gribe ind, hvor store problemer der var tale om, samt gav mulighed for at træffe et fuldt oplyst valg mellem de mulige løsninger. Endvidere er der siden vedtagelsen af Bruxelles IIa-forordningen blevet vedtaget tre yderligere EU-instrumenter, som letter behandlingen af ægteskabssager i tilfælde af et internationalt pars skilsmisse. I Rom III-forordningen⁵ findes der regler for lovvalg i forbindelse med skilsmisse, og i forordningen om underholdspligt⁶ behandles spørgsmålene om kompetence og lovvalg i forbindelse med underhold af ægtefæller og børn. Endvidere har Rådet som det seneste godkendt et forstærket samarbejde om internationale pars formueforhold.⁷

Der kunne grundlæggende påpeges seks primære problemer i forbindelse med sager om forældreansvar:

Procedure for tilbagegivelse af barnet

I sager, hvor forældre bortfører deres børn, er timing nøglen til en succesfuld procedure for tilbagegivelse af barnet som fastsat i forordningen. Det så imidlertid ud til, at det ikke kunne sikres i alle sager, at barnet straks blev tilbagegivet. At tilbagegivelsesproceduren var ineffektiv, kan tilskrives flere forskellige forhold. Fristen på seks uger for at træffe en afgørelse om tilbagegivelse viste sig at være utilstrækkelig i praksis, eftersom der blandt dommere og fagfolk er tvivl om, hvorvidt de seks uger gælder pr. instans, inklusive appel eller sågar fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagegivelse. Ydermere indeholder den gældende forordning ingen frist for den modtagende centralmyndigheds behandling af en anmodning. Derudover er problemerne med at overholde fristerne især blevet tilskrevet det forhold, at der i national lovgivning ikke findes en begrænsning på antallet af appelmuligheder, der kan fremsættes over for en afgørelse om tilbagegivelse. Manglende specialisering blandt retterne i at håndtere ansøgninger om tilbagegivelse har også forårsaget forsinkelser i flere medlemsstater. Sagerne om bortførelse på tværs af grænser er komplekse og følsomme, men kommer kun sjældent for én enkelt dommer, når de håndteres af samtlige lokale familieretter. Som følge heraf er dommerne mindre bekendt med de relevante procedurer og bestemmelser, og de har en ringere mulighed for at etablere rutinemæssig kontakt med andre EU-jurisdiktioner på en måde, der fremme opbygningen af gensidig tillid.

Endelig udgør den såkaldte "tilsidesættelsesmekanisme" en tilføjelse til bestemmelserne i Haagerkonventionen fra 1980⁸, og den vurderes at have en mere afskrækkende virkning på den eventuelt bortførende forælder. Den fastsætter den procedure, som skal følges, efter en afgørelse om ikke at tilbagegive barnet er truffet, mens barnet var bortført, jf. artikel 13 i Haagerkonventionen fra 1980. Den praktiske anvendelse af denne "tilsidesættelsesmekanisme" har vist sig vanskelig, fordi forældremyndighedssagerne ikke

⁵ Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010 af 20. december 2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (EUT L 343 af 29.12.2010, s. 10).

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1).

⁷ Den 3. marts 2016 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indføre et forstærket samarbejde for så vidt angår kompetence, lovvalg og anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem internationale par, som omfatter både formueforholdet mellem ægtefæller og de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, og den forelagde to gennemførelsesforordninger. Rådet vedtog afgørelsen den 9. juni 2016.

⁸ Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser (i det følgende benævnt "Haagerkonventionen fra 1980").

finder sted i den medlemsstat, hvor barnet befinder sig, og fordi den bortførende forælder ofte ikke samarbejder. Især er det ofte svært at foretage en høring af barnet.

Anbringelse af barnet i en anden medlemsstat

En ret eller myndighed, der påtænker at anbringe et barn hos en plejefamilie eller i en institution i en anden medlemsstat, skal høre den anden medlemsstats myndigheder, inden den træffer afgørelse om anbringelse. Centralmyndigheder, som har en forpligtelse til at bistå retter og myndigheder med at arrangere anbringelser på tværs af grænser, har med jævne mellemrum angivet, at det nogle gange tager adskillige måneder, før det kan fastslås, om der er behov for godkendelse i en bestemt sag. Hvis det er behov for godkendelse, skal høringsproceduren følges, og det er blevet indrapporteret, at den er lige så langvarig, eftersom der ikke er nogen frist, inden for hvilken de adspurgte myndigheder skal svare. Som følge heraf træffer mange anmodende myndigheder i praksis afgørelse om anbringelse og sender barnet til den modtagende medlemsstat, mens høringsproceduren stadig er i gang, eller sågar allerede på det tidspunkt, hvor den indledes, fordi de finder, at anbringelsen haster, og de er klar over, at procedurerne er langvarige. De modtagende medlemsstater har derfor klaget over, at børnene ofte allerede var anbragt, før der blev givet godkendelse, hvilket har efterladt børnene i en situation med juridisk usikkerhed.

Krav til eksigibilitet

Proceduren for at erklære en afgørelse truffet i en anden medlemsstat eksigibel ("eksigibilitet") er fortsat en hindring for den frie bevægelighed for afgørelser, hvilket medfører unødige omkostninger og forsinkelser for forældre og børn, når de er involveret i procedurer på tværs af grænser. Behandlingstiden for at opnå eksigibilitet varierer fra medlemsstat til medlemsstat; Det kan tage fra nogle dage til adskillige måneder, afhængigt af sagens kompleksitet, og af hvor kompetencen ligger. Den angivne behandlingstid tager ikke hensyn til, hvor længe det tager at fremskaffe og oversætte de nødvendige dokumenter i forbindelse med en anmodning. Hvis en godkendelse eller afvisning af afgørelsens eksigibilitet appelleres, stiger behandlingstiden meget: appelprocedurer kan i nogle medlemsstater tage op til to år. Dette er især frustrerende for forældre, som forventer, at afgørelser vedrørende deres børn træder i kraft uden unødvendig forsinkelse.

Der kan også forekomme indbyrdes modstridende situationer, hvor en medlemsstat skal håndhæve samværsretten i henhold til forordningen, mens anerkendelsen og/eller fuldbyrdelsen af forældremyndigheden, som er givet ved samme afgørelse, kan være blevet appelleret eller måske nægtet i den samme medlemsstat, fordi afgørelser om både samværsret og forældremyndighed på nuværende tidspunkt er underlagt forskellige procedurer i forordningen.

Høring af barnet

Der er uoverensstemmelser i fortolkningen af grundene til ikke at anerkende en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, navnlig i forbindelse med høring af barnet. Forordningen er baseret på det princip, at der skal tages hensyn til barnets synspunkter i sager, som omhandler barnet, så længe det er passende i lyset af dets alder og modenhed og i overensstemmelse med barnets bedste. Problemerne opstår, fordi medlemsstaterne har forskellige regler for høring af barnet. Navnlig tilskyndes medlemsstater, som har strengere standarder for høring af barnet end de medlemsstater, hvor afgørelsen er truffet, på grundlag af de gældende regler til at afvise anerkendelse og eksigibilitet, hvis høringen af barnet ikke lever op til førstnævntes

egne standarder. Endvidere understreges vigtigheden af at høre barnet ikke i forordningen i generelle vendinger for alle forældreansvarssager, men kun i forbindelse med tilbagegivelsessager. Hvis der træffes en afgørelse uden høring af barnet, er der en fare for, at afgørelsen ikke tager tilstrækkeligt hensyn til barnets bedste.

Faktisk fuldbyrdelse af afgørelser

Afgørelser vedrørende forældreansvar fuldbyrdes ofte sent eller slet ikke. En effektiv fuldbyrdelse afhænger af, hvilke nationale strukturer der er indført for at sikre fuldbyrdelsen. Den retlige og praktiske tilgang til fuldbyrdelse af afgørelser i familiesager er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, navnlig for så vidt angår fuldbyrdelsen af de trufne foranstaltninger. Når en kendelse først er afsagt, er det vigtigt at have en effektiv foranstaltning til rådighed til at fuldbyrde den under hensyntagen til, at det i forbindelse med fuldbyrdelse over for børn stadig skal være muligt at reagere hurtigt på foreløbige eller permanente risici mod barnets bedste, som kan forårsages af fuldbyrdelsen.

Samarbejde mellem centralmyndighederne

Samarbejdet mellem centralmyndighederne i specifikke sager vedrørende forældreansvar, som fremgår af artikel 55, er afgørende med henblik på effektivt at støtte forældre og børn, som er involveret i sager på tværs af grænser, der vedrører børn. Et problem, som alle interessenter har påpeget, herunder medlemsstaterne, er den uklare formulering i den artikel, der fastsætter, hvilken bistand centralmyndighederne skal yde i specifikke sager om forældreansvar. Dette har ført til forsinkelser, som har været til ugunst for barnets bedste. Ifølge høringens resultater udgør artiklen ikke et tilstrækkeligt retsgrundlag for de nationale myndigheder i visse medlemsstater til, at de kan skride til handling, fordi deres nationale lovgivning kræver et mere eksplicit selvstændigt retsgrundlag i forordningen.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget tager andre instrumenter i betragtning, navnlig andre EU-forordninger inden for familieret og internationale instrumenter, som f.eks. Haagerkonventionerne fra 1980⁹ og 1996¹⁰.

For så vidt angår sager om forældreansvar (forældremyndighed, samværsret, beskyttelse af barnet) er medlemsstaternes retsinstanser bundet af forordningens *kompetenceregler*. Der findes ingen andre EU-instrumenter, der behandler disse aspekter. Formålet med Haagerkonventionen fra 1980 er at beskytte kompetencen i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, i sager om barnebortførelser på tværs af grænser. Både i sager inden for EU og i sager med tredjelande er den *lovgivning, der gælder i sager vedrørende forældreansvar*, fastsat i Haagerkonventionen fra 1996.

Ved ægteskabssager er det Bruxelles IIa-forordningen, der fastsætter, hvilken af medlemsstaternes retter, der har *kompetence* inden for skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab. Reglerne for at fastslå, *hvilken lovgivning der finder anvendelse* på disse spørgsmål, er fastsat i overensstemmelse med Rom III-forordningen, der er indført som et instrument til styrket samarbejde i de medlemsstater, der anvender den.

⁹ Ovenfor fodnote 8.

¹⁰ Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige (i det følgende benævnt "Haagerkonventionen fra 1996").

Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet i en anden medlemsstat om ægteskabssager eller sager vedrørende forældreansvar, er omfattet af Bruxelles IIa-forordningen.

Der er en indirekte forbindelse til forordningen om underholdspligt, da dennes anvendelsesområder omfatter underholdspligt som følge af et familieforhold, mens underhold ikke er omfattet af Bruxelles IIa-forordningens anvendelsesområde. I henhold til forordningen om underholdspligt vil de retter, der har kompetence efter Bruxelles IIa-forordningen, normalt have accessorisk kompetence i forbindelse med underhold.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for Unionens indsats i familiespørgsmål er fastsat i artikel 81, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Af artikel 81, stk. 1, fremgår det, at Unionen skal "etablere et samarbejde om civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser og udenretslige afgørelser."

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Unionen har delt kompetence i henhold til artikel 81 i TEUF, som den allerede har gjort brug af ved vedtagelsen af Bruxelles IIa-forordningen. De forskellige elementer i forslaget overholder kravene om subsidiaritet. Tilsidesættelsesmekanismen vedrørende tilbagegivelse finder kun anvendelse i sager, hvor barnet er blevet bortført på tværs af grænser. Forbedringer foretaget indtil videre i én medlemsstat har vist sig ikke at have nogen indvirkning på proceduren for tilbagegivelse som helhed, eftersom det er en forudsætning for, at systemet fungerer efter hensigten, at der er effektivitet, tæt samarbejde og gensidig tillid mellem begge de medlemslande, der er involveret i sagen.

For så vidt angår afgørelser fastslog EU-Domstolen i 2012, at " Medlemsstaterne skal (...) fastsætte klare regler og procedurer med henblik på den i forordningens artikel 56 omhandlede godkendelse for at garantere retssikkerheden og sikre hurtighed. Procedurene skal bl.a. gøre det muligt for den ret, der påtænker anbringelsen, let at identificere den kompetente myndighed og den myndighed, der har kompetence til at meddele eller nægte godkendelsen, inden for en kort frist." Imidlertid gennemfører de forskellige nationale regler ikke bestemmelserne om anbringelser på tværs af grænser på en sammenhængende og ensartet måde, og det er usandsynligt, at de vil gøre det i fremtiden. Selv hvis de gjorde, ville den nødvendige koordinering mellem de nationale regler ikke kunne opnås på nationalt niveau. Derfor er det kun ved at indføre selvstændige minimumsregler i forordningen, som finder anvendelse på alle afgørelser om anbringelser på tværs af grænser, der er truffet af en ret eller en myndighed i en medlemsstat, man kan løse dette problem.

Afskaffelsen af eksigibilitet kan ikke opnås individuelt af hver medlemsstat, idet proceduren allerede er blevet harmoniseret ved Bruxelles IIa-forordningen og derfor kun kan ændres ved en forordning. Samme ræsonnement gælder for forbedringerne af de eksisterende regler om samarbejde mellem medlemsstaternes centralmyndigheder.

For så vidt angår fuldbyrdelse, der som sådan er en sag for medlemsstaterne, har EU-Domstolen fastslået, at anvendelsen af nationale regler til fuldbyrdelse ikke bør være til skade

for forordningens effektive virkning¹¹. Artikel 81, stk. 2, litra f), giver mulighed for på EU-niveau at fjerne forhindringer for en tilfredsstillende afvikling af civile retssager, om nødvendigt ved at fremme foreneligheden mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler. Ydermere er der hjemmel for at foretage et minimum af harmonisering for at nå målet om gensidig anerkendelse af afgørelser. Hvis ineffektive fuldbyrdelsesprocedurer medfører negative virkninger, er der behov for at tage hånd om disse på EU-niveau, således at der kan garanteres et tilfredsstillende resultat i alle medlemsstater.

- **Proportionalitet**

Af proportionalitetsprincippet kræves det, at de foranstaltninger, der træffes, skal være proportionelle med problemernes omfang og størrelse.

Nationale materielle regler vil i nogen grad blive påvirket af de foreslåede foranstaltninger, i det omfang der foreslås fælles standarder for fuldbyrdelse. Dette er imidlertid retfærdiggjort af målet om at sikre forordningens fulde effektivitet og af det forhold, at enkeltpersoner skal være i stand til at udøve deres rettigheder fuldt ud, uanset hvor de befinder sig i Unionen, og af at uforeneligheder mellem medlemsstaternes forskellige retssystemer og administrative systemer skal fjernes. Evalueringen har bekræftet, at nationale grunde til at afvise fuldbyrdelse kan være en gentagelse af eksisterende grunde til at afvise fuldbyrdelse, som fremgår af forordningen. Fordi der er forskellige standarder for anvendelsen af disse grunde efter forordningen og efter nationale lovgivning, kan de nationale grunde i realiteten underminere, at de europæiske regler anvendes ensartet og problemfrit. For at sikre ensartethed og på den måde skabe lige muligheder for alle borgere i Unionen er det derfor nødvendigt at harmonisere de nationale grunde til at afvise fuldbyrdelse, hvis de lægges til grund for ikke at fuldbyrde en afgørelse truffet i en anden medlemsstat.

Der er et stort og stigende antal EU-borgere, som direkte og indirekte er påvirket af sager på tværs af grænser, som vedrører børn. Omkostningerne ved forslaget er beskedne, men fordelene er til sammenligning meget store. Forslaget styrker retssikkerheden, øger fleksibiliteten, sikrer adgang til retssager, som er effektive, alt imens medlemsstaterne bevarer fuld suverænitet inden for de materielle regler om forældreansvar.

- **Valg af retsinstrument**

Forslaget tager form af en omarbejdning af en forordning med ændringer, som erstatter den eksisterende forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Evalueringen af forordningen blev gennemført i lyset af målene i programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit)¹². Det er Kommissionens program, der skal sikre, at EU-lovgivningen er egnet til formålet og giver de resultater, som har været EU-lovgivernes hensigt. Evalueringen af forordningen er baseret på en kvantitativ og en kvalitativ analyse. Der blev indsamlet empiriske data via en ekstern undersøgelse. Se den endelige evalueringsrapport og de analytiske bilag¹³ for at evaluere forordningens *relevans*,

¹¹ EU-Domstolens dom af 11. juli 2008, sag C-195/08 PPU, Inga Rinau, præmis 82.

¹² Bedre regulering for bedre resultater - En EU-dagsorden (COM(2015) 215 final).

¹³ Undersøgelse af vurdering af forordning (EF) 2201/2003 og af politikmulighederne for at ændre den; se (den endelige evalueringsrapport) på

sammenhæng, effektivitet samt EU-merværdi og nyttevirkning. Ydermere blev der lanceret to spørgeskemaundersøgelser i 2015 for at indsamle specifikke data om afgørelser vedrørende forældreansvar.

Selv om forordningen gennemgående anses for at fungere godt og give værdi til EU-borgerne, hæmmes retsaktens anvendelse i praksis til tider af en række retlige problemer; den gældende retsakt er ikke tilstrækkelig klar eller utilstrækkelig på visse punkter¹⁴. Det anses især for at være tilfældet for proceduren for tilbagegivelse af barnet og for samarbejdet mellem centralmyndighederne i sager om forældreansvar¹⁵.

Evalueringen viste, at af de to store områder, som er omfattet af forordningen, ægteskabssager og forældreansvar, er det sidstnævnte, der har forvoldt akutte problemer. Der er blevet stillet spørgsmål ved den overordnede *effektivitet* af visse aspekter af sagerne om børn¹⁶. I sager, hvor forældre bortfører deres børn, hvor børn anbringes på tværs af grænser, i sager om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser og i sager om samarbejde mellem nationale myndigheder (centrale eller andre), er der for mange og unødige forsinkelser, som opstår på grund af den måde, eksisterende procedurer er formuleret og anvendt på¹⁷. Det har haft en negativ indvirkning på forhold mellem forældre og barn og på barnets bedste. Endvidere har kravet om *eksigibilitet* medført en gennemsnitlig forsinkelse pr. sag på adskillige måneder og omkostninger på op til 4.000 EUR for borgerne¹⁸. Den uklare beskrivelse af samarbejdet mellem centralmyndighederne har ofte medført flere måneders forsinkelse eller sågar, at anmodninger ikke blev efterkommet¹⁹, hvilket er til skade for barnets velfærd. Fuldbyrdelsen af afgørelser truffet i en anden medlemsstat blev identificeret som værende problematisk²⁰ – afgørelserne fuldbyrdes ofte ikke eller med væsentlige forsinkelser. Ydermere medfører specialiserede advokaters arbejde omkostninger for forældrene på mellem 1 000 og 4 000 EUR pr. sag²¹. For medlemsstaterne har forordningen på den anden side medført meget begrænsede omkostninger – de vedrører primært centralmyndighedernes funktion²².

- **Høringer af interesserede parter**

Forud for forslaget blev der foretaget en omfattende høring af de interesserede parter, medlemsstaterne, institutionerne og eksperter om de problemer, der findes ved det nuværende system, og mulige løsninger på dem. Den 15. april 2014 vedtog Kommissionen en rapport om anvendelsen af forordningen²³, og den igangsatte en offentlig høring, hvori den fremlagde forslag til revision af forordningen, og den modtog i alt 193 besvarelser²⁴. Af høringsprocessen fremgik det, at interessenterne bakker op om behovet for en omhyggeligt målrettet reform af den eksisterende forordning.

I sager, hvor forældre bortfører deres børn, mener et flertal af respondenterne på den offentlige høring, at det ikke blev sikret, at barnet straks blev tilbagegivet i alle sager inden

http://ec.europa.eu/justice/civil/files/bxl_jia_final_report_evaluation.pdf og (de analytiske bilag) http://ec.europa.eu/justice/civil/files/bxl_jia_final_report_analtical_annexes.pdf.

¹⁴ Se navnlig: Den endelige evalueringsrapport, s. 53.

¹⁵ Se navnlig: Konsekvensanalysen, s. 11.

¹⁶ Se navnlig: Den endelige evalueringsrapport, s. 57.

¹⁷ Se navnlig: Konsekvensanalysen, s. 36, 37, 52, 60 og 86.

¹⁸ Se navnlig: Konsekvensanalysen, s. 61.

¹⁹ Se navnlig: De analytiske bilag, s. 92.

²⁰ Se navnlig: De analytiske bilag, s. 65.

²¹ Se navnlig: Konsekvensanalysen, s. 87.

²² Se navnlig: De analytiske bilag, s. 265.

²³ COM(2014) 225 final.

²⁴ Resuméet af svarene på den offentlige høring findes i de analytiske bilag, s. 127.

for EU. De primære forslag til forbedring vedrørte en strammere tidsplan for efterkommelse og anvendelse af sanktioner i sager, hvor pligten til at tilbagegive barnet ikke blev opfyldt²⁵.

Selv om forældre er den mest prominente gruppe, der ønsker at afskaffe *eksigibilitet*, efterfulgt af dommere og advokater, er der visse medlemsstater, der antyder, at *eksigibilitet* ikke bør afskaffes uden at bevare visse garantier. Det blev anbefalet, at der i tilfælde af en afskaffelse af eksigibiliteten blev indført garantier i forbindelse med f.eks. parternes og barnets ret til at blive hørt og korrekt forkyndelse af dokumenter²⁶.

En betydelig del af respondenterne fandt, at fuldbyrdelsen af afgørelser vedrørende forældreansvar, som er truffet i en anden medlemsstat, var et vigtigt område at foretage forbedringer på. Det primære forslag fra retlige aktører omfattede vedtagelsen af fælles minimumsstandarder, herunder en ensartet fuldbyrdelsesprocedure, mens medlemsstaterne var skeptiske over for en sådan løsning²⁷.

Endelig har navnlig forældre udtrykt bekymring for så vidt angår samarbejdet mellem centralmyndighederne, hvis lovbestemte rolle det er at støtte dem i sager vedrørende, der går på tværs af grænser. Manglen på effektivt samarbejde var et af hovedemnerne i de fleste respondents svar. For at løse dette problem anbefalede respondenterne, at man indførte større klarhed om opgaverne for bedre at støtte forældrene. Respondenterne bakkede ligeledes op om, at inddrage de sociale myndigheder i samarbejdsordningen for at sikre, at forordningen fungerer efter hensigten²⁸.

Resultatet af den offentlige høring bekræfter gennemgående resultaterne i Kommissionens gennemførelsesrapport vedtaget i 2014.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Tilgængeligheden og fuldstændigheden af statistikkerne om anvendelsen af forordningen er begrænset og varierer meget på tværs af medlemsstaterne. Den kvalitative og kvantitative analyse af anvendelsen af forordningen blev gennemført via en ekstern undersøgelse. Ud over undersøgelsen blev der i 2015 igangsat to spørgeskemaundersøgelser – en for de centralmyndigheder, der er omfattet af forordningen, og en anden for medlemsstaterne – med henblik på at indsamle specifikke data om afgørelse vedrørende forældreansvar. Der blev tillige nedsat en separat ekspertgruppe, som skulle debattere problemer og eventuelle løsninger i forbindelse med revisionen. Forordningens funktion blev også jævnlige debatteret på flere møder mellem centralmyndighederne organiseret inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område.

- **Konsekvensanalyse**

I konsekvensanalysen, som ledsager dette forslag, blev de politikmuligheder og konsekvensanalysen af dem behandlet separat for hvert af de områder, der blev identificeret som værende problematiske i evalueringen af forordningen. For alle problemer blev der udarbejdet et basisscenarie og alternative muligheder. I forbindelse med sager om ægteskab og forældreansvar blev der set på forskellige grader af indgriben. I forbindelse med sager om bortførelse af børn blev alene præciseringer af den gældende mekanisme sammen med muligheden for at oprette en liste over ledsageforanstaltninger taget i betragtning. Ydermere

²⁵ De analytiske bilag, s. 151.

²⁶ De analytiske bilag, s. 153.

²⁷ De analytiske bilag, s. 156.

²⁸ De analytiske bilag, s. 159.

blev der udarbejdet to muligheder for at foretage radikale ændringer af tilbagegivelsesmekanismen (en tilbagevenden til "Haag-systemet" og oprettelsen af et unikt forum i domsstaten). I forbindelse med anbringelsesmekanismen blev der foreslået to muligheder for enten at vælge et system med formodet samtykke, eller et med udtrykkeligt samtykke. For så vidt angår anerkendelse eller fuldbyrdelse ville begge de primære politikmuligheder afskaffe kravet om *eksigibilitet* eller foreslå en ny procedure til bedst muligt at tage hånd om problemet med ineffektivitet. Det nye foreslåede system blev suppleret af tre alternative undermuligheder, som tager hånd om problemet med høring af barnet. Der blev også set på to komplementære muligheder for at forbedre fuldbyrdelsen enten ved hjælp af en vejledende frist eller ved hjælp af en fuldstændig harmonisering af fuldbyrdelsesreglerne for afgørelser vedrørende forældreansvar.

Konsekvensanalysen slutter med de omfattende foretrukne løsningsmuligheder på alle problemer i rapporten. I forbindelse med ægteskabssager er den foretrukne politikmulighed at bevare status quo. Det betyder, at ægtefæller i et internationalt ægteskab fortsat vil have mulighed for at konsolidere de forskellige sager, som det nu er tilladt i henhold til forordningen og andre familieretsinstrumenter (som f.eks. forordningen om underholdspligt). Samtidig vil ægtefællernes fleksibilitet til at kunne anmode om skilsmisse i et af de fora, der er angivet i forordningen, blive bevaret. Fordelene ved at nedbringe eller afskaffe denne fleksibilitet (som visse medlemsstater har været fortalere for) ville blive overgået af ulemperne ved de muligheder, der er taget i betragtning for at modvirke problemet med "kapløb til retten" (overførsel af kompetence eller et hierarki af grunde), som andre medlemsstater har påpeget. Endvidere vil ægtefæller, der ikke har den samme EU-nationalitet, som bor i et tredjeland, men fortsat har forbindelse til en bestemt medlemsstat, og som ønsker at blive skilt, fortsat skulle anvende de nationale regler for at få adgang til retter i EU eller for at få deres afgørelse (som er opnået i et tredjeland) anerkendt i EU.

For så vidt angår sager om forældreansvar, er den foretrukne politikmulighed en indgriben fra EU's side, som afhænger af problemets omfang og påtrængende nødvendighed. Helt specifikt bør proceduren for tilbagegivelse af barnet forbedres ved hjælp af en mulighed, der præciserer den gældende mekanisme og indfører nye foranstaltninger, som f.eks. samling af kompetencer og muligheden for at retten i det land, hvortil barnet er blevet bortført, kan igangsætte hastende beskyttelsesforanstaltninger, som også kan "følge barnet" til den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, hvis dette er nødvendigt for at sikre, at barnet kan vende sikkert tilbage. De nye regler vil gøre det muligt at opnå tilbagevenden inden for fristen ved at specificere en separat frist, inden for hvilken sagen skal for retten, for henholdsvis første og anden instans. Sagerne vil blive kortere ved også at indføre en frist for den centralmyndighed, der har modtaget en anmodning, og ved at begrænse antallet af appelmuligheder af en afgørelse om tilbagegivelse eller ikke-tilbagegivelse til én. Den foretrukne politikmulighed vil eksplicit opfordre dommeren til at tage stilling til, om afgørelsen skal være midlertidigt eksigibel.

Der bør indføres en procedure for uafhængig godkendelse af afgørelser om anbringelser, som kan finde anvendelse på alle anbringelser på tværs af grænser, og den bør ledsages af en frist, inden for hvilken den medlemsstat, som modtager en anmodning, skal besvare den.

Eksigibiliteten vil blive afskaffet, men passende garantier vil forblive tilgængelige (grunde til ikke at anerkende en afgørelse og mulighed for at anfægte fuldbyrdelsen af en konkret afgørelse eller specifikke fuldbyrdelsesforanstaltninger), som den sagsøgte forældre begge kan påberåbe på tidspunktet for fuldbyrdelsen i fuldbyrdelsesstaten, og således forkorte sagens samlede varighed. For at afhjælpe problemer med forskellig national praksis ved

høring af børn og med, at afgørelser træffes af retter, som ikke har nogen tæt forbindelse til barnet på afgørelsestidspunktet, samt den efterfølgende manglende anerkendelse af afgørelsen, kræver den foretrukne politikmulighed, at medlemsstaterne gensidigt respekterer hverandres nationale regler, alt imens de forpligtes til at give barnet mulighed for at udtrykke dets synspunkter og tage hensyn til dem, samt sikre at kompetencer er i overensstemmelse med det ledende princip om nærhed til barnet ved at anvende princippet om *perpetuatio fori*. For så vidt angår fuldbyrdelse, ville den foretrukne politikmulighed garantere, at fuldbyrdelse kun kan nægtes på grundlag af en ensartet og begrænset liste af grunde. Der bør også være en frist for fuldbyrdelsen samt en rapporteringsforpligtelse, hvis fristen overskrides, og retten i domsstaten skal have mulighed for at erklære afgørelsen midlertidigt eksigibel uanset en eventuel appel af afgørelsen, men der skal levnes mulighed for at håndtere de mest presserende risici for barnets bedste under fuldbyrdelsen, hvilket til gengæld markant ville øge effektiviteten i sagerne og beskytte barnets bedste.

For så vidt angår samarbejde, skal en præcisering af de respektive artikler fastslå: 1) hvem kan anmode om 2) hvilken bistand eller hvilke oplysninger 3) fra hvem og 4) på hvilke betingelser. Der vil skulle angives en frist, inden for hvilken den myndighed, der har modtaget anmodningen, skal svare. Det vil blive gjort klart, at også retter og sociale myndigheder kan anmode om bistand fra centralmyndighederne. Ydermere ville de veletablerede bløde lovgivningsforanstaltninger fortsat sikre en løbende støttestruktur til dem, som håndterer anmodninger efter forordningen. Tilføjelsen af den foreslåede artikel om tilstrækkelige ressourcer, vil gøre de gældende implicite krav, som på nuværende tidspunkt skal opfyldes over for visse centralmyndigheder, men ikke alle, eksplicite, og på den måde vil den gensidige tillid øges.

Den foretrukne pakke af politikmulighed for sager vedrørende forældreansvar ville leve op til målene om forenkling ved at nedbringe behandlingstiden i forbindelse med tilbagegivelse af barnet, afgørelser om anbringelser og samarbejde mellem centralmyndighederne, og den ville fjerne unødvendige forsinkelser og omkostninger i forbindelse med kravet om eksigibilitet. Samtidig ville den opfylde behovet for hurtigt at løse de problemer, der på nuværende tidspunkt findes på området, hvor det er af største vigtighed at gribe ind og fastsætte rammerne for ændringer under hensyntagen til børnenes situation, familiernes situation og børnenes bedste.

Sagernes effektivitet vil blive forbedret, for så vidt angår proceduren for tilbagegivelse af barnet, ved at nedbringe antallet af appelmuligheder, muliggøre midlertidig eksigibilitet af afgørelser, når nødvendigt, ved at tydeliggøre centralmyndighedernes rolle og pligter og pålægge medlemsstaterne at samle kompetencerne på et begrænset antal retter på en måde, der stemmer overens med deres respektive retssystemers struktur. I forbindelse med afgørelser om anbringelser vil fristerne for at opnå godkendelse blive nedbragt ved at etablere en uafhængig godkendelsesprocedure og indføre en frist (højst otte uger i modsætning til de nuværende seks måneder eller mere), inden for hvilken den anmodede medlemsstat skal svare på anmodningen. For så vidt angår anerkendelse og fuldbyrdelse vil behandlingstiden i forbindelse med opnåelse af *eksigibilitet* (som tager op til adskillige måneder) blive fjernet. Eftersom garantierne (grunde til ikke at anerkende en afgørelse og muligheden for at anfægte fuldbyrdelsen af specifikke fuldbyrdelsesforanstaltninger) vil blive påberåbt samlet af den sagsøgte i forbindelse med fuldbyrdelsen, vil sagernes samlede varighed blive forkortet. Derudover ville den foretrukne politikmulighed nedbringe behandlingstider (som i nogle tilfælde er på mere end et år) under den faktiske fuldbyrdelse ved at indføre en maksimal frist på seks uger. Endelig vil en generel præcisering af centralmyndighedernes rolle nedbringe behandlingstiden i forbindelse med disses gensidige samarbejde.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Muligheden for at omarbejde retsakten, forbedre dens funktion ved at gøre den klarere og mere fuldstændig samt forenkle og forbedre dens effektivitet vil også bidrage til målrettet regulering. Navnlig vil etableringen af en uafhængig godkendelsesprocedure og en frist, inden for hvilken den anmodede medlemsstat skal svare på anmodningen, forkorte den tid, det tager at opnå godkendelse i sager om anbringelser, til maksimalt 8 uger i stedet for de nuværende 6 måneder eller mere. Med den foreslåede afskaffelse af eksigibilitet, vil forsinkelser (der tager op til flere måneder) og omkostninger (på op til 4 000 EUR) ved at opnå eksigibilitet, blive afskaffet. Den foreslåede ændrede procedure for tilbagegivelse af barnet i tilfælde af bortførelse vil nedbringe forældrenes omkostninger til specialiseret juridisk rådgivning (på mellem 1 000 og 4 000 EUR)²⁹.

- **Grundlæggende rettigheder**

Alle elementer af reformen respekterer rettighederne i charteret om grundlæggende rettigheder, navnlig adgang til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, som fremgår af charterets artikel 47. På grund af forordningens indhold, især forholdet mellem forældre og deres børn, vil de foretrukne politikmuligheder for sager vedrørende forældreansvar forbedre retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7). Endelig vil de foreslåede ændringer styrke barnets rettigheder (artikel 24) og bringe forordningen yderligere i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder ved at knytte bestemmelserne tættere til den.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget medfører relativt beskedne efterlevelseseomkostninger. Afskaffelsen af eksigibilitet og samlingen af kompetencer kræver, at medlemsstaterne pådrager sig omkostninger til uddannelse, således at den juridiske stand kan blive bekendt med de foreslåede procedurer. Uddannelse er imidlertid et behov, der allerede findes i dag. Ydermere vil der være behov for at uddanne færre dommere, eftersom forordningen indeholder forslag om en samling af kompetencer. Erfaringer fra medlemsstater, som har samlet kompetencer, har på den anden side vist, at dommere, der dømmer i flere sager om bortførelser, har større sandsynlighed for at deltage i eventuel tilbudt uddannelse, og afgørelser, som er truffet specialiserede og erfarne retter i første instans, appelleres sjældnere, hvilket genererer en omkostningsbesparelse i den enkelte sag og for retsplejen generelt. Medlemsstaterne er også allerede nu forpligtet til at udpege deres centralmyndigheder og sikre, at de er velfungerende, hvilket gør dem i stand til at opfylde de forpligtelser, de er pålagt i medfør af denne forordning. Yderligere præciseringer af deres opgaver kunne generere yderligere omkostninger (navnlig inden for menneskelige ressourcer) i nogle medlemsstater, hvis deres centralmyndigheder på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkeligt bemandede.

De andre planlagte ændringer er relativt enkle ændringer af eksisterende regler, som ikke kræver indførelse af nye procedurer, og som myndighederne burde kunne anvende uden behov for uddannelse.

²⁹ Konsekvensanalysen, s. 61.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

For at overvåge at den ændrede forordning anvendes effektivt, vil der finde jævnlig rapportering og efterfølgende evaluering fra Kommissionens side sted understøttet af høringer af medlemsstater, interessenter og eksterne eksperter. Der vil blive arrangeret jævnlige ekspertmøder med henblik på at drøfte problemer med anvendelsen og udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område. Samarbejdet med sidstnævnte vil især være nyttigt til at udtrykke behovet for indsamling af specifikke data, som skal underbygge eventuelt fremtidige forslag med statistiske oplysninger.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Indførelse af foranstaltninger med henblik på at øge effektiviteten og forbedre "tilsidesættelsesmekanismens" funktion

Der foreslås adskillige væsentlige ændringer, som har til formål at forbedre effektiviteten af tilbagegivelsen af et bortført barn og problemer vedrørende kompleksiteten i "tilsidesættelsesmekanismen" i henhold til forordningen.

For det første præciseres fristen for udstedelse af en eksigibel afgørelse om tilbagegivelse i forslaget, hvilket er på linje med det synspunkt, som er fremherskende blandt de fleste medlemsstater, der håndterer tilbagegivelsessager i henhold til Haagerkonventionen fra 1980 hurtigst. En separat frist på seks uger vil finde anvendelse på sager for henholdsvis førsteinstansretten og appelretten. Ydermere vil centralmyndighederne med forslaget blive pålagt at arbejde under en frist på seks uger til at modtage og behandle ansøgningen, finde sagsøgte og barnet, fremme mægling, mens de sikrer, at dette ikke forsinker sagen, og henvise sagsøger til en kvalificeret advokat eller indbringe sagen for retten (afhængig af det nationale retssystem). På nuværende tidspunkt er der ingen frister, centralmyndighederne skal overholde. Den nye 6+6+6-frist danner således grundlag for en maksimal behandlingstid på 18 uger for alle de mulige trin i sagen i stedet for en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på op til 165 dage, som det er tilfældet i dag³⁰. Den vil gøre retternes frist mere realistisk med henblik på at beskytte sagsøgtes ret til en retfærdig rettergang samtidig med, at den begrænser fristen til den kortest mulige realistiske periode.

Endvidere omfatter de foreslåede foranstaltninger en forpligtelse for medlemsstaterne til at samle kompetencer vedrørende sager om barnebortførelse på et begrænset antal retter, alt imens det pågældende retssystems struktur respekteres. Dette skal sikre, at dommere, som har erfaring med denne specifikke type sager, træffer afgørelse i forbindelse med anmodninger om tilbagegivelse af barnet.

Forslaget begrænser antallet af muligheder for at appellere en afgørelse om tilbagegivelse til én, og i det opfordres dommere til at tage stilling til, om en afgørelse om tilbagegivelse af barnet skal være midlertidigt eksigibel.

³⁰ Statistisk analyse af anmodninger fremsendt i 2008 i henhold til Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser – Del II – Regional rapport, foreløbig. Dokument nr. 8 B – ajourføring fra november 2011 til den særlige komité af juni 2011, s. 10-12, som kan findes på <https://assets.hcch.net/upload/wop/abduct2011pd08be.pdf>.

Ydermere indeholder forslaget en række præciseringer med henblik på bedre gennemførelse af de nuværende regler: I forslaget forpligtes den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, til at gennemføre en grundig undersøgelse af barnets bedste, før den træffer en endelig afgørelse om forældremyndighed, der eventuelt medfører barnets tilbagegivelse. Når en undersøgelse af barnets bedste gennemføres, har alle børn, som er i stand til at danne sig sit eget synspunkt, i denne forbindelse ret til at blive hørt efter behov, selv om det ikke er fysisk til stede, ved hjælp af alternative midler som f.eks. videokonferencer.

Samarbejdet mellem centralmyndighederne eller en direkte meddelelse fra en dommer i den relevante ret i domsstaten bør lettes med henblik på at vurdere, om foranstaltninger ("hensigtsmæssige foranstaltninger") er blevet truffet i den medlemsstat, som barnet skal tilbagegives til.

Hvis barnet kan være i alvorlig risiko for at lide skade eller på anden vis ende i en uacceptabel situation, hvis det tilbagegives til den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, uden nogen garantier, bør det også være muligt for retten i den medlemsstat, barnet er blevet bortført til, at igangsætte hastende sikrende foranstaltninger, som er krævet i medlemsstaten, og som om nødvendigt også kan "følge barnet" til den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, og hvor der skal træffes endelig afgørelse om sagens realitet. En sådan hastende foranstaltning vil skulle anerkendes som følge af loven i den medlemsstat, hvor barnet havde sit opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, men vil skulle ophøre så snart medlemsstatens ret har truffet de foranstaltninger, som situationen kræver. For eksempel vil den ret, for hvilken sagen om tilbagegivelse er indbragt, være i stand til at give en af forældrene samværret, som vil være eksigibel i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted, indtil retten i denne medlemsstat træffer en endelig afgørelse vedrørende retten til samvær med barnet.

Indførelse af en procedure for uafhængig godkendelse af afgørelser om anbringelser, som kan finde anvendelse på alle anbringelser på tværs af grænser, ledsaget af en frist på otte uger, inden for hvilken den medlemsstat, som modtager en anmodning, skal besvare den.

Forslaget om anbringelser på tværs af grænser omfatter indførelsen af følgende nye regler:

- Den modtagende stats godkendelse gøres obligatorisk for alle anbringelser på tværs af grænser, som stammer fra en ret eller myndighed i en medlemsstat
- Der indføres ensartede krav for, hvilken dokumentation der skal sendes med anmodningen om godkendelse: Den anmodende myndighed skal sende en rapport om barnet og begrunde den påtænkte anbringelse på tværs af grænser
- Der indføres en regel om kravene til oversættelse: Anmodningen skal ledsages af en oversættelse til det sprog, der tales i den anmodede medlemsstat
- Alle anmodninger kanaliseres via centralmyndighederne
- Der indføres en frist på otte uger, inden for hvilken den anmodede stat skal tage stilling til anmodningen.

Afskaffelse af eksigibilitet med passende garantier, som kan påberåbes i forbindelse med fuldbyrdelse, dvs. til at appellere anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af den afgørelse, som er truffet af domsstaten, eller til at appellere konkrete fuldbyrdelsesforanstaltninger, som er truffet af den stat, hvor der søges fuldbyrdelse, i en og samme procedure i den stat, hvor der søges fuldbyrdelse

I dag har det retlige samarbejde og tilliden mellem medlemsstaterne nået en grad af modenhed, der gør det muligt at gå i retning af en enklere og mindre dyr ordning for fri bevægelighed for afgørelser, hvor de eksisterende formaliteter fjernes mellem medlemsstaterne. En sådan afskaffelse af eksigibilitet har allerede fundet sted på en række områder, herunder på familieretsområder (samværsret, visse anmodninger om tilbagegivelse og underholdsforpligtelser). Som en væsentlig ændring afskaffes med forslaget proceduren for eksigibilitet for alle afgørelser, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde. Afskaffelsen af proceduren for eksigibilitet vil ske samtidig med indførelsen af en række processuelle garantier, der sikrer, at sagsøgte adgang til effektive retsmidler og ret til en retfærdig rettergang, der er sikret ved artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, beskyttes i tilstrækkeligt omfang. Afskaffelsen af eksigibilitet vil give europæiske borgere, som er involveret i en retssag på tværs af grænser, mulighed for at spare størstedelen af de nuværende sagsomkostninger (i gennemsnit betales der 2 200 EUR for at få en anmodning behandlet) og nedbringe behandlingstider, som i visse sager udgør et par måneder.

Den sagsøgte forælder vil have retsmidler til rådighed til under ekstraordinære omstændigheder at forhindre, at en afgørelse truffet i én medlemsstat får virkning i en anden medlemsstat. Hvis der er bekymring for, at nogen af grundene til ikke at anerkende en afgørelse eller grundene til at anfægte konkrete fuldbyrdelsesforanstaltninger kan finde anvendelse, kan sagsøgte appellere anerkendelsen og/eller fuldbyrdelsen i fuldbyrdelsesstaten i én og samme procedure.

Forslaget indeholder ensartede regler til at fastsætte, i hvilke situationer man ikke blot kan modsætte sig eksigibilitet på tværs af grænser, men også fuldbyrdelse som sådan. Sidstnævnte regler vil f.eks. gælde i situationer, hvor omstændighederne har ændret sig. Ydermere afgør reglerne på en ensartet måde situationer, hvor barnet modsætter sig fuldbyrdelse, eller hvor fuldbyrdelsen ikke kan gennemføres på grund af midlertidige faktuelle hindringer.

På denne måde spares der tid og omkostninger i forhold til proceduren for eksigibilitet, mens der fortsat sikres den nødvendige beskyttelse af sagsøgte.

Som det allerede er tilfældet i den gældende forordning, indeholder forslaget også en række standardattester, som har til formål at lette anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser i mangel af en procedure for eksigibilitet. Disse formularer vil lette de kompetente myndigheders fuldbyrdelse af afgørelser og nedbringe behovet for oversættelse af afgørelser.

Indførelse af en forpligtelse til at give barnet mulighed for at udtrykke sine synspunkter

Forslaget ændrer ikke medlemsstaternes regler og praksis om høring af børn, men i det kræves en gensidig anerkendelse mellem retssystemerne. Det betyder, at en forpligtelse til at give et barn, som er i stand til at danne sig sit eget synspunkt, mulighed for at udtrykke dette synspunkt gøres eksplicit i forordningen, idet der gøres opmærksom på, at alle medlemsstater har ratificeret FN's konvention om barnets rettigheder, som allerede pålægger dem at høre børn, der lever op til ovennævnte betingelser, i alle indenlandske sager og sager på tværs af grænser, der vedrører dem. Som det er tilfældet i de respektive artikler i chartret om grundlæggende rettigheder, skelnes der mellem, på den ene side hvornår barnet har behov for at få mulighed for at blive hørt (dvs. når barnet er i stand til at danne sig/udtrykke sit eget synspunkt) og på den anden side spørgsmålet om, hvilken vægt dommeren skal tillægge barnets synspunkt (hvilket afhænger af barnets alder og modenhed). Denne skelnen skal fremgå af afgørelsen og en attest, der er vedlagt den. For en forælder, der søger at få en afgørelse anerkendt i en anden medlemsstat, betyder det, at en ret i den pågældende

medlemsstat ikke vil nægte anerkendelse af en afgørelse blot på grund af, at høringen af barnet i en anden medlemsstat blev gennemført efter andre standarder, end dem der anvendes i den pågældende ret.

Indførelse af målrettede foranstaltninger til forbedring af effektiviteten af den faktiske fuldbyrdelse

Med forslaget indføres adskillige foranstaltninger med henblik på at løse problemet med ineffektiv fuldbyrdelse. Forslaget fastsætter, at anmodningen om fuldbyrdelse skal være stilet til en ret i fuldbyrdelsesstaten, men det overlader den generelle procedure, midlerne til fuldbyrdelse og vilkårene for dem til lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten, herunder f.eks. hvilke specifikke fuldbyrdelsesforanstaltninger, der skal træffes, og på hvilke betingelser. Hvis der er behov for, at der leveres yderligere oplysninger til en afgørelse fra en anden medlemsstat, eller at afgørelsen tilpasses for at kunne fuldbyrdes i henhold til fuldbyrdelsesmedlemsstatens nationale lovgivning, skal den kompetente ret i den pågældende medlemsstat fremsende de nødvendige yderligere oplysninger eller foretage de nødvendige tilpasninger, alt imens de væsentlige elementer i afgørelsen respekteres.

En part, der anfægter fuldbyrdelsen af en afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, bør, i det omfang det er muligt og i overensstemmelse med retssystemet i den medlemsstat, anmodningen er rettet til, i samme procedure ud over grundene til at afvise anerkendelse også kunne gøre grunde til at afvise fuldbyrdelse som sådan gældende. Uforenelighed med barnets bedst, som er blevet forårsaget af en ændring af omstændighederne (som f.eks. et barns alvorlige sygdom) eller af styrken af indvendingerne fra et barn med en tilstrækkelig alder og modenhed, bør kun tages i betragtning, hvis den antager en vigtighed, der er sammenlignelig med retsprincipklausulen.

Forslaget omfatter også en vejledende frist for faktisk fuldbyrdelse af en afgørelse. Hvis fuldbyrdelsen ikke har fundet sted efter seks uger fra det tidspunkt, hvor fuldbyrdelsessagen blev indledt, vil retten i fuldbyrdelsesmedlemsstaten skulle meddele den anmodende centralmyndighed i domsstaten (eller ansøgeren, hvis sagen blev gennemført uden centralmyndighedernes bistand) dette og årsagerne til, at fuldbyrdelsen ikke har fundet rettidigt sted.

I forslaget fastsættes det endvidere, at domsstaten kan erklære en afgørelse midlertidig eksigibel, selv hvis denne mulighed ikke findes i den nationale lovgivning. Det er nyttigt i retssystemer, hvor en afgørelse endnu ikke er eksigibel, hvis den er blevet appelleret. Som følge heraf vil en forælder kunne få samvær med barnet på grundlag af en midlertidig afgørelse, der er erklæret eksigibel, mens appelsagen om den pågældende afgørelse pågår på anmodning fra den anden forælder.

Præcisering af centralmyndighedernes og andre anmodede myndigheders opgaver samt tilføjelse af en artikel om tilstrækkelige ressourcer

I forslaget præciseres følgende forhold: 1) hvem kan anmode om 2) hvilken bistand eller hvilke oplysninger 3) fra hvem og 4) på hvilke betingelser. Det gøres klart, at også retter og sociale myndigheder kan anmode om bistand fra centralmyndighederne. Endvidere præciseres det i forslaget, at videregivelsen af socialrapporter også omfatter rapporter om voksne eller søskende, som er relevante for sager om børn, i henhold til forordningen, hvis barnets situation kræver det. I forslaget gøres det klart, at det (for retterne) er et omkostningsfrit alternativ (bortset fra eventuelle omkostninger til oversættelse) til forordningen om

bevisoptagelse, og det giver de sociale myndigheder et retsgrundlag for at indhente de nødvendige oplysninger fra andre medlemsstater via centralmyndighederne. Anmodningen skal ledsages af en oversættelse til det sprog, der tales i den anmodede stat. I forslaget fastsættes ligeledes nogle minimumskrav til en anmodning om en socialrapport, nemlig en beskrivelse af den sag, hvortil rapporten er nødvendig, og af den faktiske situation, som har givet anledning til sagen. I forslaget fastsættes en frist, inden hvilken den anmodede myndighed skal svare. For så vidt angår den anmodede nationale myndighed, f.eks. når der anmodes om en socialrapport, gøres det i forordningen klart, at den anmodede myndighed er underlagt en selvstændig forpligtelse, som er pålagt ved forordningen, til at tilvejebringe en sådan rapport, uden at eventuelt eksisterende krav i den nationale lovgivning i den anmodede stat skal opfyldes. En ret i en medlemsstat kan for eksempel, inden den træffer afgørelse om at fjerne et barn, som på det givne tidspunkt hører under rettens kompetence, via centralmyndighedens kanaler modtage oplysninger om, hvorvidt der er udestående sager i et andet land, og den kan anmode om kopier af eventuelle afgørelser, som fastsætter sikrende foranstaltninger for andre børn fra den samme familie, eller om alle socialrapporter om søskende og deres forhold til hinanden, eller om forælderen, som har relevans for den igangværende sag.

Ydermere fremgår det af forslaget, at medlemsstaterne skal sikre, at centralmyndighederne har tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at opfylde de forpligtelser, der pålægges dem i medfør af denne forordning.

Forslaget indeholder ingen ændringer for så vidt angår anvendelsesområdet eller ægteskabssager, for hvilke *status quo* bevares. Det betyder, at kapitel I (med undtagelse af rene præciseringer i definitionerne) og kapitel II, afdeling I, (undtagen præciseringerne af artikel 6 og 7) forbliver uændrede.

Følgelig vil ægtefæller i et internationalt ægteskab fortsat have mulighed for at konsolidere de forskellige sager i henhold til forordningen og andre familieretsinstrumenter (som f.eks. forordningen om underholdspligt). Samtidig vil ægtefællernes fleksibilitet til at kunne anmode om skilsmisse i et af de fora, der er angivet i forordningen, blive bevaret. Ægtefæller, der ikke har den samme EU-nationalitet, som bor i et tredjeland, men fortsat har forbindelse til en bestemt medlemsstat, og som ønsker at blive skilt, vil fortsat skulle anvende de nationale regler for at få adgang til retter i EU eller for at få deres afgørelse (som er opnået i et tredjeland) anerkendt i EU.

Endvidere forbliver følgende artikler uændrede i forbindelse med omarbejdningen: Artikel 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, artikel 8, stk. 2, artikel 9, 10, artikel 11, stk. 1, 2, 3, 5 og 7, artikel 12, stk. 2 og 4, artikel 13, 14, artikel 15, stk. 1-5, artikel 16, 17, 18, 19, artikel 20, stk. 2, artikel 21, stk. 1, 2 og 4, artikel 22, artikel 23, litra a) og litra c)-f), artikel 24, 25, 26, 27, artikel 41, stk. 2, artikel 42, stk. 2, artikel 44, 48, 49, 51, 53, 54, artikel 55, litra b)-e), artikel 56, stk. 2 og 3, artikel 58, artikel 59, stk. 1, artikel 60, litra a)-d), artikel 63, 66, artikel 67, litra a) og b).

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

2016/0190 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar, og om internationale barnebortførelser (omarbejdning)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten ~~om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ om Den Europæiske Unions funktionsmåde , særlig ~~artikel 61, litra e) og artikel 67, stk. 1,~~ 81, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa- Kommissionen ³¹,

⇒ efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, ⇐

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ³²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ³³,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

↓ ny

(1) Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003³⁴ er blevet ændret væsentligt³⁵. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Denne forordning fastsætter ensartede kompetenceregler for skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab samt regler for internationale tvister om forældreansvar. Den letter afgørelses fri bevægelighed i Unionen ved at fastsætte bestemmelser for deres anerkendelse og fuldbyrdelse i andre medlemsstater.

³¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

³² EUT C [...] af [...], s. [...].

³³ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁴ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

³⁵ Se bilag V.

↓ 2201/2003 betragtning 1
(tilpasset)
⇒ ny

- (3) ⇒ Det er afgørende for Unionen, at den har et retligt område, der fungerer smidigt og korrekt, med respekt for medlemstaternes forskellige retssystemer og traditioner. I den forbindelse bør den gensidige tillid til hverandres retssystemer fremmes yderligere. ⇐ ~~Det Europæiske Fællesskab~~ ☒ Unionen ☒ har sat sig som mål at skabe ☒, bevare og udbygge ☒ et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer ☒ og adgang til domstolsprøvelse ☒. ⇒ For at nå disse mål bør personers, især børns, rettigheder i retssager styrkes med henblik på at lette samarbejdet mellem retlige og administrative myndigheder og fuldbyrdelsen af afgørelser i familieretlige spørgsmål med virkninger på tværs af grænser. Gensidig anerkendelse af afgørelser på det civilretlige område bør fremmes, adgangen til retlig prøvelse bør forenkles, og udveksling af oplysninger mellem medlemstaternes myndigheder bør forbedres. ⇐
- (4) Med henblik herpå skal ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål ⇒ med virkninger på tværs af grænser, især hvis de ⇐ ~~der~~ er nødvendige for det indre markeds funktion.

↓ ny

- (5) For at nå målet om fri bevægelighed for afgørelser i ægteskabssager og sager vedrørende forældreansvar er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at kompetencereglerne og reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser fastlægges i en bindende og umiddelbart gældende EU-retsakt.

↓ 2201/2003 betragtning 2
(tilpasset)

~~Det Europæiske Råd i Tammerfors støttede princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser som hjørnestenen i oprettelsen af et ægte retligt område og pegede på samværsretten som en prioritet.~~

↓ 2201/2003 betragtning 3
(tilpasset)

~~Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000³⁶ fastsætter regler for kompetence og for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn i tilknytning til ægteskabssager. Indholdet af nævnte forordning blev i alt væsentligt overtaget fra konventionen af 28. maj 1998, der omhandlede samme emne³⁷.~~

³⁶ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 19.

³⁷ I forbindelse med vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1347/2000 noterede Rådet sig den forklarende rapport til konventionen udarbejdet af Alegria Borrás (EFT C 221 af 16.7.1998, s. 27).

↓ 2201/2003 betragtning 4
(tilpasset)

~~Den 3. juli 2000 forelagde Frankrig et initiativ med henblik på en rådsforordning om gensidig fuldbyrdelse af afgørelser om samvær³⁸.~~

↓ 2201/2003 betragtning 5
(tilpasset)
⇒ ny

- (6) For at sikre en ensartet behandling af alle børn bør denne forordning dække alle ~~rets~~afgørelser om forældreansvar, herunder også foranstaltninger til beskyttelse af ~~et barn~~ børn, uanset om sådanne afgørelser træffes i forbindelse med en ægteskabssag eller andre sager .

↓ 2201/2003 betragtning 6
(tilpasset)

- (7) Reglerne om forældreansvar anvendes ofte i forbindelse med ægteskabssager, ~~og~~ det er ~~derfor mere~~ imidlertid hensigtsmæssigt at have ét enkelt instrument for ægteskabssager og sager vedrørende forældreansvar.

↓ 2201/2003 betragtning 7
(tilpasset)

~~Denne forordning finder anvendelse på civile retlige spørgsmål, uanset dømsmyndighedens art.~~

↓ 2201/2003 betragtning 8
(tilpasset)

- (8) For så vidt angår ~~rets~~afgørelser vedrørende skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab bør denne forordning kun vedrøre opløsningen af ægteskabelige forbindelser og følgelig ikke vedrøre spørgsmål såsom skilsmissegrunde og ægteskabets formueretlige virkninger eller andre accessoriske spørgsmål.

↓ 2201/2003 betragtning 9
(tilpasset)

- (9) For så vidt angår barnets formue bør denne forordning kun finde anvendelse på foranstaltninger til beskyttelse af barnet, ~~dvs.~~ nemlig foranstaltninger, der tager sigte på ~~i~~ at udpege en person eller myndighed, der skal forvalte barnets formue samt repræsentere barnet og bistå det, og fastlægge en sådan persons eller myndigheds opgaver samt ~~ii~~ at forvalte, bevare eller disponere over barnets formue. I den forbindelse bør denne forordning eksempelvis finde anvendelse i de tilfælde, hvor ~~der foreligger en tvist mellem forældrene om~~ sagens genstand er at udpege en person eller myndighed, der skal forvalte ~~forvaltningen af~~ barnets formue. Foranstaltninger vedrørende barnets formue, som ikke tager sigte på at beskytte

³⁸ EFT C 234 af 15.8.2000, s. 7.

barnet, bør fortsat være omfattet af ~~Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område~~³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012⁴⁰.

↓ 2201/2003 betragtning 10
(tilpasset)
⇒ ny

- (10) ~~Det er ikke sigtet, at d~~ Denne forordning skal finde anvendelse på spørgsmål som f.eks. social sikring og offentligretlige foranstaltninger af generel karakter med hensyn til uddannelse og sundhed eller på afgørelser om ret til asyl eller om indvandring. ~~Den finder desuden~~ ☒ bør ☒ ikke ☒ finde ☒ anvendelse på spørgsmål vedrørende fastlæggelse af forældre-barn-forhold, der ikke er det samme som tilkendelse af forældreansvar, eller på andre spørgsmål vedrørende personers retlige status. ~~Den finder heller ikke anvendelse på foranstaltninger, der er truffet som følge af strafbare handlinger begået af børn.~~
-

↓ 2201/2003 betragtning 11
(tilpasset)

- (11) Spørgsmål om underholdspligt er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, da disse allerede er omfattet af forordning (EF) nr. ~~4/2009~~⁴¹ ~~44/2001~~. De ☒ myndigheder ☒ ~~retter~~, der er kompetente efter denne forordning, har generelt kompetence til at afgøre sager om ☒ accessorisk ☒ underholdspligt i medfør af artikel ~~35, nr. 2~~, litra d, i nævnte forordning.
-

↓ ny

- (12) Denne forordning bør gælde for alle børn op til 18 år, ligesom Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om konvention om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn ("Haagerkonventionen fra 1996"). Dette skal forhindre overlapning med Haagerkonventionen af 13. januar 2000 om international beskyttelse af voksne, som gælder fra 18 år og opefter. Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser ("Haagerkonventionen fra 1980"), og følgelig også kapitel III i denne forordning, som fastsætter bestemmelserne for anvendelsen af Haagerkonventionen fra 1980, bør fortsat gælde for børn op til 16 år.

³⁹ ~~EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1496/2002 (EFT L 225 af 22.8.2002, s. 13).~~

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om m retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

⁴¹ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 10.1.2009, s. 1).

↓ 2201/2003 betragtning 12
(tilpasset)
⇒ ny

- (13) ~~De kompetencereglerne, der fastsættes i denne forordning~~ for sager vedrørende forældreansvar, er udformet under hensyntagen til barnets bedste og ⇒ bør anvendes i overensstemmelse hermed. Alle henvisninger til barnets bedste bør fortolkes i lyset af artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989. ⇐
- (14) ~~bygger navnlig på~~ ☒ For at garantere barnets bedste bør kompetencen først og fremmest fastsættes efter ☒ kriteriet om nærhed. ~~Dette betyder, at~~ ☒ Derfor ☒ ~~bør~~ kompetencen først og fremmest ~~bør~~ tilfalde retterne i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, undtagen i visse situationer, hvor barnets opholdssted ændres, eller hvor indehaverne af forældreansvar har aftalt andet.

↓ ny

- (15) Hvis barnets sædvanlige opholdssted ændres som følge af en lovlig flytning, bør kompetencen følge barnet for at bevare nærheden. Dette bør finde sted, hvis der endnu ikke findes udestående sager, samt ved udestående sager. I forbindelse med udestående sager kan parterne imidlertid af hensyn til retssystemernes effektivitet aftale, at retterne i den medlemsstat, hvor der er udestående sager, bevarer kompetencen, indtil der er truffet en endelig afgørelse, forudsat at dette er til barnets bedste. Denne mulighed er særligt vigtig, hvis sagerne nærmer sig deres afslutning, og en forælder ønsker at flytte med barnet til en anden medlemsstat.
- (16) På visse betingelser, og hvis det er til barnets bedste, kan kompetencen i sager vedrørende forældreansvar også fastsættes i en medlemsstat, hvor sager om skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab er i gang mellem forældrene, eller i en anden medlemsstat, som barnet har en væsentlig tilknytning til, og som parterne har aftalt, selv om barnet ikke har sit sædvanlige opholdssted i den medlemsstat. En sådan kompetence, som udgør en undtagelse fra princippet om nærhed, der er en del af kompetencen i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, og hvor der ikke findes *perpetuatio fori*, bør senest ophøre, når der er truffet en endelig afgørelse i sagerne om forældreansvar, således at kravet om nærhed kan respekteres for alle nye sager, der indledes i fremtiden.

↓ 2201/2003 betragtning 16
(tilpasset)
⇒ ny

- (17) Denne forordning bør ikke være til hinder for, at ~~retterne~~ ☒ myndighederne ☒ i en medlemsstat ☒, der ikke har kompetence over sagens realitet, ☒ i hastetilfælde kan anvende foreløbige, herunder sikrende, ☒ foranstaltninger ☒ ~~retsmidler~~ over for ⇒ barnets ⇐ personer eller aktiver, der befinder sig i denne medlemsstat. ⇒ Disse foranstaltninger bør anerkendes og fuldbyrdes i alle andre medlemsstater, herunder i de medlemsstater, der har kompetence i henhold til denne forordning, indtil den kompetente myndighed i en sådan medlemsstat har anvendt de foranstaltninger, den

finder hensigtsmæssige. Foranstaltninger anvendt af en ret i én medlemsstat bør imidlertid kun ændres eller erstattes af foranstaltninger, der også er truffet af en ret i den medlemsstat, der har kompetence over sagens realitet. En myndighed, der kun har kompetence over foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, bør, hvis den får forelagt en anmodning vedrørende sagens realitet, af egen fri drift erklære sig inkompetent. I det omfang beskyttelsen af barnets bedste kræver det, bør myndigheden direkte eller gennem centralmyndigheden meddele myndigheden i den medlemsstat, som har kompetence over sagens realitet i henhold til denne forordning, hvilke foranstaltninger der er blevet truffet. Hvis dette ikke meddeles til myndigheden i en anden medlemsstat, bør det imidlertid ikke i sig selv være grund til ikke at anerkende foranstaltningen. ↩

↓ 2201/2003 betragtning 13
(tilpasset)
⇒ ny

- (18) ⇒ I særlige tilfælde er myndighederne i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, ikke de mest hensigtsmæssige myndigheder til at afgøre sagen. ↩ Af hensyn til barnets bedste ~~åbner denne forordning mulighed for, at~~ kan den kompetente myndighed ~~ret~~ undtagelsesvis og på visse betingelser ~~kan~~ henvisne en sag til en myndighed ~~ret~~ i en anden medlemsstat, hvis denne anden myndighed ~~ret~~ er bedre egnet til at behandle sagen. Dog bør denne anden myndighed ~~ret~~ ikke i sådanne tilfælde kunne overføre kompetencen ~~henvisne sagen~~ til en tredje myndighed ~~ret~~.

↓ ny

- (19) Hvor der henvises til "kompetence i henhold til denne forordning" i sager vedrørende forældreansvar, bør dette omfatte artikel 7-14, og altså også anden kompetence i henhold til national lovgivning som tilladt ved forordningens artikel 13 og kompetence fastlagt ved en overførsel af kompetence.

↓ 2201/2003 betragtning 14
(tilpasset)

- (20) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af folkeretlige bestemmelser om diplomatisk immunitet. Hvis den myndighed ~~ret~~, der er kompetent efter denne forordning, ikke kan udøve sin kompetence på grund af ~~som følge af, at der foreligger~~ diplomatisk immunitet i henhold til folkeretten, bør kompetencen fastlægges efter national lovgivning i den medlemsstat, hvor den berørte person ikke nyder immunitet.

↓ 2201/2003 betragtning 15
(tilpasset)

- (21) ~~Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager~~⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007⁴³ bør

⁴² EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

finde anvendelse på forkyndelsen af dokumenter i forbindelse med retssager anlagt i henhold til denne forordning.

↓ ny

- (22) Hvis resultatet af sager ved en myndighed i en medlemsstat, som ikke har kompetence i henhold til denne forordning, afhænger af afgørelsen af et bispørgsmål, der er omfattet af denne forordning, bør denne myndighed ikke af forordningen forhindres i at tage stilling til spørgsmålet. Hvis sagens genstand f.eks. er en arvesagstvist, hvori barnet er involveret, og der skal udpeges en procesværg til at repræsentere barnet i sagen, bør den myndighed, der har kompetence i arvesagstvisten, derfor have mulighed for at udpege en værg i den sag, der er indbragt for myndigheden, uanset om den har kompetence i forbindelse med sager vedrørende forældreansvar i henhold til denne forordning. Afgørelsen af et bispørgsmål bør alene have virkning i den pågældende sag.

↓ 2201/2003 betragtning 18

~~Har en ret i medfør af artikel 13 i Haagerkonventionen af 1980 bestemt, at et barn ikke skal gives tilbage, bør den underrette den kompetente ret eller centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted for den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse. Hvis den pågældende ret endnu ikke har fået sagen forelagt, bør den eller centralmyndigheden underrette parterne. Denne forpligtelse bør ikke være til hinder for, at centralmyndigheden også underretter relevante offentlige myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning.~~

↓ 2201/2003 betragtning 19
(tilpasset)
⇒ ny

- (23) ⇒ Sager om forældreansvar, der er omfattet af denne forordning, og om tilbagegivelse efter Haagerkonventionen fra 1980 bør respektere barnets ret til frit at udtrykke sit synspunkt, og når barnets bedste vurderes, bør der lægges vægt på dette synspunkt. ⇐ Ved anvendelsen af denne forordning spiller en høring af barnet ⇒ i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 12 i FN's konvention om barnets rettigheder ⇐ en vigtig rolle. ~~uden at f~~ F orordningen ~~dog~~ imidlertid ikke sigte på at ~~ændre de nationale procedurer på området~~ ⇒ fastsætte, hvordan barnet skal høres, om barnet f.eks. høres personligt af en dommer eller af en specialuddannet ekspert, som efterfølgende rapporterer til retten, eller om barnet høres i retssalen eller et andet sted ⇐.

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

↓ 2201/2003 betragtning 20
(tilpasset)

- (24) Høringen af et barn i en anden medlemsstat kan ske i ~~overensstemmelse med~~ henhold til de metoder, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af ~~28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område~~⁴⁴ , hvor relevant .

↓ 2201/2003 betragtning 17
(tilpasset)

- (25) I tilfælde af ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn bør tilbagegivelsen af barnet bringes i stand uden opsættelse, og med henblik herpå bør Haagerkonventionen fra 1980 af ~~25. oktober 1980~~ fortsat anvendes som suppleret af bestemmelserne i denne forordning, særlig ~~artikel 11~~ kapitel III.

↓ ny

- (26) For at afslutte tilbagegivesproceduren efter Haagerkonventionen fra 1980 hurtigst muligt bør medlemsstaten samle kompetencen for sådanne sager på en eller flere retter eventuelt under hensyntagen til deres interne retsplejestructur. Samlingen af kompetencen på et begrænset antal retter i en medlemsstat er et væsentligt og effektivt værktøj til at fremskynde behandlingen af sager om barnebortførelsessager i flere medlemsstater, fordi de dommere, som behandler et stort antal af disse sager, udvikler specialiseret ekspertviden. Afhængigt af retssystemets struktur kan kompetencen for barnebortførelsessager samles på én ret for hele landet eller på et begrænset antal retter ved at anvende for eksempel appelretterne som udgangspunkt og samle kompetencen for internationale barnebortførelsessager på én førsteinstansret inden for hver appelrets distrikt. Alle instanser bør træffe deres afgørelser senest seks uger efter en sag eller appel er blevet indbragt for den. Medlemsstaterne bør begrænse antallet af appelmuligheder for en afgørelse, der godkender eller afviser tilbagegivelse af et barn i henhold til Haagerkonventionen fra 1980 om børnebortførelser, til én.
- (27) Hvis centralmyndighederne igangsætter eller letter en retslig procedure om tilbagegivelse af børn i henhold til Haagerkonventionen fra 1980, bør de sikre, at de sagsakter, der forberedes til sagen, er fuldstændige inden for seks uger, undtagen hvis særlige omstændigheder umuliggør dette. For at gøre den anmodede centralmyndighed i stand til at overholde fristen, bør den anmodende centralmyndighed have tæt kontakt til ansøgeren og besvare alle anmodninger om yderligere oplysninger eller manglende dokumenter fra den anmodede centralmyndighed uden opsættelse.
- (28) I alle sager om børn, og navnlig i sager om internationale barnebortførelser, bør retlige og administrative myndigheder overveje muligheden for at nå en mindelig løsning gennem mægling og andre egnede midler bistået om nødvendigt af eksisterende netværk og støttestrukturer for mægling i tvister om forældres ansvar på tværs af grænser. Denne indsats bør imidlertid ikke unødigt forlænge tilbagegivesproceduren i henhold til Haagerkonventionen fra 1980.

⁴⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

↓ 2201/2003 betragtning 17
(tilpasset)
⇒ ny

- (29) Retterne i den medlemsstat, som barnet ulovligt er blevet fjernet til, eller hvor barnet ulovligt tilbageholdes, bør kunne afvise ~~medsætte sig~~ en tilbagegivelse i konkrete, behørigt begrundede tilfælde, ⇒ som tilladt i Haagerkonventionen fra 1980. Retten bør imidlertid, inden den afviser at tilbagegive barnet, overveje, om der er etableret eller kan etableres passende sikrende foranstaltninger for at fjerne eventuelle risici for barnets bedste, som kan forhindre tilbagegivelse i henhold til artikel 13, stk. 1, litra b), i Haagerkonventionen fra 1980. Med henblik herpå bør retten høre de retlige og administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, med hjælp fra centralmyndighederne eller det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, som er etableret ved Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001⁴⁵, og i relevante tilfælde træffe alle sikrende foranstaltninger i henhold til artikel 12 i denne forordning med henblik på at sikre, at barnet tilbagegives i god behold. Disse foranstaltninger bør anerkendes og fuldbyrdes i alle andre medlemsstater, herunder i de medlemsstater, der har kompetence i henhold til denne forordning, indtil en kompetent ret i den pågældende medlemsstat har truffet de foranstaltninger, den finder hensigtsmæssige. ⇐
- (30) ⇒ Hvis retten i den medlemsstat, som barnet ulovligt er blevet fjernet til, eller hvor barnet ulovligt tilbageholdes, beslutter at afvise at tilbagegive barnet i henhold til Haagerkonventionen fra 1980, bør den i sin afgørelse henvise udtrykkeligt til de relevante artikler i Haagerkonventionen fra 1980, som afvisningen lægger til grund. ⇐ En sådan afgørelse ~~bør dog kunne~~ kan dog erstattes af en senere afgørelse truffet ⇒ i sager om forældremyndighed efter en grundig undersøgelse af barnets bedste ⇐ af retten i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse. Indebærer sidstnævnte ~~rets~~ afgørelse, at barnet skal gives tilbage, skal dette ske, uden at der må kræves nogen særlig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen i den medlemsstat, hvor det fjernede eller tilbageholdte barn befinder sig.

↓ 2201/2003 betragtning 21

~~Anerkendelsen og fuldbyrdelsen af retsafgørelser truffet i en medlemsstat bør være baseret på princippet om gensidig tillid, og grundene til ikke-ankendelse bør begrænses til det nødvendige minimum.~~

↓ 2201/2003 betragtning 22

~~Officielt bekræftede dokumenter og aftaler mellem parterne, som er eksigible i en medlemsstat, bør betragtes som sidestillede med retsafgørelser ved anvendelsen af reglerne for anerkendelse og fuldbyrdelse.~~

⁴⁵ Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25).

↓ 2201/2003 betragtning 23
(tilpasset)
⇒ ny

- (31) ~~Det Europæiske Råd i Tammerfors slog i sine konklusioner (punkt 34) fast, ⇒ Gensidig tillid i retsplejen i Unionen berettiger princippet om, ⇐ at retsafgørelser truffet i familietvister ⊗ en medlemsstat ⊗ burde anerkendes "automatisk (...)" i ⊗ alle medlemsstater ⊗ hele EU uden ⊗ behov for nogen anerkendelsesprocedure ⊗ mellemliggende procedurer eller grunde til at nægte fuldbyrdelse". Retsafgørelser om samværsret og retsafgørelser om tilbagegivelse af et barn, der er attesteret i domsstaten i overensstemmelse med denne forordning, bør derfor anerkendes og være eksigible i alle andre medlemsstater, ⊗ Når stillet over for en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, som fastsætter skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, der ikke længere kan appelleres i domsstaten, bør de kompetente myndigheder i den anmodede medlemsstat anerkende afgørelsen som følge af loven, ⊗ uden at der kræves nogen yderligere procedure ⊗, og ajourføre deres civilstandsregister i overensstemmelse hermed ⊗ . Selve proceduren for fuldbyrdelse af sådanne retsafgørelser bør fortsat afgøres efter national lovgivning.~~

↓ ny

- (32) Anerkendelse af en afgørelse bør afvises, hvis der er en eller flere grunde til at afvise anerkendelsen i henhold til artikel 37 og 38. De grunde, som er nævnt i artikel 38, stk. 1, litra a)-c), kan imidlertid ikke gøres gældende i forbindelse med afgørelser om samværsret eller afgørelser om tilbagegivelse i henhold til artikel 26, stk. 4, andet afsnit, som er attesteret i domsstaten i overensstemmelse med denne forordning, eftersom dette allerede var tilfældet i henhold til forordning (EF) nr. 2201/2003.
- (33) Ydermere retfærdiggør målet om at gøre sager på tværs af grænser, som vedrører børn, mindre tidskrævende og dyre, at det afskaffes, at afgørelser kan erklæres eksigible forud for fuldbyrdelsen i fuldbyrdelsesstaten, hvilket gælder for alle afgørelser vedrørende forældreansvar. Mens forordning (EF) nr. 2201/2003 kun afskaffede dette krav for afgørelser om samværsret og visse afgørelser om tilbagegivelse af barnet, fastsætter nærværende forordning nu en enkelt procedure for fuldbyrdelse af alle afgørelser på tværs af grænser i sager vedrørende forældreansvar. Som følge heraf og i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende forordning, bør afgørelser truffet af myndighederne i en medlemsstat behandles, som var de blevet truffet i fuldbyrdelsesstaten.
- (34) Officielt bekræftede dokumenter og aftaler mellem parterne, som kan fuldbyrdes i én medlemsstat, bør behandles lige som "afgørelser" i forbindelse med anvendelsen af reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse.
- (35) Det er retten i fuldbyrdelsesstaten, der skal beslutte at igangsætte specifikke fuldbyrdelsesforanstaltninger, få afsagt eventuelle supplerende kendelser, som kan være nødvendige på grund af de nationale fuldbyrdelsesregler, og bede de kompetente fuldbyrdelsesmyndigheder om at gennemføre fuldbyrdelsen. Hvis en afgørelse fra en anden medlemsstat skal specificeres yderligere eller tilpasses for at kunne blive fuldbyrdet i henhold til national lovgivning i fuldbyrdelsesstaten, bør den kompetente ret i sidstnævnte medlemsstat foretage den nødvendige specificering eller tilpasning, alt imens den respekterer de væsentlige elementer i afgørelsen. Hvis en afgørelse om

samværsret ikke er tilstrækkelig specifik, eller de nødvendige praktiske foranstaltninger mangler, bør retten i fuldbyrdelsesstaten tilse, at disse tilføjes. Hvis en afgørelse omfatter en foranstaltning eller en kendelse, som er ukendt i den anmodede medlemsstats lovgivning, bør denne foranstaltning eller kendelse, herunder alle rettigheder angivet deri, så vidt muligt tilpasses en foranstaltning eller kendelse, som under fuldbyrdelsesstatens ret har en tilsvarende virkning og varetager lignende formål.

(36) Direkte fuldbyrdelse i en medlemsstat af en afgørelse, som ikke er erklæret eksigibel, og som er truffet i en anden medlemsstat, bør ikke bringe respekten for retten til et forsvar i fare. Derfor bør den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kunne anmode om at få afvist anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af afgørelsen, hvis denne finder, at en af grundene til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse i denne forordning foreligger.

(37) En part, der appellerer fuldbyrdelsen af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, bør så vidt muligt og i overensstemmelse med fuldbyrdelsesstatens retssystem, i samme procedure ud over grundene til afvisning af anerkendelse eller fuldbyrdelse, som er fastsat i artikel 37 og 38 i denne forordning, også kunne gøre grundene til at afvise fuldbyrdelse som sådan fastsat i artikel 40, stk. 2, i denne forordning gældende. Uforeneligheden af fuldbyrdelsen af en afgørelse med barnets bedste, som skyldes styrken af de indvendinger, som et barn af en tilstrækkelig alder og modenhed måtte have, eller som skyldes en ændring af omstændighederne, som har fundet sted efter at afgørelsen blev truffet, bør kun tages i betragtning, hvis den antager en vigtighed, der er sammenlignelig med retsprincipklausulen. Grunde til afvisning af fuldbyrdelse efter national lov kan ikke gøres gældende. Hvis afvisningen af fuldbyrdelse er baseret på indvendinger fra et barn med en tilstrækkelig alder og modenhed, bør de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten imidlertid tage alle hensigtsmæssige skridt til at forberede barnet på fuldbyrdelsen og sikre sig dets samarbejde, inden den afviser fuldbyrdelsen.

(38) Med henblik på at informere den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, bør den attest, der er fastsat i denne forordning, forkyndes for personen i rimelig tid før den første fuldbyrdelsesforanstaltning, og den bør om nødvendigt ledsages af afgørelsen. I den forbindelse bør den første fuldbyrdelsesforanstaltning betyde den første fuldbyrdelsesforanstaltning efter en sådan forkyndelse.

↓ 2201/2003 betragtning 24
(tilpasset)
⇒ ny

(39) Den attest, der udstedes for at lette fuldbyrdelsen af en ~~rets~~ afgørelse, bør ikke kunne appelleres. Attesten kan kun gøres til genstand for berigtigelse, hvis den indeholder materielle fejl, ~~dvs. ☒~~ altså ☒ hvis den ikke korrekt afspejler ~~rets~~ afgørelsen. ⇒ Den bør trækkes tilbage, hvis den tydeligvis er blevet udstedt med urette, under hensyntagen til kravene i denne forordning. ⇐

↓ ny

(40) Hvis foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger træffes af en kompetent myndighed om sagens realitet, bør disses fri bevægelighed sikres i henhold til denne

forordning. Det samme gælder for foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger truffet i hastetilfælde på grundlag af artikel 12 i denne forordning af en myndighed i en medlemsstat, som ikke har kompetence over sagens realitet. Disse foranstaltninger bør finde anvendelse, indtil en kompetent myndighed i en medlemsstat, som har kompetence over sagens realitet i henhold til denne forordning, har truffet de foranstaltninger, den finder hensigtsmæssige.

Foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, som er blevet truffet, uden at sagsøgte er blevet tilsagt til at give møde, bør ikke anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til denne forordning.

↓ 2201/2003 betragtning 25
(tilpasset)

- (41) I sager om forældreansvar bør centralmyndighederne udpeges i alle medlemsstater. De bør bistå forældrene og de kompetente myndigheder i sager på tværs af grænser og samarbejde både generelt og om specifikke sager, bl.a. med henblik på at fremme mindelige løsninger på familietvister ~~vedrørende forældreansvar~~. Med henblik herpå bør centralmyndighederne deltage i det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, ~~som er oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område~~⁴⁶.

↓ ny

- (42) I specifikke sager om forældreansvar, der er omfattet af denne forordning, bør centralmyndighederne samarbejde med hinanden om at bistå de nationale myndigheder samt indehavere af forældreansvar. Denne bistand bør navnlig omfatte lokalisering af barnet, enten direkte eller via andre kompetente myndigheder, hvis dette er nødvendigt for at gennemføre en anmodning i henhold til denne forordning, og de oplysninger om barnet, der er nødvendige for sagen.
- (43) Forordning (EU) nr. 2016/679⁴⁷ omfatter medlemsstatens behandling af personoplysninger, som finder sted under anvendelsen af denne forordning.
- (44) Med forbehold for eventuelle krav i de nationale retsplejeregler, bør en anmodende myndighed have skønsbeføjelse til frit at vælge mellem de forskellige kanaler til dens rådighed for at fremskaffe de nødvendige oplysninger, ved f.eks. i retter at anvende Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001, ved at anvende det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, herunder navnlig de centralmyndigheder, der er fastsat i denne forordning, netværk af dommere og kontaktpunkter, eller for retlige og administrative myndigheder ved at anmode om oplysninger gennem en specialiseret ikkestatslig organisation på området.
- (45) Hvis der fremsættes en begrundet anmodning om en rapport om barnets situation, om igangværende sager eller om afgørelser truffet vedrørende barnet, bør den kompetente

⁴⁶ Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25).

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

myndighed i den anmodede medlemsstat udføre anmodningen uden at pålægge yderligere krav, som eventuelt måtte findes i henhold til national lovgivning. Anmodningen bør navnlig indeholde en beskrivelse af den sag, der er behov for oplysninger om, og af den faktiske situation, som gav anledning til sagen.

- (46) En myndighed i en medlemsstat, der overvejer at træffe en afgørelse vedrørende forældreansvar, bør have mulighed for at anmode myndighederne i en anden medlemsstat om en meddelelse af oplysninger, der er relevante for at beskytte barnet, hvis barnets bedste kræver det. Afhængig af omstændighederne kan disse oplysninger omfatte oplysninger om sager og afgørelser vedrørende en forælder eller barnets søskende eller om en forælders mulighed for at tage sig af barnet eller have adgang til barnet.
- (47) Hvis en person, der *de facto* har familieforbindelser som fastsat af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis til barnet, har ophold i én medlemsstat og ønsker at indlede en sag om samværsret i en anden medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, bør denne person have mulighed for direkte at kontakte de kompetente myndigheder, hvor personen har ophold, for at afgøre, om personen har mulighed for at udøve samværsret, og på hvilke betingelser samværsret kan gives, således at oplysningen kan bruges i en sag i den medlemsstat, som er kompetent i henhold til forordningen. Denne oplysning bør også stilles til rådighed af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, hvor den person, der søger samvær, har ophold, hvis der kommer en anmodning fra myndighederne i en anden medlemsstat, som er kompetent i henhold til denne forordning.
- (48) Eftersom tid er en afgørende faktor i sager vedrørende forældreansvar, bør svar på anmodninger i henhold til artikel 64 og 65 gives inden for to måneder.
- (49) Hvis en myndighed i en medlemsstat allerede har truffet en afgørelse i forældreansvarssager eller påtænker en sådan afgørelse, og gennemførelsen skal finde sted i en anden medlemsstat, kan myndigheden anmode myndighederne i sidstnævnte medlemsstat om at bistå med gennemførelsen af afgørelsen. Dette bør f.eks. gælde afgørelser, der giver ret til overvåget samvær i en anden medlemsstat end den, hvor de myndigheder, der har truffet afgørelsen, befinder sig, eller afgørelser der omfatter eventuelle andre ledsagende foranstaltninger fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgørelsen skal gennemføres.
- (50) Hvis en myndighed i en medlemsstat påtænker at anbringe et barn i en plejefamilie eller på en institution i en anden medlemsstat, bør der gennemføres en høring gennem centralmyndighederne i begge de berørte medlemsstater forud for anbringelsen. Den myndighed, der påtænker at foretage anbringelsen, bør indhente samtykke fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor barnet skal anbringes, inden den træffer afgørelse om anbringelsen. Eftersom anbringelser i de fleste tilfælde er hasteforanstaltninger, som skal fjerne barnet fra en situation, hvor dets bedste er truet, er det afgørende, at sådanne afgørelser træffes hurtigt. For at fremskynde høringsproceduren fastsætter forordningen derfor i omfattende grad krav til anbringelsesansøgningen og en svarfrist for den medlemsstat, hvor barnet skal anbringes. Betingelserne for at godkende eller afvise samtykke reguleres imidlertid stadig af national lovgivning i den anmodede medlemsstat.
- (51) Langvarige anbringelser af et barn i udlandet bør foretages i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i EU's charter om grundlæggende rettigheder (retten til at have personlig kontakt med forældre) og med bestemmelserne i FN's konvention om barnets rettigheder, især artikel 8, 9 og 20. Når forskellige løsninger vurderes, bør der

især tages behørigt hensyn til det ønskværdige i kontinuitet i barnets opdragelse og barnets etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund.

↓ 2201/2003 betragtning 26
(tilpasset)

- (52) Kommissionen bør stille ~~de lister over~~ ☒ oplysninger om ☒ retter og retsmidler, som medlemsstaterne fremsender, til rådighed for offentligheden og ajourføre dem.

↓ 2201/2003 betragtning 27

~~De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁴⁸.~~

↓ ny

- (53) For at sikre, at de attester, der skal anvendes i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser, officielt bekræftede dokumenter og aftaler i henhold til denne forordning, ajourføres, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændringer til bilag I-III i denne forordning. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter, modtager Rådet alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

↓ 2201/2003 betragtning 28
(tilpasset)

~~Denne forordning erstatter forordning (EF) nr. 1347/2000, som folgelig ophæves.~~

↓ 2201/2003 betragtning 29

- (54) For at denne forordning kan fungere efter hensigten, bør Kommissionen vurdere anvendelsen af den med henblik på om nødvendigt at foreslå de fornødne ændringer.

↓ 2201/2003 betragtning 30
(tilpasset)
⇒ ny

- (55) ⇒ [I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til

⁴⁸ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af protokollens artikel 4, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.] ⇐ [~~Det Forenede Kongerige og Irland har, i~~ medfør af artikel 3 ⇔ og artikel 4a stk. 1, ⇔ i protokollen ⇔ nr. 21 ⇔ om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling ⇔ for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ⇔ , der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om ⇔ Den Europæiske Unions funktionsmåde ⇔ ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, ⇔ har Det Forenede Kongerige og Irland ⇔ meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

↓ 2201/2003 betragtning 31
(tilpasset)

- (56) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen ⇔ nr. 22 ⇔ om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ~~derfor~~ ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

↓ 2201/2003 betragtning 32
(tilpasset)
⇒ ny

- (57) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne ⇒ på grund af forskellene mellem de nationale regler for kompetencer og anerkendelsen og fuldbyrdelsen af afgørelser ⇐ ~~og~~ , ⇔ ~~men~~ ⇔ kan ~~derfor~~ ⇒ på grund af denne forordnings umiddelbare virkning og bindende karakter ⇐ bedre gennemføres på ~~fællesskabs~~ ⇔ unions ⇔ plan; ⇔ Unionen ⇔ ~~Fællesskabet~~ kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. ~~traktatens~~ artikel 5 ⇔ i traktaten om Den Europæiske Union ⇔ . I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. =

↓ 2201/2003 betragtning 33
(tilpasset)

~~Denne forordning anerkender de grundlæggende rettigheder og respekterer principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den søger især at sikre fuld respekt for børns grundlæggende rettigheder som omhandlet i artikel 24 i nævnte charter~~

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på det civilretlige område, uanset ~~domsmyndighedens~~ den retslige eller administrative myndigheds art, for spørgsmål vedrørende:
 - a) skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab
 - b) tilkendelse, udøvelse, delegation samt hel eller delvis frakendelse af forældreansvar.
2. De i stk. 1, litra b), omhandlede spørgsmål kan navnlig ~~vedrøre~~ omfatte :
 - a) forældremyndighed og samværsret
 - b) værgemål, samværgemål og lignende retsinstitutter
 - c) udpegelse af en person eller myndighed, der skal tage sig af barnet eller barnets formue, og som skal repræsentere eller bistå barnet, samt fastlæggelse af en sådan person eller myndigheds opgaver
 - d) anbringelse af barnet hos en plejefamilie eller på en institution
 - e) foranstaltninger til beskyttelse af barnet i tilknytning til forvaltning eller bevarelse af barnets formue eller disponering herover.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på spørgsmål vedrørende:
 - a) fastlæggelse eller bestridelse af forældre-barn-forhold
 - b) afgørelser om adoption, adoptionsforberedende foranstaltninger, omstødelse af adoption eller ophævelse af adoptivforhold
 - c) barnets for- og efternavne
 - d) myndighed
 - e) underholdspligt
 - f) truster og arv
 - g) foranstaltninger, der er truffet som følge af strafbare handlinger begået af børn.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. ~~"ret"~~ "myndighed" : alle retslige eller administrative myndigheder i medlemsstaterne med kompetence i spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde ~~som defineret i artikel 1~~

2. "dommer": en dommer eller en embedsmand med beføjelser svarende til en dommers i spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde
3. "medlemsstat": alle medlemsstater med undtagelse af Danmark
4. ~~"retsafgørelse"~~ ☒ "afgørelse" ☒ : ~~enhver afgørelse~~ ☒ en kendelse eller dom afgivet af en myndighed i en medlemsstat ☒ om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab ~~og enhver afgørelse om forældreansvar truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan den betegnes såsom dom eller kendelse~~
5. "domsstat": den medlemsstat, hvori den ~~retsafgørelse~~ ☒ afgørelse ☒ , der skal fuldbyrdes, er truffet
6. "fuldbyrdesstat": den medlemsstat, hvori den trufne ~~retsafgørelse~~ ☒ afgørelse ☒ ønskes fuldbyrdet

↓ ny

7. "barn": enhver person under 18 år.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

~~78.~~ "forældreansvar": alle de rettigheder og pligter vedrørende barnets person eller formue, som er tilkendt en fysisk eller juridisk person ved en ~~retsafgørelse~~ ☒ afgørelse ☒ , eller som en sådan person har som følge af loven eller en gyldig aftale ☒ , herunder ☒ ~~Betegnelsen omfatter navnlig~~ forældremyndighed og samværsret

~~89.~~ "indehaver af forældreansvar": enhver person, ☒ institution eller andet organ, ☒ der har forældreansvar over for et barn

~~910.~~ "forældremyndighed": navnlig rettigheder og pligter vedrørende omsorgen for et barns person og særlig retten til at bestemme, hvor barnet skal bo ☒ , herunder i situationer, hvor en af indehaverne af forældreansvar ikke i henhold til en afgørelse, som følge af loven eller som følge af en aftale, der er gyldig i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, kan bestemme, hvor barnet skal bo, uden samtykke fra en anden indehaver af forældreansvar ☒

~~1011.~~ "samværsret": ☒ retten til samvær med barnet, herunder ☒ ~~navnlig~~ retten til at bringe barnet til et andet sted end dets sædvanlige opholdssted for et begrænset tidsrum

~~1112.~~ "ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn": et barns fjernelse eller tilbageholdelse:

a) når denne strider mod en forældremyndighed, som er tilkendt ved en ~~retsafgørelse~~ ☒ afgørelse ☒ , eller som består som følge af loven eller en aftale, der er gyldig i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før fjernelsen eller tilbageholdelsen, og

(b) ~~for så vidt~~ ☒ når ☒ denne forældremyndighed faktisk blev udøvet, i fællesskab eller alene, da fjernelsen eller tilbageholdelsen fandt sted, eller ville være blevet udøvet, hvis ikke fjernelsen eller tilbageholdelsen var sket.

~~Forældremyndigheden anses for at blive udøvet i fællesskab, når en af indehaverne af forældreansvar ikke i henhold til en retsafgørelse eller som følge af loven kan bestemme, hvor barnet skal bo, uden samtykke fra en anden indehaver af forældreansvar.~~

KAPITEL II

KOMPETENCE

AFDELING 1

SKILSMISSE, SEPARATION OG OMSTØDELSE AF ÆGTESKAB

Artikel 3

Generel kompetence

1. Kompetencen til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab ligger hos ~~retterne~~ myndighederne i den medlemsstat:

a) på hvis område:

- ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted, eller
- ægtefællerne havde deres sidste sædvanlige opholdssted, for så vidt en af dem stadig opholder sig dér, eller
- sagsøgte har sit sædvanlige opholdssted, eller
- en af ægtefællerne, i tilfælde af fælles begæring, har sit sædvanlige opholdssted, eller
- sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst et år umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen, eller
- sagsøgeren har sit sædvanlige opholdssted, hvis vedkommende har opholdt sig dér i mindst seks måneder umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen og er statsborger i den pågældende medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har "domicil" dér

b) hvis nationalitet begge ægtefæller har, eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, hvor begge ægtefæller har "domicil".

2. I denne forordning svarer udtrykket "domicil" til det domicilbegreb, der anvendes i Det Forenede Kongeriges og Irlands retssystemer.

Artikel 4

Modkrav

Den ~~ret~~ myndighed , ved hvilken en sag verserer i medfør af artikel 3, er også kompetent til at behandle et modkrav, for så vidt dette falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 5

Ændring af separation til skilsmisse

Den ~~ret~~ myndighed i en medlemsstat, der har truffet afgørelse om separation, er også kompetent til at ændre en sådan separation til skilsmisse, såfremt lovgivningen i den pågældende medlemsstat giver hjemmel hertil, jf. dog artikel 3.

Artikel 7 6

Anden kompetence

1. Hvis ingen ~~ret~~ myndighed i en medlemsstat er kompetent i medfør af artikel 3-5, afgøres spørgsmålet om kompetencen i hver enkelt medlemsstat efter medlemsstatens egen lovgivning.

~~Artikel 6~~

~~De i artikel 3-5 indeholdte kompetencereglers eksklusive karakter~~

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på en sagsøgt ~~En ægtefælle:~~

- a) som har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, eller
- b) som er statsborger i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har "domicil" på en af disse medlemsstaters område.

~~kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af artikel 3-5.~~

23. En statsborger i en medlemsstat, der har sit sædvanlige opholdssted på en anden medlemsstats område, kan i lighed med denne medlemsstats egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder i denne medlemsstat, over for en sagsøgt, der ikke har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, og som ikke enten er statsborger i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Irland, har "domicil" på en af disse medlemsstaters område.

AFDELING 2

FORÆLDREANSVAR

Artikel 8 7

Generel kompetence

1. Kompetencen til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende forældreansvar over for et barn ligger hos ~~retterne~~ myndighederne i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted ~~på det tidspunkt, hvor sagen anlægges.~~ Når et barn lovligt flytter fra én medlemsstat til en anden og får nyt sædvanligt opholdssted dér, er det myndighederne i den medlemsstat, hvor barnet har sit nye sædvanlige opholdssted, der får kompetencen.

2. Stk. 1 finder anvendelse med forbehold af artikel ~~9 8~~, ~~10 9~~ og ~~12 10~~.

Artikel 9 8

~~Fortsat kompetence på barnets tidligere sædvanlige opholdssted~~ i forbindelse med samværsret

1. Når et barn lovligt flytter fra én medlemsstat til en anden og får nyt sædvanligt opholdssted dér, bevarer ~~retterne~~ myndighederne i den medlemsstat, hvor barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, ~~uanset artikel 8,~~ i et tidsrum af tre måneder efter flytningen kompetencen til at ændre en ~~retsafgørelse~~ afgørelse om samværsret, der er truffet i den

pågældende medlemsstat, inden barnet flyttede, såfremt den person, der blev tilkendt samværsret ved den pågældende ~~retsafgørelse~~ afgørelse , fortsat har sit sædvanlige opholdssted i den medlemsstat, hvor barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den i stk. 1 omhandlede person har accepteret kompetencen for ~~retterne~~ myndighederne i den medlemsstat, hvor barnet har fået sit nye sædvanlige opholdssted, ved at give møde for disse ~~retter~~ myndigheder uden at bestride deres kompetence.

Artikel ~~10~~ 9

Kompetence i sager om barnebortførelse

I tilfælde af ulovlig fjernelse eller tilbageholdelse af et barn bevarer ~~retterne~~ myndighederne i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, deres kompetence, indtil barnet har fået sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, og

a) hver forældremyndighedsindehavende person, institution eller anden myndighed har affundet sig med fjernelsen eller tilbageholdelsen,

eller

b) barnet har boet i denne anden medlemsstat i et tidsrum af mindst ét år, efter at den forældremyndighedsindehavende person, institution eller anden myndighed har fået eller burde have fået kendskab til barnets opholdssted, og barnet er faldet til i sine nye omgivelser, forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:

i) der er ikke inden et år efter, at indehaveren af forældremyndigheden har fået eller burde have fået kendskab til barnets opholdssted, fremsat nogen anmodning om tilbagegivelse over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvortil barnet er fjernet, eller hvor det tilbageholdes

ii) indehaveren af forældremyndigheden har trukket sin anmodning om tilbagegivelse tilbage, og der er ikke indgivet en ny anmodning inden for det tidsrum, der er omhandlet i nr. i)

↓ ny

iii) der er givet afslag på den anmodning om tilbagegivelse, som indehaveren af forældremyndigheden har indgivet, af andre grunde end dem, der er fastsat i artikel 13 i Haagerkonventionen af 1980.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

~~iii~~ iv) en sag anlagt ved en ret i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, er afsluttet i henhold til artikel ~~11~~ 26, stk. ~~7~~ 3, andet afsnit

~~iv~~ v) der er af en ~~ret~~ myndighed i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, truffet en afgørelse om forældremyndighed, som ikke indebærer tilbagegivelse af barnet.

Artikel ~~12~~ 10

~~Aftale om værneting~~ ☒ Valg af ret i tilknyttede og selvstændige sager ☒

1. Den ret i en medlemsstat, der i medfør af artikel 3 udøver sin kompetence til at træffe afgørelse om en begæring om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, har kompetence i ethvert spørgsmål vedrørende forældreansvar, der har tilknytning til den pågældende begæring ☒, hvis følgende betingelser er opfyldt ☒:

- a) hvis mindst én af ægtefællerne har forældreansvar over for barnet, og
- b) hvis denne ~~rets~~ kompetence ⇒ senest ⇐ på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, ⇒ eller når den pågældende medlemsstats lovgivning kræver det, ⇐ udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af ægtefællerne og af indehaverne af forældreansvar og

☒ c) kompetencen ☒ er til barnets bedste.

2. Kompetencen i medfør af stk. 1 ophører, så snart

- a) der er truffet endelig afgørelse om ~~indekommelse eller afvisning af~~ begæringen om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskabet, eller
- b) der, såfremt der stadig verserer en sag om forældreansvar på det ~~i litra a) nævnte~~ tidspunkt, er truffet endelig afgørelse i ~~denne~~ ☒ i litra a) nævnte sag ☒, eller
- c) de i litra a) og b) nævnte sager er afsluttet af anden grund.

3. Retterne i en medlemsstat har ~~ligeledes~~ kompetence i spørgsmål vedrørende forældreansvar over for et barn ~~i forbindelse med andre retssager end dem, der er omhandlet i stk. 1~~ hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) hvis barnet har en væsentlig tilknytning til den pågældende medlemsstat, bl.a. i kraft af, at en af indehaverne af forældreansvar har sit sædvanlige opholdssted i medlemsstaten, eller at barnet er statsborger i medlemsstaten, og
- b) hvis denne kompetence ⇒ senest ⇐ på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, ⇒ eller når den pågældende medlemsstats lovgivning kræver det, ⇐ udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af alle parter i sagen, og

☒ c) kompetencen ☒ er til barnets bedste.

↓ ny

4. Kompetencen i medfør af stk. 1 ophører, så snart sagen har ført til en endelig afgørelse.

5. Når alle parterne i sagerne om forældreansvar anerkender den i stk. 1 og 3 nævnte kompetence i forbindelse med disse sager, optages parternes aftale i protokollen ved retten i overensstemmelse med loven i den medlemsstat, hvor retten befinder sig.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

46. Når barnet har sit sædvanlige opholdssted i et tredjeland, der ikke er kontraherende part i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige ☒ ("Haagerkonventionen af 1996") ☒, anses kompetence

efter denne artikel navnlig for at være til barnets bedste, hvis det er fundet umuligt at føre en retssag i det pågældende tredjeland.

Artikel ~~13~~ 11

Kompetence baseret på barnets aktuelle opholdssted

1. Hvis et barns sædvanlige opholdssted ikke kan fastslås, og kompetencen ikke kan afgøres på grundlag af artikel ~~12~~ 10, ligger kompetencen hos ~~retterne~~ ☒ myndighederne ☒ i den medlemsstat, hvor barnet befinder sig.
2. Stk. 1 finder også anvendelse på flygtningebørn og børn, der er internationalt fordrevne på grund af uroligheder i deres land.

Artikel ~~20~~ 12

Foreløbige, herunder sikrende, ~~retsmidler~~ ☒ foranstaltninger ☒

1. ~~Denne forordning er ikke til hinder for, at retterne~~ ☒ Myndighederne ☒ i en medlemsstat ☐, på hvis område barnet befinder sig eller har formue, har ☐ i hastetilfælde ~~kan~~ ☐ kompetence til at ☐ anvende ~~de~~ foreløbige, herunder sikrende, ~~retsmidler~~ ☒ foranstaltninger ☒, ☐ over for dette barn eller dets formue. ☐ ~~der er fastsat i denne medlemsstats lovgivning, over for personer eller aktiver i denne medlemsstat, selv om en ret i en anden medlemsstat i medfør af denne forordning har kompetence til at påkende sagens realitet.~~

↓ ny

Hvis hensynet til barnets bedste kræver det, skal den myndighed, som anvender de sikrende foranstaltninger, enten direkte eller gennem centralmyndigheden udpeget i henhold til artikel 60 underrette den medlemsstat, som i medfør af denne forordning er kompetent til at påkende sagens realitet.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
☐ ny

2. ~~Retsmidler~~ ☒ Foranstaltninger ☒, der er bragt i anvendelse i medfør af stk. 1, ophører med at gælde, ~~når~~ ☒ så snart ☒ den ~~ret~~ ☒ myndighed ☒ i en medlemsstat, der i medfør af denne forordning har kompetence til at påkende sagens realitet, har truffet de foranstaltninger, den finder relevante.

Artikel ~~14~~ 13

Anden kompetence

Har ingen ~~ret~~ ☒ myndighed ☒ i en medlemsstat kompetence i medfør af artikel ~~8-13~~ 7-11, afgøres spørgsmålet om kompetencen i hver enkelt medlemsstat efter medlemsstatens egen lovgivning.

Artikel ~~15~~ 14

Henvisning til en ~~ret~~ ☒ myndighed ☒, der er bedre egnet til at behandle sagen

1. Undtagelsesvis kan en ~~ret~~ myndighed i en medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet, hvis den finder, at en ~~ret~~ myndighed i en anden medlemsstat, som barnet har en særlig tilknytning til, er bedre egnet til at behandle sagen eller en specifik del af sagen, såfremt dette er til barnets bedste:

a) udsætte behandlingen af sagen eller den specifikke del heraf og opfordre parterne til at anlægge sag ved ~~retten~~ den kompetente myndighed i den pågældende anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 4, eller

b) anmode en ~~ret~~ kompetent myndighed i en anden medlemsstat om at erklære sig kompetent i overensstemmelse med stk. 5.

2. Stk. 1 finder anvendelse:

a) på anmodning af en af parterne

b) af ~~rettens~~ myndighedens egen drift, eller

c) på anmodning af en ~~ret~~ myndighed i en anden medlemsstat, som barnet har en særlig tilknytning til, jf. stk. 3.

Henvisningen kan dog kunne finde sted af ~~rettens~~ myndighedens egen drift eller på anmodning af en ~~ret~~ myndighed i en anden medlemsstat, hvis i det mindste én af parterne er indforstået hermed.

3. Barnet anses for at have en særlig tilknytning til en medlemsstat som omhandlet i stk. 1:

a) hvis barnet har fået sit sædvanlige opholdssted i den pågældende medlemsstat, efter at sagen er anlagt ved den i stk. 1 omhandlede ~~ret~~ myndighed

b) hvis barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i den pågældende medlemsstat

c) hvis barnet er statsborger i den pågældende medlemsstat

d) hvis en indehaver af forældreansvar har sit sædvanlige opholdssted i den pågældende medlemsstat, eller

e) hvis barnets formue befinder sig i den pågældende medlemsstat, og sagen vedrører foranstaltninger til beskyttelse af barnet i tilknytning til forvaltning eller bevarelse af denne formue eller disponering herover.

4. Den ~~ret~~ myndighed i den første medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet, fastsætter et tidsrum, inden for hvilket der skal anlægges sag ved en ~~ret~~ myndighed i den anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1.

Er sagen ikke anlagt inden udløbet af dette tidsrum, fortsætter den ~~ret~~ myndighed , ved hvilken sagen er anlagt, med at udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel ~~8-14~~ 7-11 og artikel 13.

5. ~~Retten~~ Myndigheden i den anden medlemsstat kan, hvis dette på grund af sagens særlige omstændigheder er til barnets bedste, erklære sig kompetent inden seks uger efter, at ~~sagen er anlagt, eller~~ anmodningen er modtaget i medfør af stk. 1, litra a) eller b). I så fald erklærer den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, sig inkompetent. Erklærer ~~retten~~ myndigheden i den anden medlemsstat sig ikke kompetent, fortsætter den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, med at udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel ~~8-14~~ 7-11 og artikel 13.

6. Ved anvendelsen af denne artikel arbejder ~~retterne~~ myndighederne sammen, enten direkte eller gennem de centralmyndigheder, der er udpeget i medfør af artikel ~~53~~ 60, eller gennem det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område .

AFDELING 3

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel ~~16~~ 15

En sags anlæggelse ved retten

1. En sag anses for anlagt ved en ret:

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af vedkommende, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte, eller
- b) hvis det pågældende dokument skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor det modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af vedkommende, for at få dokumentet indleveret til retten.

↓ ny

Artikel 16

Bispørgsmål

Hvis afgørelsen af en verserende sag ved en myndighed i en medlemsstat afhænger af afgørelsen af et bispørgsmål under denne forordnings anvendelsesområde, er den pågældende myndighed kompetent til at afgøre dette spørgsmål.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

Artikel 17

Prøvelse af kompetencen

Anlægges der ved en ~~ret~~ myndighed i en medlemsstat en sag, som den pågældende ~~ret~~ myndighed ikke har kompetence til at påkende i medfør af denne forordning, og som en ~~ret~~ myndighed i en anden medlemsstat har kompetence til at påkende i medfør af denne forordning, erklærer ~~retten~~ myndigheden sig på embeds vegne inkompetent.

Artikel 18

Prøvelse af sagens antagelse til påkendelse

1. Såfremt en sagsøgt, der har sit sædvanlige opholdssted i en anden stat end den medlemsstat, hvor sagen er anlagt, ikke giver møde, udsætter den kompetente ret sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at vedkommende har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.

2. Artikel 19 i forordning (EF) nr. ~~1348/2000~~ 1393/2007 anvendes i stedet for stk. 1 i nærværende artikel, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes fra én medlemsstat til en anden i medfør af nævnte forordning.

3. Finder forordning (EF) nr. ~~1348/2000~~ 1393/2007 ikke anvendelse, anvendes artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes til udlandet i medfør af nævnte konvention.

Artikel 19

Litispændens og indbyrdes sammenhængende krav

1. Såfremt der anlægges sag vedrørende skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab mellem de samme parter ved ~~retter~~ myndigheder i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ~~ret~~ myndighed end den, ved hvilken der først er anlagt sag, på embeds vegne sagen, indtil denne ~~rets~~ myndigheds kompetence er fastslået.

2. Såfremt der anlægges sag vedrørende forældreansvar over for et barn, som har samme genstand og hviler på samme grundlag, ved ~~retter~~ myndigheder i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ~~ret~~ myndighed end den, ved hvilken der først er anlagt sag, på embeds vegne sagen, indtil denne ~~rets~~ myndigheds kompetence er fastslået.

3. Når det er fastslået, at den ~~ret~~ myndighed , ved hvilken der først er anlagt sag, er kompetent, erklærer enhver anden ~~ret~~ myndighed sig inkompetent til fordel for den første.

Den part, der anlagde sag ved en anden ~~ret~~ myndighed , kan i så fald fremsætte sit krav for den ~~ret~~ myndighed , ved hvilken der først blev anlagt sag.

↓ ny

Artikel 20

Barnets ret til at give udtryk for sine synspunkter

Myndighederne i medlemsstaterne skal, når de udøver deres kompetence i henhold til afdeling 2 i dette kapitel, sikre, at et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, får en reel og faktisk mulighed for at udtrykke disse synspunkter under sagen.

Myndigheden tillægger barnets synspunkter passende vægt i overensstemmelse med vedkommendes alder og modenhed og dokumenterer sine overvejelser i afgørelsen.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

KAPITEL III

BØRNEBORTFØRELSER

Artikel ~~11~~ 21

Tilbagegivelse af barnet i henhold til Haagerkonventionen af 1980

~~1~~ Når en forældremyndighedsindehavende person, institution eller anden myndighed , som fremsætter påstand af krænkelse af forældremyndigheden, anmoder ~~de kompetente myndigheder~~ retten i en medlemsstat om at træffe afgørelse på grundlag af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser (~~i det følgende benævnt "Haagerkonventionen af 1980"~~) med henblik på at opnå tilbagegivelse af et barn, som ulovligt er blevet fjernet til eller ulovligt tilbageholdes i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, finder ~~stk. 2-8~~ artikel 22-26 anvendelse.

↓ ny

Artikel 22

Lokal kompetencekoncentration

Medlemsstaterne sikrer, at kompetencen til at behandle de i artikel 21 nævnte anmodninger om tilbagegivelse af et barn koncentrerer hos et begrænset antal retter. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om disse retter i overensstemmelse med artikel 81.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 23

Hurtige procedurer og mægling

~~21~~ En ret, til hvilken der er indgivet ~~en~~ den i artikel 21 nævnte anmodning om tilbagegivelse af et barn, fremmer sagen hurtigt under anvendelse af de hurtigste procedurer, der er til rådighed efter national lovgivning.

Uden at dette berører første afsnit, træffer ~~retten~~ hver instans sin afgørelse senest seks uger efter, at anmodningen eller appellen er indgivet, medmindre særlige omstændigheder gør dette umuligt.

↓ ny

2. Retten undersøger, så hurtigt som muligt under sagen, hvorvidt parterne er villige til at deltage i mægling med henblik på, til barnets bedste, at nå frem til en acceptabel løsning, forudsat at det ikke forsinker sagen unødigt.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

Artikel 24

Høring af barnet i sager om tilbagegivelse under Haagerkonventionen af 1980

~~2~~ Når artikel 12 og 13 i Haagerkonventionen af 1980 finder anvendelse, sikres det sikrer retten , at barnet får mulighed for at udtrykke sine synspunkter i overensstemmelse med artikel 20 i denne forordning ~~blive hørt under sagen, medmindre dette forekommer uhensigtsmæssigt under hensyntagen til barnets alder eller modenhedsgrad.~~

Artikel 25

☒ Procedure for tilbagegivelse af barnet ☒

41. En ret kan ikke afslå at tilbagegive et barn i medfør af artikel 13, litra b), første afsnit, i Haagerkonventionen af 1980, hvis det godtgøres, at der er truffet passende foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af barnet efter dets tilbagegivelse.

↓ ny

Med henblik herpå skal retten:

- a) samarbejde med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, enten direkte med bistand fra centralmyndighederne eller gennem det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, og
- b) eventuelt anvende foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 12 i denne forordning.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

52. En ret kan ~~ikke~~ ☒ kun ☒ afslå at tilbagegive et barn, ~~medmindre~~ ☒ hvis ☒ den person, der har anmodet om tilbagegivelse af barnet, har haft mulighed for at blive hørt.

↓ ny

3. Retten kan erklære afgørelsen om tilbagegivelse af barnet foreløbigt eksigibel uanset en eventuel appel, også selv om national lov ikke giver hjemmel til foreløbig eksigibilitet.

4. Det er kun muligt at appellere én gang mod afgørelsen om tilbagegivelse eller afslag på tilbagegivelse af barnet.

5. Artikel 32, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på fuldbyrdelse af den afgørelse, der er truffet i henhold til Haagerkonventionen af 1980.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

Artikel 26

☒ Afslag på tilbagegivelse af barnet i henhold til Haagerkonventionen af 1980 ☒

↓ ny

1. Retten skal i en afgørelse om afslag på tilbagegivelse af barnet anføre den eller de artikler i Haagerkonventionen af 1980, som afgørelsen er baseret på.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

62. ☒ Hvis en afgørelse, som fastslår, at barnet ikke skal tilbagegives, er baseret på mindst én af grundene i ☒ ~~Har en ret i medfør af~~ artikel 13 i Haagerkonventionen af 1980 ~~bestemt, at et barn ikke skal tilbagegives,~~ fremsender den ☒ retten ☒ straks, enten direkte eller

gennem den pågældende medlemsstats centralmyndighed ~~⇒ eller gennem det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område ⇐~~ , en genpart af ~~retsafgørelsen~~ ~~⊗~~ afgørelsen ~~⊗~~ samt af de ~~⊗~~ andre ~~⊗~~ relevante dokumenter, herunder navnlig en udskrift af retsbogen, til den kompetente ret eller centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, ~~som fastsat i national lovgivning.~~

⇒ Afgørelsen ledsages i overensstemmelse med artikel 69 af en oversættelse til det eller de officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller til et andet sprog, som denne medlemsstat har angivet, at den kan acceptere. ⇐ ~~Alle de nævnte~~ ~~⊗~~ disse ~~⊗~~ dokumenter skal være ~~retten~~ ~~⊗~~ den kompetente ret ~~⊗~~ i hænde inden en måned efter, at afgørelsen om ikke at tilbagegive barnet er truffet.

73. Medmindre en af parterne allerede har anlagt sag ved retterne i den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, underretter den ret ~~eller centralmyndighed~~, der modtager de i stk. ~~6~~ 2 omhandlede oplysninger, parterne og opfordrer dem til at indgive indlæg til retten i overensstemmelse med national lovgivning inden tre måneder regnet fra datoen for underretningen af parterne, således at retten kan tage stilling til forældremyndigheden over barnet.

Med forbehold af denne forordnings regler for kompetence afslutter retten sagen, hvis den ikke har modtaget indlæg inden fristens udløb.

84. ⇒ Hvis den i stk. 3 nævnte ret modtager indlæg, inden fristens udløb, eller hvis der allerede verserer sager om forældremyndighed i denne medlemsstat, tager retten stilling til spørgsmålet om forældremyndigheden over barnet under hensyntagen til barnets bedste såvel som til de grunde og det bevismateriale, som danner grundlag for afgørelsen om, at barnet ikke skal tilbagegives, ⇐ ~~jf. Uanset om det i medfør af artikel 13 i Haagerkonventionen af 1980 er blevet bestemt, at et barn ikke skal tilbagegives,~~

~~er en senere retsafgørelse~~ ~~⊗~~ En afgørelse i spørgsmål om forældremyndighed, som træffes i de i stk. 1 nævnte sager ~~⊗~~ , der beordrer barnet tilbagegivet, ~~truffet af en ret, der har kompetence i medfør af denne forordning,~~ ~~⊗~~ er ~~⊗~~ eksigibel i ~~henhold til kapitel III, afdeling 4,~~ alle andre medlemsstater for at sikre tilbagegivelse af barnet ~~⊗~~ , uanset den tidligere afgørelse om, at barnet ikke skal tilbagegives i henhold til artikel 13 i Haagerkonventionen ~~⊗~~ .

KAPITEL ~~III~~ IV

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

AFDELING 1

ANERKENDELSE

Artikel ~~24~~ 27

Anerkendelse af ~~retsafgørelser~~ ~~⊗~~ afgørelser ~~⊗~~

1. ~~Retsafgørelser~~ ~~⊗~~ Afgørelser ~~⊗~~ , der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en ~~serlig~~ procedure.

2. Navnlige må der ikke stilles krav om anvendelse af en ~~speciel~~ procedure i forbindelse med ajourføring af en medlemsstats civilstandsregister på grundlag af en ~~retsafgørelse~~ afgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, der er truffet i en anden medlemsstat, når den pågældende afgørelse ikke længere kan gøres til genstand for appel eller genoptagelse i henhold til sidstnævnte medlemsstats lovgivning, jf. dog stk. 3.

3. En berettiget part kan ~~efter proceduren i afdeling 2~~ få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse, som omhandlet i artikel 37 og 38 ~~en retsafgørelse skal anerkendes, eller at en retsafgørelse ikke skal anerkendes, jf. dog afdeling 4.~~ Dette kapitels afdeling 3, underafdeling 2, finder tilsvarende anvendelse.

~~Den stedlige kompetence for den ret, der er anført på listen, som hver enkelt medlemsstat fremsender til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 68, fastsættes i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen om anerkendelse eller ikke anerkendelse rettes til.~~

4. Gøres anerkendelsen af en ~~retsafgørelse~~ afgørelse gældende under en verserende sag ved en ~~ret~~ myndighed i en medlemsstat, kan denne ~~ret~~ myndighed træffe afgørelse i spørgsmålet.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

Artikel ~~37~~ 28

Dokumenter som skal fremlægges til anerkendelse

1. En part, ~~der ønsker eller anfægter anerkendelse af en retsafgørelse eller anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel~~ der i en medlemsstat ønsker at påberåbe sig en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, skal fremlægge følgende :

- a) en genpart af ~~retsafgørelsen,~~ afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelsen af dens ægthed, og
- b) den relevante attest, som er ~~omhandlet i~~ udstedt i henhold til artikel ~~5339~~.

~~2. Er der tale om en udeblivelsesdom, skal den part, der ønsker anerkendelse eller anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, desuden fremlægge:~~

~~a) originalen eller en bekræftet genpart af det dokument, der godtgør, at det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er blevet forkyndt for den udeblevne part,~~

~~eller~~

~~b) et dokument, der angiver, at sagsøgte utvetydigt har accepteret retsafgørelsen.~~

↓ ny

2. Den myndighed, ved hvilken en afgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, kan om nødvendigt anmode den part, der påberåber sig den, om i overensstemmelse med artikel 69 at forelægge en oversættelse og/eller en translitteration af indholdet af attesten i stk. 1.

Myndigheden kan kræve, at parten forelægger en oversættelse af afgørelsen i stedet for oversættelsen af attestens indhold, dog kun hvis den ikke kan fortsætte behandlingen uden en oversættelse af selve afgørelsen.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

Artikel ~~27~~ 29

Udsættelse af sagen

~~1. Gøres anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, gældende ved en ret i en anden medlemsstat, kan denne udsætte sagen, såfremt afgørelsen er blevet anfægtet ved ordinær appel eller genoptagelse. ☒ Den myndighed, ved hvilken en afgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, kan i følgende tilfælde helt eller delvist udsætte sagen: ☒~~

~~☒ a) såfremt afgørelsen er blevet anfægtet ☒ ved ordinær appel eller genoptagelse ☒ i domsstaten ☒~~

↓ ny

b) hvis der for en afgørelse er fremsat en anmodning om at få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse som omhandlet i artikel 37 og 38, eller om at få fastslået, at anerkendelse skal afslås på basis af en af disse grunde

c) hvis der i tilfælde af en afgørelse om forældreansvar verserer sager med henblik på en ny eller ændret afgørelse om samme emne i den medlemsstat, der i henhold til denne forordning har kompetence til at pådømme sagens realitet.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

~~2. Gøres anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i Irland eller Det Forenede Kongerige, gældende ved en ret i en anden medlemsstat, kan denne udsætte sagen, såfremt fuldbyrdelsen er udsat i domsstaten ved iværksættelse af appel eller genoptagelse.~~

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

AFDELING 2

~~ANMODNING OM, AT EN RETSAFGØRELSE ERKLÆRES FOR EKSIGIBEL~~

⇒ FULDBYRDELSE ⇐

Artikel ~~28~~ 30

Eksigible ~~retsafgørelser~~ ☒ afgørelser ☒

1. En i en medlemsstat truffet ~~retsafgørelse~~ ☒ afgørelse ☒ om forældreansvar over for et barn, som er eksigibel i den pågældende medlemsstat, ~~og som er blevet forkyndt,~~ kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat, ~~når den på anmodning af en berettiget part er blevet erklæret for eksigibel i denne medlemsstat~~ ⇒ uden at der kræves en erklæring om eksibilitet ⇐.

~~2. I Det Forenede Kongerige kan en sådan retsafgørelse dog først fuldbyrdes i England og Wales, Skotland eller Nordirland, når den på anmodning af en berettiget part er blevet registreret med henblik på fuldbyrdelse i den pågældende del af Det Forenede Kongerige.~~

2. ☒ Hvad angår fuldbyrdelse i en anden medlemsstat af en afgørelse om samværret kan retten i domsstaten, uanset en eventuel appel, erklære den for foreløbigt eksigibel, også selv om en sådan foreløbig eksigibilitet ikke er mulig i henhold til national lovgivning ☒.

Artikel ~~30~~ 31

Fremgangsmåde

1. Fremgangsmåden ~~ved fremsættelse af anmodningen~~ ☒ for fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet i en anden medlemsstat, ☒ afgøres, ⇒ for så vidt den ikke er omfattet af denne forordning, ⇐ efter lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten. ⇒ Uanset artikel 40 fuldbyrdes en afgørelse, der er truffet i en medlemsstat, og som er eksigibel i fuldbyrdelsesstaten, på samme betingelser som en afgørelse truffet i fuldbyrdelsesstaten. ⇐

↓ new

2. En part, der anmoder om fuldbyrdelse af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, er ikke forpligtet til at have en postadresse i fuldbyrdelsesstaten.

Det kræves ikke, at denne part har en autoriseret repræsentant i fuldbyrdelsesstaten, medmindre en sådan repræsentant er obligatorisk uanset parternes nationalitet eller bopæl.

↓ 2201/2003

~~2. Den, som fremsætter anmodningen, skal vælge en processuel bopæl i retskredsen for den ret, som anmodningen er indgivet til. Såfremt lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten ikke har regler om et sådant valg af bopæl, skal den, som fremsætter anmodningen, udpege en procesfuldmægtig.~~

~~3. De i artikel 37 og 39 nævnte dokumenter vedlægges anmodningen.~~

↓ ny

Artikel 32

Kompetente retter og fuldbyrdelsesprocedure

1. Anmodningen om fuldbyrdelse skal indgives til den ret, der i henhold til den nationale lovgivning i fuldbyrdelsesstaten har kompetence til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse. Hver medlemsstat fremsender i overensstemmelse med artikel 81 en liste over disse retter til Kommissionen.

2. Retten træffer alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at afgørelsen fuldbyrdes, og:

- a) træffer de konkrete foranstaltninger for fuldbyrdelsen, der skal anvendes
- b) tilpasser om nødvendigt afgørelsen i overensstemmelse med artikel 33
- c) underretter den myndighed, der skal forestå fuldbyrdelsen.

3. På dette tidspunkt gennemgås grundene til fuldbyrdelse eller afslag på fuldbyrdelse af afgørelsen ikke, medmindre der indgives en anmodning om afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse i henhold til artikel 39 eller 41.

4. Hvis afgørelsen ikke bliver fuldbyrdet inden for seks uger fra det tidspunkt, hvor fuldbyrdelsesprocedurerne blev indledt, skal retten i fuldbyrdelsesstaten underrette den anmodende centralmyndighed i domsstaten eller ansøgeren, hvis sagen er indledt uden centralmyndighedens bistand, om denne kendsgerning og årsagerne hertil.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

Artikel ~~48~~ 33

~~Praktiske vilkår for udøvelsen af samværsret~~ ☒ Tilpasning af afgørelse ☒

↓ ny

1. Om nødvendigt kan retterne i fuldbyrdelsesstaten fastsætte de nødvendige detaljer vedrørende fuldbyrdelsen og foretage de påkrævede tilpasninger for at fuldbyrde afgørelsen, under forudsætning af, at de væsentligste dele af aftalen bliver overholdt.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

~~1~~ Retterne i fuldbyrdelsesstaten kan navnlig fastlægge de praktiske vilkår for udøvelsen af samværsretten, hvis de nødvendige vilkår ikke er fastlagt eller ikke er angivet med tilstrækkelig præcision i ~~retsafgørelsen~~ ☒ afgørelsen ☒ truffet af ~~den ret~~ ☒ de myndigheder ☒ i en medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet, forudsat at de væsentlige elementer i den pågældende ~~retsafgørelse~~ respekteres.

~~2~~ De praktiske vilkår, der fastlægges i henhold til ~~stk. 1~~ andet afsnit, ophører med at finde anvendelse, når den ret i en medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet, træffer en senere ~~retsafgørelse~~ ☒ afgørelse ☒.

↓ ny

2. Indeholder en afgørelse et retsmiddel eller en kendelse, som er ukendt i lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten, tilpasser retterne i denne medlemsstat, i det omfang det er muligt, retsmidlet eller kendelsen til et retsmiddel eller en kendelse, der er kendt i denne medlemsstats lovgivning, og som har tilsvarende retsvirkninger, og som varetager lignende formål og hensyn.

En sådan tilpasning må ikke have retsvirkninger, der går ud over dem, der er fastlagt i domsstatens lovgivning.

Artikel ~~45~~ 34

Dokumenter ☒ , som skal indgives sammen med anmodningen om fuldbyrdelse ☒

1. En part, der anmoder om fuldbyrdelse af en ~~retsafgørelse~~ ☒ afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, ☒ skal fremlægge ☒ følgende ☒ :

a) en genpart af ~~retsafgørelsen~~ ☒ afgørelsen ☒ , der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed, og

b) den ☒ rette ☒ attest, ~~som er omhandlet i artikel 41, stk. 1, eller artikel 42, stk. 1~~ ⇒ udstedt i henhold til artikel 53, som oplyser, at afgørelsen er eksigibel, og som indeholder relevante uddrag af afgørelsen, der præciserer den forpligtelse, som skal opfyldes ⇐ .

~~2. Ved anvendelsen af denne artikel:~~

~~skal den i artikel 41, stk. 1, omhandlede attest ledsages af en oversættelse af attestens punkt 12 om de praktiske vilkår for udøvelsen af samværsretten~~

~~skal den i artikel 42, stk. 1, omhandlede attest ledsages af en oversættelse af attestens punkt 14 om nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at sikre tilbagegivelse af barnet.~~

~~Oversættelsen foretages til fuldbyrdelsesstatens officielle sprog eller et af dens officielle sprog eller til et andet sprog, som fuldbyrdelsesstaten har angivet, at den kan acceptere. Oversættelsen bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af medlemsstaterne.~~

2. Retten kan om nødvendigt kræve, at den, der har fremsat anmodningen, i overensstemmelse med artikel 69 forelægger en oversættelse eller en translitteration af det relevante indhold af den attest, som præciserer den forpligtelse, der skal opfyldes.

3. Retten kan kun kræve, at den, der har fremsat anmodningen, forelægger en oversættelse af afgørelsen, hvis den ikke kan fortsætte behandlingen uden en sådan oversættelse.

Artikel 35

Forkyndelse af attest og afgørelse

1. Når der begæres fuldbyrdelse af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, forkyndes attesten udstedt i henhold til artikel 53 for den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, inden den første fuldbyrdelsesforanstaltning. Attesten ledsages af afgørelsen, hvis den ikke allerede er forkyndt for den pågældende.

2. Har den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, sin sædvanlige bopæl i en anden medlemsstat end domsstaten, kan vedkommende for at bestride fuldbyrdelsen af afgørelsen anmode om en oversættelse af afgørelsen, hvis afgørelsen ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til et af følgende sprog:

a) et sprog, som vedkommende forstår, eller

b) det officielle sprog i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har sin sædvanlige bopæl, eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor vedkommende har sin sædvanlige bopæl.

Hvis der anmodes om en oversættelse af afgørelsen i overensstemmelse med første afsnit, er sikrende foranstaltninger de eneste fuldbyrdelsesforanstaltninger, der må anvendes, indtil den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, modtager oversættelsen.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis afgørelsen allerede er forkyndt for den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, på et af sprogene nævnt i første afsnit.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 36

⊗ Udsættelse af fuldbyrdelsesprocedurer ⊗

⊗ 1. Med forbehold af artikel 40 kan retten i fuldbyrdelsesstaten efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, udsætte fuldbyrdelsesprocedurerne, ⊗ ⇒ hvis fuldbyrdelsen af afgørelsen er suspenderet i domsstaten. ⇐

↓ ny

2. Efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kan retten i fuldbyrdelsesstaten udsætte fuldbyrdelsesprocedurerne, i tilfælde hvor fuldbyrdelsen grundet midlertidige omstændigheder såsom alvorlig sygdom hos barnet vil bringe barnets bedste i alvorlig fare. Fuldbyrdelsen genoptages ved forhindringens ophør.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

AFDELING 3

⊗ NÆGTELSE AF ANERKENDELSE ELLER FULDBYRDELSE ⊗

UNDERAFDELING 1

⊗ NÆGTELSE AF ANERKENDELSE ⊗

Artikel 22 37

Grunde til ikke-ankendelse af ~~retsafgørelser om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab~~ ⊗ afgørelser om ægteskabssager ⊗

~~En retsafgørelse~~ ⊗ På begæring af en berettiget part kan anerkendelsen af en afgørelse ⊗ om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab ~~kan ikke anerkendes~~ ⊗ afslås ⊗ :

a) såfremt en anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, ⊗ eller ⊗

b) såfremt sagsøgte er dømt som udebleven, og det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre det fastslås, at sagsøgte utvetydigt har accepteret ~~retsafgørelsen~~ afgørelsen , eller

c) såfremt den er uforenelig med en ~~retsafgørelse~~ afgørelse , der er truffet i en sag mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, eller

d) såfremt den er uforenelig med en ~~retsafgørelse~~ afgørelse , der tidligere er truffet i en sag mellem de samme parter i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, og denne tidligere ~~retsafgørelse~~ afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Artikel ~~23~~ 38

Grunde til ikke-ankendelse af ~~retsafgørelser~~ afgørelser om forældreansvar

1. På begæring af en berettiget part kan anerkendelsen af en afgørelse ~~En retsafgørelse om forældreansvar kan ikke anerkendes~~ afvises:

a) såfremt en anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, under hensyntagen til barnets bedste eller

~~b) såfremt den, bortset fra i hastetilfælde, i modstrid med grundlæggende retsplejeregler i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, er truffet, uden at barnet har haft mulighed for at blive hørt~~

~~eb)~~ såfremt en person er dømt som udebleven, og det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for den pågældende i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre det fastslås, at vedkommende utvetydigt har accepteret ~~retsafgørelsen~~ afgørelsen, eller

~~ec)~~ på anmodning af en person, der gør gældende, at ~~retsafgørelsen~~ afgørelsen krænker vedkommendes forældreansvar, såfremt afgørelsen er truffet, uden at vedkommende har haft mulighed for at blive hørt, eller

~~ed)~~ såfremt den er uforenelig med en ~~retsafgørelse~~ afgørelse om forældreansvar, der senere er truffet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, eller

~~fe)~~ såfremt den er uforenelig med en ~~retsafgørelse~~ afgørelse om forældreansvar, der senere er truffet i en anden medlemsstat eller i det tredjeland, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, og denne senere ~~retsafgørelse~~ afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, .

eller

~~g) såfremt den i artikel 56 angivne procedure ikke er blevet fulgt.~~

2. De i stk. 1, litra a)-c), nævnte grunde til afslag kan ikke gøres gældende over for en afgørelse om samværsret eller tilbagegivelse af barnet, jf. artikel 26, stk. 4, andet afsnit.

↓ ny

Artikel 39

Procedure for afslag på anerkendelse

De i artikel 41-47 fastsatte procedurer og, i givet fald, afdeling 4 og 6 og kapitel VI, finder tilsvarende anvendelse på en anmodning om afslag på anerkendelse.

Underafdeling 2

Afslag på fuldbyrdelse

Artikel 40

Grunde til afslag på fuldbyrdelse af afgørelser i sager om forældres ansvar

1. Fuldbyrdelsen af en afgørelse afslås efter anmodning fra den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, hvis en af grundene til ikke-ankendelse nævnt i artikel 38, stk. 1, konstateres.

Grundene til ikke-ankendelse nævnt i artikel 38, stk. 1, litra a)-c), kan imidlertid ikke påberåbes over for en afgørelse, der giver samværsret eller indebærer tilbagegivelse af barnet, jf. artikel 26, stk. 4, andet afsnit.

2. Fuldbyrdelsen af en afgørelse kan afslås efter anmodning fra den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, hvis fuldbyrdelsen af afgørelsen, fordi omstændighederne har ændret sig siden afgørelsen blev truffet, klart vil strider mod de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten af en af følgende årsager:

- a) barnet, som har tilstrækkelig alder og modenhedsgrad, modsætter sig nu i et sådant omfang, at fuldbyrdelsen klart strider mod barnets bedste
- b) andre omstændigheder har ændret sig i et sådant omfang, siden afgørelsen blev truffet, at fuldbyrdelsen klart strider mod barnets bedste.

3. I de i stk. 2, litra a), nævnte tilfælde, træffer de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten, før fuldbyrdelsen afslås, de nødvendige foranstaltninger for at få barnet til at samarbejde og sikre, at fuldbyrdelsen sker i overensstemmelse med barnets bedste.

4. Begrundelser for afslag på fuldbyrdelse udover de i denne forordning fastsatte kan ikke påberåbes.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~29~~ 41

Retternes stedlige kompetence

1. Anmodningen om ~~⇒ afslag på fuldbyrdelse ⇐~~, ~~at en retsafgørelse erklæres for eksigibel,~~ fremsættes over for den ret, ~~der er anført på listen~~ der er kompetent til fuldbyrdelse i henhold til den nationale lovgivning i fuldbyrdelsesstaten, som hver enkelt medlemsstat har meddelt ~~fremsender til~~ Kommissionen i overensstemmelse med artikel ~~68~~ 81.

2. Den stedlige kompetence afgøres på grundlag af den parts sædvanlige opholdssted, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller på grundlag af det sædvanlige opholdssted for det barn, som måtte være berørt af anmodningen.

Hvis ingen af de i første afsnit nævnte steder er beliggende i fuldbyrdelsesstaten, afgøres den stedlige kompetence på grundlag af fuldbyrdelsesstedet.

↓ ny

Artikel 42

Procedure for afslag på fuldbyrdelse

1. Proceduren for afslag på fuldbyrdelse afgøres, for så vidt som den ikke er omfattet af denne forordning, efter lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

2. Den, der fremsætter anmodningen, skal forelægge retten en kopi af afgørelsen og om nødvendigt en oversættelse eller translitteration deraf, jf. artikel 69.

Retten kan fritage for forelæggelse af de dokumenter, der er nævnt i første afsnit, hvis den allerede er i besiddelse af dem, eller hvis den finder det urimeligt at kræve, at den, der fremsætter anmodningen, skal forelægge dem.

Hvis retten finder det urimeligt at kræve, at den, der fremsætter anmodningen, skal forelægge disse dokumenter, kan den kræve, at den anden part forelægger dokumenterne.

3. Den part, som fremsætter anmodningen om afslag på fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, er ikke forpligtet til at have en postadresse i fuldbyrdelsesstaten.

Det kræves ikke, at denne part har en autoriseret repræsentant i fuldbyrdelsesstaten, medmindre en sådan repræsentant er obligatorisk uanset parternes nationalitet eller bopæl.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

Artikel ~~31~~ 43

Retten afgørelse

~~1.~~ Den ret, som behandler anmodningen, træffer sin afgørelse ~~⇒ om afslag på fuldbyrdelse ⇐~~ snarest muligt. ~~Hverken den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller barnet kan på dette tidspunkt af sagens behandling fremsætte bemærkninger over for retten.~~

~~2. Anmodningen kan kun afslås af en af de i artikel 22-24 anførte grunde.~~

~~3. En retsafgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.~~

Artikel 32

Underretning om afgørelsen

~~Den ansvarlige retsmedlem drager omsorg for, at den, der har fremsat anmodningen, straks og på den måde, der er foreskrevet i lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten, får underretning om den afgørelse, der er truffet om anmodningen.~~

Artikel ~~33~~ 44

Appel

1. Den afgørelse, der træffes om ~~anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel~~ ⇒ afslag på fuldbyrdelse ⇐ kan appelleres af begge parter.

2. Appel indgives til den ret, ☒ der i henhold til national lovgivning er kompetent til at behandle appellen mod de i artikel 40 nævnte afgørelser ☒, ~~der er anført på listen, som hver enkelt ☒ som hver medlemsstat ☒ fremsender til ☒~~ meddeler ☒ Kommissionen i overensstemmelse med artikel ~~68~~ 81.

~~3. Appellen behandles i overensstemmelse med reglerne for kontradiktorisk procedure.~~

~~4. Hvis appellen indgives af den part, der anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, tilsiges til at give møde for den ret, der behandler appellen. Giver den pågældende part ikke møde, finder artikel 18 anvendelse.~~

~~5. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal appelleres inden en måned efter, at den er blevet forkyndt. Såfremt den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, har sit sædvanlige opholdssted i en anden medlemsstat end den, hvor retsafgørelsen er blevet erklæret for eksigibel, er fristen for appel to måneder og løber fra den dag, hvor afgørelsen om eksigibilitet er blevet forkyndt for den pågældende personligt eller på hans bopæl. Denne frist kan ikke forlænges under henvisning til afstanden.~~

Artikel ~~34~~ 45

~~Appelinstanser og retsmidler~~ ☒ Yderligere appel og kompetente retter ☒

Den afgørelse, der træffes i appelsagen, kan kun anfægtes ved ⇒ retterne og med ⇐ de ~~retsmidler~~ ☒ foranstaltninger ☒, ~~der er anført på listen,~~ som hver enkelt medlemsstat har meddelt ~~fremsender til~~ Kommissionen i overensstemmelse med artikel ~~68~~ 81.

Artikel ~~35~~ 46

Udsættelse af sagen

1. Den ret, ☒ hvortil der fremsættes en anmodning om afslag på fuldbyrdelse, eller ☒ der behandler en appel i medfør af artikel ~~33~~ 44 eller ~~34~~ 45, kan på anmodning af den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse ☒, udsætte sagen af følgende årsager: ☒

~~såfremt~~ a) afgørelsen i domsstaten er anfægtet ved ordinær appel

~~eller såfremt~~ b) fristen herfor endnu ikke er udløbet.

↓ ny

c) hvis der i tilfælde af en afgørelse om forældreansvar verserer sager med henblik på en ny eller ændret afgørelse om samme emne i den medlemsstat, der i henhold til denne forordning har kompetence til at pådømme sagens realitet.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

~~I sidstnævnte tilfælde kan retten~~ Hvis retten udsætter sagen af den i litra b) nævnte årsag, kan den fastsætte en frist for iværksættelse af appel eller genoptagelse.

2. Såfremt ~~retsafgørelsen~~ afgørelsen er truffet i Irland, Cypern, eller Det Forenede Kongerige, anses enhver form for appel eller genoptagelse i den pågældende domsstat som et ordinært retsmiddel ved anvendelsen af stk. 1, litra a).

↓ 2201/2003 (tilpasset)

Artikel ~~36~~ 47

Delvis fuldbyrdelse

~~1~~ Såfremt der ved en ~~retsafgørelse~~ afgørelse er taget stilling til flere krav, og fuldbyrdelse afslås ikke kan tillades for nogle af dem så vidt angår dem alle, skal ~~retten tillade fuldbyrdelse af et eller flere af kravene~~ det ikke desto mindre være muligt at fuldbyrde de dele af afgørelsen, som ikke er omfattet af afslaget.

~~2. Den, som fremsætter anmodningen, kan anmode om delvis fuldbyrdelse.~~

AFDELING ~~3~~ 4

FÆLLES BESTEMMELSER ~~FOR AFDELING 1 OG 2~~

↓ ny

Artikel 48

Foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger

De bestemmelser i dette kapitel, der gælder for afgørelser, finder anvendelse på foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, der er påbudt af en myndighed, der er kompetent i henhold til kapitel II.

De finder ikke anvendelse på foreløbige, herunder sikrende, foranstaltninger, der er påbudt af en myndighed, uden at sagsøgte forinden er blevet indkaldt.

Artikel 49

Afgørelser om tilbagegivelse i henhold til Haagerkonventionen af 1980

Bestemmelserne i dette kapitel vedrørende afgørelser om forældres ansvar finder, med undtagelse af artikel 35 og artikel 38, stk. 2, tilsvarende anvendelse på afgørelser truffet i en medlemsstat, ifølge hvilke et barn skal tilbagegives til en anden medlemsstat i henhold til Haagerkonventionen af 1980, og som skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat end den, hvor afgørelserne blev truffet.

Artikel ~~24~~ 50

Forbud mod prøvelse af kompetencen for ~~retten~~ myndigheden i domsstaten

Kompetencen for ~~retten~~ myndigheden i domsstaten kan ikke efterprøves. Den i artikel ~~22~~ 37, litra a), og artikel ~~23~~ 38, litra a), omhandlede efterprøvelse vedrørende grundlæggende retsprincipper kan ikke foretages i forhold til kompetencereglerne i artikel 3-14.

Artikel ~~25~~ 51

Forskelle i anvendelig lovgivning

Anerkendelse af en ~~retsafgørelse~~ afgørelse i ægteskabssager kan ikke afslås under henvisning til, at lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, ikke tillader skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab på samme grundlag.

Artikel ~~26~~ 52

Forbud mod prøvelse med hensyn til sagens realitet

En ~~retsafgørelse~~ afgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.

~~Artikel 38~~

~~Manglende fremlæggelse af dokumenter~~

~~1. Såfremt de i artikel 37, stk. 1, litra b), eller artikel 37, stk. 2, nævnte dokumenter ikke fremlægges, kan retten fastsætte en frist for deres tilvejebringelse eller anerkende tilsvarende dokumenter eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.~~

~~2. Såfremt retten kræver det, skal der foretages en oversættelse af dokumenterne. Oversættelsen skal bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af medlemsstaterne.~~

Artikel ~~39~~ 53

Attest vedrørende ~~retsafgørelser~~ afgørelser i ægteskabssager og attest vedrørende ~~retsafgørelser~~ afgørelser om forældreansvar

1. Den ~~kompetente ret eller myndighed i domsstaten~~ myndighed, som har truffet en afgørelse i ægteskabssager, udsteder på anmodning af en berettiget part en attest, der udfærdiges på formularen i bilag I (~~retsafgørelser i ægteskabssager~~) eller bilag II (~~retsafgørelser om forældreansvar~~).

2. Den dommer, som har truffet afgørelse i sager om forældreansvar, udsteder en attest, der udfærdiges på formularen i bilag II. Hvis afgørelsen involverer en situation på tværs af grænserne, udsteder dommeren attesten på embeds vegne, når afgørelsen bliver eksigibel, herunder foreløbig eksigibel. Opstår en sådan situation først senere, udstedes attesten efter anmodning fra en part.

~~AFDELING 4~~

~~EKSIGIBILITETEN AF VISSE RETSAFGØRELSER OM SAMVÆRSRET OG VISSE RETSAFGØRELSER OM TILBAGEGIVELSE AF BARNET~~

Artikel 40

Anvendelsesområde

~~1. Denne afdeling finder anvendelse på:~~

~~a) samværsret,~~

~~og~~

~~b) tilbagegivelse af et barn i medfør af en retsafgørelse truffet i henhold til artikel 11, stk. 8.~~

~~2. Denne afdeling er ikke til hinder for, at en indehaver af forældreansvar kan anmode om anerkendelse og fuldbyrdelse efter afdeling 1 og 2.~~

Artikel 41

Samværsret

~~1. En eksigibel retsafgørelse om samværsret, jf. artikel 40, stk. 1, litra a), der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i en anden medlemsstat og er eksigibel dér, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen, hvis retsafgørelsen er blevet attesteret i domsstaten i overensstemmelse med stk. 2.~~

~~Selv om en retsafgørelse om samværsret i henhold til national lovgivning ikke er eksigibel som følge af loven, uanset en eventuel appel, kan retten i domsstaten erklære den for eksigibel.~~

3. Attesten udfærdiges på det sprog, som afgørelsen er affattet på. ⇒ Den skal efter omstændighederne også indeholde relevante oplysninger om, hvilke sagsomkostninger der kan tilbagesøges, og oplysninger om beregning af renter. ⇐

~~24. Dommeren eller myndigheden i domsstaten udsteder kun den i stk. 1 og 2 omhandlede attester, der udfærdiges på formularen i bilag III (retsafgørelser om samværsret):~~

a) hvis alle berørte parter har haft mulighed for at blive hørt, og

ab) i tilfælde hvor en person er dømt som udebleven:

i) hvis det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er blevet forkyndt for den pågældende i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller

ii) hvis det fastslås, at pågældende utvetydigt har accepteret afgørelsen, selv om betingelserne i punkt i) ikke var opfyldt ved forkyndelsen af dokumentet. ~~såfremt disse betingelser ikke har været opfyldt i forbindelse med forkyndelsen, det ikke desto mindre fastslås, at vedkommende utvetydigt har accepteret retsafgørelsen~~

~~b) hvis alle berørte parter har haft mulighed for at blive hørt,~~

~~og~~

e) 5. Uanset stk. 4 udsteder den dommer, der har truffet en afgørelse i sager om forældreansvar, kun den i stk. 2 nævnte attest, hvis barnet også har fået en faktisk og reel mulighed for at udtrykke sig, jf. artikel 20. har haft mulighed for at blive hørt, medmindre en høring er fundet uhensigtsmæssig under hensyntagen til barnets alder eller modenhedsgrad.

~~Attesten udfærdiges på det sprog, som retsafgørelsen er affattet på.~~

~~3. Hvis samværsretten allerede på det tidspunkt, hvor retsafgørelsen træffes, involverer en situation på tværs af grænserne, udstedes attesten på embeds vegne, når retsafgørelsen bliver eksigibel, herunder foreløbig eksigibel. Opstår en sådan situation først senere, udstedes attesten efter anmodning fra en part.~~

Artikel 42

Tilbagegivelse af barnet

~~1. En eksigibel retsafgørelse om tilbagegivelse af barnet, jf. artikel 40, stk. 1, litra b), der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i en anden medlemsstat og er eksigibel dér, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen, hvis retsafgørelsen er blevet attesteret i domsstaten i overensstemmelse med stk. 2.~~

~~Selv om en retsafgørelse, der beordrer barnet tilbagegivet, jf. artikel 11, stk. 8, i henhold til national lovgivning ikke er eksigibel som følge af loven, uanset en eventuel appel, kan retten i domsstaten erklære den for eksigibel.~~

26. Uanset stk. 4 og 5 udsteder Den dommer i domsstaten, som har truffet den i artikel 26, stk. 4, nævnte afgørelse om forældremyndighed den i artikel 40, stk. 1, litra b), omhandlede retsafgørelse, udsteder kun den i stk. 4 omhandlede attest:

a) ~~hvis barnet har haft mulighed for at blive hørt, medmindre en høring er fundet uhensigtsmæssig under hensyntagen til barnets alder eller modenhedsgrad~~

b) ~~hvis parterne har haft mulighed for at blive hørt, og~~

e) ~~hvis retten~~ hvis denne dommer i sin afgørelse har taget hensyn til de grunde og det bevismateriale, som dannede grundlag for den forudgående afgørelse retsafgørelse, der blev truffet i en anden medlemsstat i medfør af artikel 13 i Haagerkonventionen af 1980.

Træffer retten eller en anden myndighed foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af barnet efter dets tilbagevenden til den medlemsstat, hvor det har sit sædvanlige opholdssted, skal attesten indeholde nærmere oplysninger om sådanne foranstaltninger.

~~Dommeren i domsstaten udsteder attesten af egen drift og udfærdiger den på formularen i bilag IV (retsafgørelser om tilbagegivelse af barnet).~~

~~Attesten udfærdiges på det sprog, som retsafgørelsen er affattet på.~~

Artikel 44

Attestens virkninger

7. Attesten har kun virkning, i den udstrækning ~~retsafgørelsen~~ afgørelsen er eksigibel.

Artikel ~~43~~ 54

Anmodning om berigtigelse eller inddragelse af attest

↓ ny

1. Myndigheden i domsstaten skal efter anmodning berigtige attesten, hvis der som følge af en materiel fejl er uoverensstemmelse mellem afgørelsen og attesten.

2. Myndigheden i domsstaten skal efter anmodning inddrage attesten, hvis den tydeligvis er blevet udstedt med urette i henhold til de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

~~13.~~ Domsstatens lovgivning finder anvendelse på proceduren for berigtigelse og inddragelse af attesten ~~Enhver berigtigelse af attesten sker efter domsstatens lovgivning.~~

~~24.~~ Anden appel i forbindelse med udstedelsen af en attest ~~i henhold til artikel 41, stk. 1, eller artikel 42, stk. 1,~~ er ikke mulig.

AFDELING 5

OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG AFTALER

Artikel ~~46~~ 55

Officielt bekræftede dokumenter og aftaler

Officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt og eksigible i en medlemsstat, samt aftaler mellem parterne, som er eksigible i den medlemsstat, hvor de er indgået, anerkendes og ~~erklæres for eksigible~~ ⇒ fuldbyrdes ⇐ på samme vilkår som ~~retsafgørelser~~ afgørelser .

↓ ny

Artikel 56

Attest

1. Den kompetente myndighed i domsstaten udsteder på begæring af en berettiget part en attest, der udfærdiges på formularen i bilag III.

Attesten skal indeholde et sammendrag af den eksigible forpligtelse i det officielt bekræftede dokument eller af aftalen mellem parterne i afgørelsen.

2. Attesten udfærdiges på det sprog, som det officielt bekræftede dokument eller aftalen er affattet på.

3. Artikel 54 finder tilsvarende anvendelse på berigtigelse og inddragelse af attesten.

AFDELING 6

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 47

Fuldbyrdelsesprocedure

~~1. Fuldbyrdelsesproceduren afgøres efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning.~~

~~2. En afgørelse, der er truffet af en ret i en anden medlemsstat, og som er erklæret for eksigibel i overensstemmelse med afdeling 2 eller attesteret i overensstemmelse med artikel 41, stk. 1, eller artikel 42, stk. 1, fuldbyrdes i fuldbyrdelsesstaten på samme vilkår, som hvis den var truffet i denne medlemsstat.~~

~~Navnlig kan en retsafgørelse, der er attesteret i overensstemmelse med artikel 41, stk. 1, eller artikel 42, stk. 1, ikke fuldbyrdes, hvis den er uforenelig med en senere truffet eksigibel retsafgørelse.~~

Artikel 49 57

Omkostninger

Dette kapitel finder ~~med undtagelse af afdeling 4~~ også anvendelse på fastsættelse af sagsomkostninger i forbindelse med sager omfattet af denne forordning og på fuldbyrdelse af enhver retsafgørelse om sådanne sagsomkostninger.

Artikel 50 58

Fri proces

Har den, som fremsætter anmodningen, i domsstaten helt eller delvis haft fri proces eller været fritaget for gebyrer og sagsomkostninger, skal den pågældende under den i artikel ~~27~~ 27, stk. 3, 28, 41, 42 og 48 ⇒ og artikel 32, 39 og 42 ⇐ fastlagte procedure meddeles fri proces eller fritages for gebyrer og sagsomkostninger i videst muligt omfang efter lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten.

Artikel 51 59

Sikkerhed eller depositum

Det kan ikke pålægges den part, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en ~~retsafgørelse~~ ☒ afgørelse ☒, der er truffet i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med ~~den~~ begrundelsen:

a) at vedkommende ☒ er udlænding eller ☒ ikke har ☒ bopæl eller ☒ sit sædvanlige opholdssted i ☒ fuldbyrdelsesstaten. ☒ ~~den medlemsstat, hvor der anmodes om fuldbyrdelse, eller~~

b) ~~at vedkommende er udlænding eller, hvis der anmodes om fuldbyrdelse i Det Forenede Kongerige eller Irland, at vedkommende ikke har "domicil" i en af disse medlemsstater.~~

KAPITEL ~~IV~~ V

SAMARBEJDE MELLEM CENTRALMYNDIGHEDER PÅ OMRÅDET FORÆLDREANSVAR

Artikel ~~53~~ 60

Udpegelse

Hver medlemsstat udpeger en eller flere centralmyndigheder, som skal bistå ved anvendelsen af denne forordning i sager om forældreansvar , og angiver disse myndigheders territoriale eller saglige kompetence. Har en medlemsstat udpeget flere centralmyndigheder, sendes meddelelser i princippet direkte til den kompetente centralmyndighed. Hvis en meddelelse stiles til en centralmyndighed, der ikke er kompetent, er denne ansvarlig for at videresende meddelelsen til den kompetente centralmyndighed og for at underrette afsenderen herom.

↓ ny

Artikel 61

Ressourcer

Medlemsstaterne sikrer, at centralmyndighederne har tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at opfylde de forpligtelser, som de har fået pålagt i henhold til denne forordning.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

Artikel ~~54~~ 62

Centralmyndighedernes ~~G~~generelle opgaver

Centralmyndighederne fremsender oplysninger om de nationale love og procedurer og træffer ~~generelle passende~~ foranstaltninger til at lette anvendelsen af denne forordning og styrke deres indbyrdes samarbejde. Til dette formål anvendes det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, ~~som blev oprettet ved beslutning 2001/470/EF.~~

Artikel ~~55~~ 63

Samarbejde ~~om~~ i specifikke sager vedrørende forældreansvar

1. På anmodning af en centralmyndighed i en anden medlemsstat eller en ~~indehaver af forældreansvar~~ myndighed samarbejder centralmyndighederne ~~om~~ i specifikke sager med henblik på at opfylde formålet med denne forordning. I den forbindelse træffer de direkte eller gennem offentlige myndigheder eller andre organer ~~i overensstemmelse med deres lovgivning om beskyttelse af personoplysninger~~ alle fornødne foranstaltninger med henblik på at:

↓ ny

a) yde bistand på anmodning fra centralmyndigheden i en anden medlemsstat ved opklaringen af, hvor et barn befinder sig, når der er tegn på, at barnet befinder sig på den anmodede medlemsstats område, og denne opklaring er nødvendig for at opfylde en anmodning i henhold til denne forordning

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

~~ab)~~ indsamle og udveksle oplysninger ⇒ i henhold til artikel 64 ⇐

~~(i) om barnets situation~~

~~(ii) om igangværende procedurer, og~~

~~(iii) om retsafgørelser, der er truffet vedrørende barnet~~

~~bc)~~ give oplysninger og yde bistand til indehavere af forældreansvar, som ønsker at få ~~retsafgørelser~~ afgørelser anerkendt og fuldbyrdet på deres område, navnlig vedrørende samværsret og tilbagegivelse af barnet

~~ed)~~ fremme kommunikationen ~~retterne~~ myndighederne imellem, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af artikel ~~11, stk. 6 og 7, samt artikel 15~~ 14, ⇒ artikel 25, stk. 1, litra a), ⇐ artikel 26, stk. 2, og artikel 26, stk. 4, andet afsnit.

~~de)~~ give alle de oplysninger og yde al den bistand, som er relevant i forbindelse med ~~retternes~~ myndighedernes anvendelse af artikel ~~56~~ 65, og

~~ef)~~ fremme aftaler mellem indehavere af forældreansvar gennem mægling eller andre midler og lette samarbejdet på tværs af grænserne med dette mål for øje , og

↓ ny

g) sørge for, når de anlægger eller letter anlæggelsen af en retssag om tilbagegivelse af børn under Haagerkonventionen af 1980, at det dossier, der er forberedt i forbindelse med sådanne sager, færdiggøres inden for seks uger, medmindre særlige omstændigheder gør det umuligt

2. Anmodninger i henhold til stk. 1, litra c) og f), kan ligeledes fremsættes af indehavere af forældreansvar.

3. Centralmyndighederne fremsender inden for deres medlemsstat de i artikel 63 og 64 nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder, herunder til de myndigheder, der er ansvarlige for forkyndelse af dokumenter og for fuldbyrdelse af en afgørelse, alt efter omstændighederne.

Enhver myndighed, til hvilken der er fremsendt oplysninger i henhold til artikel 63 og 64, kan anvende disse oplysninger i henhold til denne forordning.

4. Den registrerede underrettes i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den anmodede medlemsstat om videregivelsen af de indsamlede oplysninger eller dele deraf.

Hvis der er risiko for, at den effektive efterkommelse af anmodningen i henhold til denne forordning, for hvilken oplysningerne fremsendes, kan påvirkes, kan en sådan meddelelse udsættes, indtil anmodningen er efterkommet.

Artikel 64

Samarbejde om indsamling og udveksling af oplysninger

1. Efter en begrundet anmodning fra centralmyndigheden eller en myndighed i en medlemsstat, som barnet har en væsentlig tilknytning til, kan centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted og befinder sig, direkte eller gennem offentlige myndigheder eller andre organer:

a) tilvejebringe en rapport:

i) om barnets situation

ii) om igangværende procedure vedrørende barnet, eller

iii) om afgørelser, der er truffet vedrørende barnet.

b) anmode den kompetente myndighed i sin egen medlemsstat om at overveje behovet for foranstaltninger med henblik på beskyttelse af barnets person eller formue.

2. Hvis en afgørelse i sager om forældreansvar påtænkes truffet, kan en myndighed i medlemsstaten, hvis barnets situation tilsiger det, anmode enhver myndighed i en anden medlemsstat, der ligger inde med oplysninger af betydning for beskyttelsen af barnet, om at fremsende disse oplysninger.

3. En myndighed i en medlemsstat kan anmode myndigheder i en anden medlemsstat om bistand med gennemførelsen af afgørelser i sager om forældreansvar, der er truffet efter denne forordning, navnlig foranstaltninger, der skal sikre den faktiske udøvelse af samvær samt retten til at bevare en regelmæssig direkte kontakt.

4. De i stk. 1-3 nævnte anmodninger og de medfølgende dokumenter skal ledsages af en oversættelse til det eller de officielle sprog i den anmodede medlemsstat eller et andet sprog, som den anmodede medlemsstat har erklæret acceptabel. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de accepterede sprog i overensstemmelse med artikel 81.

5. Myndighederne i en medlemsstat, hvor barnet ikke har sit sædvanlige opholdssted, kan efter anmodning fra en person med bopæl i denne medlemsstat, som søger at opnå eller bevare samvær med barnet, eller på anmodning fra en centralmyndighed i en anden medlemsstat, indsamle oplysninger eller bevismateriale og udtale sig om den pågældendes egnethed til at have samvær og om vilkårene for udøvelsen af samvær.

6. De ønskede oplysninger sendes, medmindre særlige omstændigheder gør dette umuligt, til centralmyndigheden eller den kompetente myndighed i den anmodende medlemsstat senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~56~~ 65

Anbringelse af barnet i en anden medlemsstat

1. Når den ~~ret~~ myndighed , der er kompetent i medfør af ~~artikel 8-15~~ denne forordning , påtænker at anbringe barnet på en institution eller hos en plejefamilie, ~~og denne anbringelse skal foregå i en anden medlemsstat, hører den på forhånd centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed~~ ⇒ indhenter den først samtykke hos den kompetente myndighed ⇐ i ~~den pågældende~~ denne anden medlemsstat, ~~såfremt interne anbringelsessager i denne medlemsstat forudsætter en offentlig myndigheds mellemkomst.~~ ⇒ Den fremsender i dette øjemed via centralmyndigheden i sin egen medlemsstat en anmodning om samtykke til centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet skal anbringes, ledsaget af en rapport om barnet med en begrundelse for den påtænkte anbringelse eller det påtænkte plejeforhold. ⇐

↓ ny

2. Den i stk. 1 nævnte anmodning og de medfølgende dokumenter ledsages af en oversættelse til det eller de officielle sprog i den anmodede medlemsstat eller et andet sprog, som den anmodede medlemsstat har erklæret acceptabel. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de accepterede sprog i overensstemmelse med artikel 81.

↓ 2201/2003

23. Der kan i den anmodende medlemsstat kun træffes afgørelse om anbringelse som omhandlet i stk. 1, hvis den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat har godkendt anbringelsen.

↓ ny

4. Den anmodede centralmyndighed sender, medmindre særlige omstændigheder gør dette umuligt, afgørelsen om godkendelse eller afslag til den anmodende medlemsstat senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

35. De nærmere vilkår for ~~den høring og~~ at opnå ~~den~~ godkendelse, ~~der er omhandlet i stk. 1 og 2,~~ fastsættes efter lovgivningen i den anmodede medlemsstat.

~~4. Når den ret, der er kompetent i medfør af artikel 8-15, beslutter at anbringe barnet hos en plejefamilie, og denne anbringelse skal foregå i en anden medlemsstat, hvor interne anbringelsessager ikke forudsætter en offentlig myndigheds mellemkomst, underretter den centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i den pågældende medlemsstat herom.~~

Artikel ~~57~~ 66

Arbejdsmetode

1. ~~En indehaver af forældreansvar kan indgive en anmodning~~ ⇒ Anmodninger ⇐ om bistand som omhandlet i artikel ~~55~~ ⇒ kan sendes ⇐ til centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor ~~vedkommende~~ ☒ ansøgeren ☒ har sit sædvanlige opholdssted, eller til centralmyndigheden i den medlemsstat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted eller befinder sig. Anmodningen skal i almindelighed indeholde alle tilgængelige oplysninger, der kan fremme dens ~~udførelse~~ ☒ fuldbyrdelse ☒ . Hvis anmodningen omhandler anerkendelse eller fuldbyrdelse af en ~~retsafgørelse~~ ☒ afgørelse ☒ ⇒ eller et officielt bekræftet dokument ⇐ om forældreansvar, der er omfattet af denne forordning, skal ~~indehaveren af forældreansvar~~ ⇒ ansøgeren ⇐ vedlægge de relevante attester, der er omhandlet i artikel ~~39, artikel 41, stk. 1, eller artikel 42, stk. 1~~ 53 ⇒ eller 56 ⇐ .
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke andre af ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ institutionernes officielle sprog end deres eget eller egne, de kan acceptere i forbindelse med meddelelser til centralmyndighederne.
3. Der må ikke kræves vederlag for den bistand, centralmyndighederne yder i henhold til ~~artikel 55~~ ☒ denne forordning ☒ .
4. Hver centralmyndighed afholder sine egne omkostninger.

Artikel ~~58~~ 67

Møder

1. Centralmyndighederne mødes regelmæssigt for at fremme anvendelsen af denne forordning.
2. Der indkaldes til ~~disse~~ ☒ centralmyndighedernes ☒ møder ☒ inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område ☒ i overensstemmelse med beslutning 2001/470/EF ~~om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område.~~

KAPITEL VI

☒ ALMINDELIGE BESTEMMELSER ☒

Artikel ~~59~~ 68

Legalisering eller tilsvarende formalitet

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formalitet med hensyn til de i artikel ~~37, 38 og 45~~ ⇒ 26, ⇐ ~~28, 34,~~ ⇒ 42, 64 og 65 ⇐ nævnte dokumenter eller eventuelle ~~process~~fuldmægter ☒ i forbindelse med sager ☒ .

↓ ny

Artikel 69

Oversættelser

1. Når der i henhold til denne forordning kræves en oversættelse eller translitteration, skal denne oversættelse eller translitteration, uanset artikel 35, stk. 2, litra a), ske til det officielle

sprog i den pågældende medlemsstat eller, når der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det eller et af de officielle sprog ved retterne på stedet, hvor en afgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, eller en ansøgning indgives, i henhold til national ret i medlemsstaten.

2. Oversættelse eller translitteration af det relevante indhold af attesterne nævnt i artikel 53 og 56 kan ske til alle andre officielle EU-sprog, som den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 81 har meddelt, at den accepterer.

3. Retterne i fuldbyrdsstaten kan anmode om oversættelse af det relevante indhold i:

- a) en attest, som ledsager en afgørelse om samværsret, punkt 13.2 om vilkår for udøvelse af samværsretten
- b) en attest, som ledsager en afgørelse i henhold til artikel 26, stk. 4, andet afsnit, der indebærer tilbagegivelse af barnet, punkt 15 vedrørende foranstaltninger, der træffes for at beskytte barnet efter dets tilbagevenden til den medlemsstat, hvor det har sit sædvanlige opholdssted
- c) en attest, som ledsager enhver anden afgørelse om forældreansvar, punkt 17 om den forpligtelse, der skal opfyldes.

4. En oversættelse, der kræves med henblik på kapitel IV i denne forordning, skal foretages af en person, der er bemyndiget til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

KAPITEL VII

⇒ DELEGEREDE RETSAKTER ⇐

Artikel ~~69~~ 70

Ændringer til bilagene

⇒ Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 71 for så vidt angår ⇐ ændringer af Enhver ændring af formularerne i bilag I-~~IV~~, ~~II~~ ⇒ og III ⇐ ~~vedtages efter proceduren i artikel 70, stk. 2.~~

Artikel ~~70~~ 71

~~Udvalg~~ Udøvelse af delegerede beføjelser

~~1. Kommissionen bistås af et udvalg (i det følgende benævnt "udvalget").~~

~~2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.~~

~~3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.~~

↓ ny

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 70, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [denne forordnings ikrafttræden].

3. Den i artikel 70 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af eventuelle delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 70 træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har informeret Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

7. Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem eller om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

KAPITEL VIII

FORHOLDET TIL ANDRE INSTRUMENTER

Artikel ~~59~~ 72

Forholdet til andre instrumenter

1. Med forbehold af artikel ~~60, 63 og 64~~ og ~~nærværende artikels stk. 2~~ 73, 74, ⇒ 75, 76 ⇐ , 77 og 78 træder denne forordning for så vidt angår medlemsstaterne i stedet for de konventioner mellem to eller flere medlemsstater, som gælder på tidspunktet for ~~denne forordnings~~ ikrafttræden ☒ af forordning (EF) nr. 2201/2003 ☒ , og som angår spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

~~2. a) Finland og Sverige kan erklære, at konventionen af 6. februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international privatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål, med tilhørende slutprotokol, helt eller delvis skal finde anvendelse i deres indbyrdes forbindelser i stedet for bestemmelserne i denne forordning. Disse erklæringer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* som bilag til forordningen. De nævnte medlemsstater kan til enhver tid trække disse erklæringer helt eller delvis tilbage.~~

~~b) Princippet om ikke forskelsbehandling af unionsborgerne på grundlag af nationalitet skal overholdes.~~

~~c) Kompetencereglerne i fremtidige aftaler, der indgås mellem de i litra a) omhandlede medlemsstater, og som angår spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, skal være i overensstemmelse med kompetencereglerne i denne forordning.~~

~~d) Afgørelser, der i en af de nordiske stater, som har fremsat den i litra a) omhandlede erklæring, er truffet af en kompetent myndighed svarende til en af dem, der er omhandlet i kapitel II i denne forordning, anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater efter kapitel III i denne forordning.~~

~~3. Medlemsstaterne sender Kommissionen:~~

~~a) en kopi af de i stk. 2, litra a) og e), omhandlede aftaler og ensartede lovgivninger, der gennemfører disse aftaler~~

~~b) meddelelse om alle opsigelser af eller ændringer i sådanne aftaler eller ensartede lovgivninger.~~

Artikel ~~69~~ 73

Forholdet til visse multilaterale konventioner

Denne forordning har i forbindelserne mellem medlemsstaterne forrang for følgende konventioner, for så vidt disse vedrører spørgsmål, der er omfattet af denne forordning:

a) Haagerkonventionen af 5. oktober 1961 om myndighedernes kompetence og lovvalget i sager vedrørende beskyttelse af mindreårige

b) Luxembourg-konventionen af 8. september 1967 om anerkendelse af afgørelser om ægteskabs gyldighed

c) Haagerkonventionen af 1. juni 1970 om anerkendelse af skilsmisser og separationer

d) den europæiske konvention af 20. maj 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed.

~~og~~

~~e) Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser.~~

↓ ny

Artikel 74

Forholdet til Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser

Hvis et barn er blevet ulovligt bortført til eller ulovligt tilbageholdes i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før den ulovlige fjernelse eller tilbageholdelse, finder bestemmelserne i Haagerkonventionen anvendelse i overensstemmelse med kapitel III i denne forordning.

↓ 2201/2003 (tilpasset)

⇒ ny

Artikel ~~64~~ 75

Forholdet til Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige

1. I forhold til Haagerkonventionen fra 1996 af ~~19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige~~ finder denne forordning anvendelse:

- a) med forbehold af stk. 2, når barnet har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område
 - b) for så vidt angår anerkendelse og fuldbyrdelse på en anden medlemsstats område af en ~~retsafgørelse~~ afgørelse truffet af ~~den kompetente ret~~ en myndighed i en medlemsstat, selv om det berørte barn har sit sædvanlige opholdssted i et ~~trede~~ land, som er kontraherende part i nævnte konvention , og hvor denne forordning ikke finder anvendelse.
-

↓ ny

2. Uanset stk. 1, gælder det, at:

- a) hvis parterne er enige om kompetencen for en myndighed i en stat, der er part i Haagerkonventionen af 1996, og i hvilken denne forordning ikke finder anvendelse, finder artikel 10 i Haagerkonventionen anvendelse
- b) hvad angår overførsel af kompetence mellem en myndighed i en medlemsstat og en myndighed i en stat, der er part i Haagerkonventionen af 1996, og i hvilken denne forordning ikke finder anvendelse, finder artikel 8 og 9 i Haagerkonventionen anvendelse
- c) i sager vedrørende forældreansvar, der verserer ved en myndighed i en stat, der er part i Haagerkonventionen af 1996, og i hvilken denne forordning ikke finder anvendelse på det tidspunkt, hvor en myndighed i en medlemsstat får forelagt en sag, der vedrører det samme barn og har samme genstand, finder artikel 13 i Haagerkonventionen anvendelse.

3. Ved anvendelse af kapitel III (Gældende lov) i Haagerkonventionen af 1996 i sager, der verserer ved en myndighed i en medlemsstat, læses henvisningen i artikel 15, stk. 1, i denne konvention til "bestemmelserne i kapitel II i konventionen" som "bestemmelserne i afdeling 2, i kapitel II, i denne forordning".

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~62~~ 76

Virkningernes omfang

1. De aftaler og konventioner, der er nævnt i artikel ~~59, stk. 1, og i artikel 60 og 61~~ 72-75, har fortsat virkning for så vidt angår de spørgsmål, der ikke er omfattet af denne forordning.
2. De konventioner, der ~~er nævnt~~ ☒ henvises til ☒ i artikel ~~60~~ 73, 74 ⇒ og 75 ⇐, navnlig Haagerkonventionen af 1980 og ⇒ af 1996 ⇐, har fortsat virkning mellem de medlemsstater, der er kontraherende parter deri, under iagttagelse af artikel ~~60~~ 73, 74 ⇒ og 75 ⇐.

Artikel ~~63~~ 77

Traktater med Pavestolen

1. Anvendelsen af denne forordning berører ikke den internationale traktat (konkordat) mellem Pavestolen og Portugal, undertegnet den 7. maj 1940 i Vatikanstaten.
2. Afgørelser om et ægteskabs ugyldighed, som træffes i henhold til den i stk. 1 nævnte traktat, anerkendes i medlemsstaterne på de i kapitel ~~III~~ IV, afdeling 1, anførte vilkår.
3. Stk. 1 og 2 finder ligeledes anvendelse på følgende internationale traktater (konkordater) med Pavestolen:
 - a) Concordato lateranense af 11. februar 1929 mellem Italien og Pavestolen som ændret ved den aftale med tillægsprotokol, der blev undertegnet den 18. februar 1984 i Rom
 - b) aftalen af 3. januar 1979 mellem Pavestolen og Spanien om retlige anliggender

↓ 2116/2004 art. 1, stk. 1

- c) aftalen af 3. februar 1993 mellem Pavestolen og Malta om anerkendelse af de civilretlige virkninger af kirkelige vielser og af kirkelige myndigheders og kirkerettens afgørelser vedrørende sådanne ægteskaber, herunder gennemførelsesprotokollen af samme dato, samt anden tillægsprotokol af 6. januar 1995.

↓ 2116/2004 art. 1, stk. 2

4. De i stk. 2 omhandlede afgørelser kan med henblik på anerkendelse i henholdsvis Spanien, Italien og Malta underkastes de samme procedurer og den samme kontrol som afgørelser truffet af kirkeretter på grundlag af de i stk. 3 nævnte internationale traktater med Pavestolen.

5. Medlemsstaterne sender Kommissionen:

- a) en kopi af de i stk. 1 og 3 omhandlede traktater
- b) meddelelse om alle opsigelser af eller ændringer i sådanne traktater.

KAPITEL ~~VI~~ IX

⊗ AFSLUTTENDE BESTEMMELSER ⊗ ~~OVERGANGSBESTEMMELSER~~

Artikel ~~64~~ 78

⊗ Overgangsbestemmelser ⊗

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, og på officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt, samt på aftaler mellem parterne, der er indgået, ⊗ på eller ⊗ efter [den dato, hvor forordningen finder anvendelse] som fastsat i artikel 72.

2. Forordning (EF) nr. 2201/2003 finder fortsat anvendelse på afgørelser truffet i retssager, der er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, der er formelt udstedt eller registreret og på aftaler, der er godkendt eller indgået inden den [datoen for anvendelsen af denne forordning], som falder under nævnte forordnings anvendelsesområde.

~~2. Retsafgørelser, som er truffet efter datoen for denne forordnings anvendelse, i sager, der er anlagt før dette tidspunkt, men efter ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EF) nr. 1347/2000, anerkendes og fuldbyrdes efter kapitel III i denne forordning, såfremt de anvendte kompetenceregler er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i kapitel II i denne forordning eller i forordning (EF) nr. 1347/2000 eller i en konvention, som, da sagen blev anlagt, var gældende mellem domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen rettes til.~~

~~3. Retsafgørelser, som er truffet inden datoen for denne forordnings anvendelse i sager, der er anlagt efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1347/2000, anerkendes og fuldbyrdes efter kapitel III i denne forordning, for så vidt de vedrører henholdsvis skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab eller forældreansvar over for børn af begge ægtefæller i forbindelse med sådanne ægteskabssager.~~

~~4. Retsafgørelser, som er truffet inden datoen for denne forordnings anvendelse, men efter ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EF) nr. 1347/2000 i sager, der er anlagt inden ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EF) nr. 1347/2000, anerkendes og fuldbyrdes efter kapitel III i denne forordning, for så vidt de vedrører henholdsvis skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab eller forældreansvar over for børn af begge ægtefæller i forbindelse med sådanne ægteskabssager, og forudsat at kompetencereglerne er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i kapitel II i denne forordning eller i forordning (EF) nr. 1347/2000 eller i en konvention, der, da sagen blev anlagt, var gældende mellem domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen rettes til.~~

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel ~~65~~ 79

Revision Overvågning og evaluering

~~Senest den 1. januar 2012 og derefter hvert femte år~~ ⇒ Inden [10 år efter anvendelsesdatoen] ⇐ forelægger Kommissionen på grundlag understøttet af oplysninger, som fremsendes af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om ~~anvendelsen~~ efterfølgende evaluering af denne forordning, om nødvendigt ledsaget af lovforslag om tilpasning.

↓ ny

2. Medlemsstaterne indsamler, muligvis gennem Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område, følgende oplysninger, og forelægger dem efter anmodning for Kommissionen:

- a) antallet af afgørelser i ægteskabssager eller afgørelser om forældreansvar, hvor kompetencen er baseret på begrundelserne i denne forordning
- b) hvad angår anmodninger om fuldbyrdelse i henhold til artikel 32, antallet af sager, hvor fuldbyrdelsen ikke har fundet sted inden for seks uger fra det tidspunkt, hvor fuldbyrdelsesprocedurerne blev indledt
- c) antallet af anmodninger om afslag på anerkendelse af en afgørelse i henhold til artikel 39, og hvis indsamling er mulig, antallet af sager, hvor anerkendelsen blev afslået
- d) antallet af anmodninger om afslag på fuldbyrdelse af en afgørelse i henhold til artikel 41 og, hvis indsamling er mulig, antallet af sager, hvor fuldbyrdelsen blev afslået
- e) antallet af indgivne klager i henhold til henholdsvis artikel 44 og 45.

↓ 2201/2003 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~66~~ 80

Medlemsstater med to eller flere retssystemer

For så vidt angår en medlemsstat, hvor to eller flere retssystemer eller regelsæt vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, finder anvendelse i forskellige territoriale enheder:

- a) forstås en henvisning til sædvanligt opholdssted på denne medlemsstats område som en henvisning til sædvanligt opholdssted på en territorial enheds område

- b) forstås en henvisning til nationalitet eller for så vidt angår Det Forenede Kongerige til "domicil" som en henvisning til tilhørsforhold til en territorial enhed som fastsat efter den pågældende medlemsstats lovgivning
- c) forstås en henvisning til myndighederne i en medlemsstat som en henvisning til de berørte myndigheder i den territoriale enhed i den pågældende medlemsstat
- d) forstås en henvisning til reglerne i denne medlemsstat som en henvisning til reglerne i den territoriale enhed, hvor kompetence, anerkendelse eller fuldbyrdelse gøres gældende.

Artikel ~~67~~ 81

Oplysninger om ~~centralmyndigheder og accepterede sprog~~ , som skal meddeles Kommissionen

1. ~~tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden~~ fremsender Mmedlemsstaterne fremsender følgende til Kommissionen:

- a) navne og adresser på de centralmyndigheder, der er udpeget i medfør af artikel ~~5360~~, samt mulige kommunikationsmidler
- b) meddelelse om, hvilke sprog der accepteres i forbindelse med meddelelser til centralmyndigheder i henhold til artikel ~~5766~~, stk. 2
- og
- c) meddelelse om, hvilke sprog der accepteres i forbindelse med ~~attesten vedrørende samværsret i henhold til artikel 45, stk. 2~~ oversættelser i henhold til artikel 26, stk. 2, andet afsnit, artikel 64, stk. 4, artikel 65, stk. 2, og artikel 69, stk. 2

Artikel 68

Oplysninger om ~~retter og retsmidler~~

- d) ~~Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen de lister over kompetente~~ retter nævnt i artikel 16, artikel 32, stk. 1, artikel 41, stk. 1, artikel 44, stk. 2 og artikel 45
- e) ~~og retsmidler~~ foranstaltninger , som er omhandlet i artikel ~~21, 29, 33 og 34 44 og 45~~, og ~~underretter Kommissionen om eventuelle ændringer.~~

2. Inden [~~tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden~~ – den rigtige dato indsættes af OPOCE] fremsender medlemsstaterne de i stk. 1 nævnte oplysninger til Kommissionen.

~~Kommissionen ajourfører oplysningerne og stiller dem til rådighed for offentligheden gennem offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende og på enhver anden hensigtsmæssig måde.~~

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle ændringer af ~~disse~~ oplysningerne.

4. Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed for offentligheden på passende vis, herunder på den europæiske e-justiceportal.

Artikel ~~71~~ 82

Ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000

1. Med forbehold for artikel 78, stk. 2, ophæves forordning (EF) nr. ~~1347/2000~~ 2201/2003 ophæves fra den [anvendelsesdatoen for denne forordning] ~~datoen for anvendelsen af denne forordning~~.
2. ~~Enhver henvisning~~ Henvisninger til den ophævede forordning (EF) nr. ~~1347/2000~~ 2201/2003 skal forstås som ~~en henvisning~~ henvisninger til denne forordning i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel ~~72~~ 83

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft ~~den 1. august 2004~~ på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* .

Den anvendes fra den ~~1. marts 2005~~ [...] med undtagelse af artikel ~~67, 68, 69 og 70~~ 70, 71 og 81, som anvendes fra den ~~1. august 2004~~ [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med ~~traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ traktaterne .

Udfærdiget i Bruxelles, den .

For Rådet
Formand

↓ 2201/2003 (tilpasset)

BILAG I

ATTEST I HENHOLD TIL ARTIKEL ~~39~~ 53 VEDRØRENDE ~~RETSAFGØRELSER~~ AFGØRELSER I ÆGTESKABSSAGER^{49 50}

1. Domsstat

- Belgien (BE) Bulgarien (BG) Tjekkiet (CZ) Tyskland (DE) Estland (EE)
 Irland (IE) Grækenland (EL) Spanien (ES) Frankrig (FR) Kroatien (HR) Italien (IT)
 Cypern (CY) Letland (LV) Litauen Luxembourg (LU) Ungarn (HU)
 Malta (MT) Nederlandene (NL) Østrig (AT) Polen (PL) Portugal (PT)
 Rumænien (RO) Slovenien (SI) Slovakiet (SK) Finland (FI) Sverige (SE)

⁴⁹ ~~Council Regulation (EC) No 2201/2003 of 27 November 2003 concerning jurisdiction and the recognition and enforcement of judgments in matrimonial matters and the matters of parental responsibility, repealing Regulation (EC) No 1347/2000.~~

⁵⁰ ~~Council Regulation (EC) No xxxx/20xx of xx xxxxxr 20xx on jurisdiction, the recognition and enforcement of decisions in matrimonial matters and in matters of parental responsibility, and on international child abduction.~~

Det Forenede Kongerige (UK) ☒

2. ~~RET~~ ELLER MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT ATTESTEN

2.1. Navn

2.2. Adresse

2.3. Tlf./fax/~~e-post~~ e-mail

3. ~~ÆGTEFÆLLER~~

3.1. ~~Hustru~~

~~3.1.1. Fulde navn~~

~~3.1.2. Adresse~~

~~3.1.3. Fødeland og sted~~

~~3.1.4. Fødselsdato~~

3.2. ~~Mand~~

~~3.2.1. Fulde navn~~

~~3.2.2. Adresse~~

~~3.2.3. Fødeland og sted~~

~~3.2.4. Fødselsdato~~

3.3. ~~Vielsesland, vielsessted (hvis denne oplysning foreligger) og vielsesdato~~

~~3.3.1. Vielsesland~~

~~3.3.2. Vielsessted (hvis denne oplysning foreligger)~~

~~3.3.3. Vielsesdato~~

4. ~~RET, DER HAR TRUFFET RETSAFGØRELSEN~~

~~4.1. Rettens navn~~

~~4.2. Rettens hjemsted~~

5. ~~RETSAFGØRELSEN~~

~~5.1. Dato~~

~~5.2. Journalnummer~~

5.3. ~~Retsafgørelsens art~~

~~5.3.1. Skilsmisse~~

~~5.3.2. Omstødelse af ægteskab~~

~~5.3.3. Separation~~

~~5.4. Blev retsafgørelsen truffet over for en udebleven sagsøgt?~~

~~5.4.1. Nej~~

~~5.4.2. Ja ⁵¹~~

~~6. Navn på parter, som har haft fri proces~~

~~7. Er retsafgørelsen genstand for yderligere appel i henhold til lovgivningen i domsstaten?~~

~~7.1. Nej~~

~~7.2. Ja~~

~~8. DATO FOR RETSVIRKNING I DOMSSTATEN~~

~~8.1. Skilsmisse~~

~~8.2. Separation~~

3. Myndighed, som har truffet afgørelsen

3.1. Myndighedens navn

3.2. Myndighedens hjemsted

4. Afgørelse

4.1. Dato

4.2. Journalnummer

4.3. Afgørelsens art

4.3.1. Skilsmisse

4.3.2. Omstødelse af ægteskab

4.3.3. Separation

4.4. Blev afgørelsen truffet over for en udebleven sagsøgt?

4.4.1. Nej

4.4.2. Ja

↓ new

5. Blev afgørelsen truffet over for en udebleven sagsøgt?

5.1. Det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er blevet forkyndt for den udeblevne person i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen

⁵¹ Documents referred to in Article 37(2) must be attached.

5.1.1. Ja

5.1.2. Nej

5.2. Pågældende har utvetydigt accepteret afgørelsen, selv om betingelserne ikke var opfyldt i forbindelse med forkyndelsen af dokumentet

5.2.1. Ja

5.2.2. Nej

↓ 2201/2003 (tilpasset)

☒ 6. Ægtefæller

6.1. Hustru

6.1.1. Fulde navn

6.1.2. Adresse

6.1.3. Fødeland og -sted

6.1.4. Fødselsdato

6.2. Mand

6.2.1. Fulde navn

6.2.2. Adresse

6.2.3. Fødeland og -sted

6.2.4. Fødselsdato

6.3. Vielsesland, vielsessted (hvis denne oplysning foreligger) og vielsesdato

6.3.1. Vielsesland

6.3.2. Vielsessted (hvis denne oplysning foreligger)

6.3.3. Vielsesdato

7. Navn på parter, som har haft fri process

8. Er afgørelsen genstand for yderligere appel i henhold til lovgivningen i domsstaten?

8.1. Nej

8.2. Ja

9. Dato for retsvirkning i domsstaten

9.1. Skilsmisse

9.2. Separation

↓ ny

10. Sagsomkostninger⁵²:

10.1. Valuta:

euro (EUR) bulgarske lev (BGN) kroatisk kuna (HRK) tjekkiske koruna (CZK) ungarske forint (HUF) polske zloty (PLN) britiske pund (GBP) rumænske leu (RON) svenske krona (SEK) andet (angiv (ISO-kode)):

10.2. Følgende person(er), mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, er blevet pålagt at betale sagsomkostningerne:

10.2.1. Fulde navn

10.2.2. Hvis flere personer er blevet pålagt at betale sagsomkostningerne, kan hele beløbet opkræves hos en hvilken som helst af disse:

10.2.2.1. Ja

10.2.2.2. Nej

10.3. De sagsomkostninger, der søges dækket, er følgende⁵³:

10.3.1. Sagsomkostningerne er fastsat i afgørelsen som et samlet beløb (angiv venligst beløb):

10.3.2. Sagsomkostningerne er fastsat i afgørelsen som en procentsats af de samlede omkostninger (angiv venligst beløb):

10.3.3. Ansvar for sagsomkostningerne er fastlagt ved afgørelsen og de nøjagtige beløb er som følger:

10.3.3.1. Retsgebyrer:

10.3.3.2. Advokatsalær:

10.3.3.3. Omkostninger ved forkyndelse:

10.3.3.4. Andet:

10.3.4. Andet (præcisér venligst):

10.4. Renter på sagsomkostninger:

⁵² Dette punkt omfatter også situationer, hvor sagsomkostningerne tilkendes ved en særskilt afgørelse.
⁵³ Tilføj beløbet for hver enkelt person, hvis sagsomkostningerne dækkes af flere personer.

10.4.1. Ikke relevant

10.4.2. Renterne er angivet i afgørelsen

10.4.2.1. Beløb:

eller

10.4.2.2. Rente ... %

10.4.2.2.1. Renterne påløber fra.... (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)⁵⁴

10.4.3. Lovbestemt rente (hvis relevant) beregnet i overensstemmelse med (angiv venligst den relevante forskrift):

10.4.3.1. Renterne påløber fra.... (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)⁵⁵

10.4.4. Kapitalisering af renter (hvis relevant, præcisér venligst):

↓ 2201/2003

Udfærdiget i ..., dato ...

Underskrift og/eller stempel

⁵⁴ Indsæt oplysninger om alle personer, hvis der er mere end én.

⁵⁵ Indsæt oplysninger om alle personer, hvis der er mere end én.

ANNEX II

ATTEST I HENHOLD TIL ARTIKEL ~~39~~ 53 VEDRØRENDE ~~RETSAFGØRELSER~~ AFGØRELSER OM FORÆLDREANSVAR^{66/57} , HERUNDER SAMVÆRSRET, ELLER TILBAGEGIVELSE AF BARNET

1. Domsstat

- Belgien (BE) Bulgarien (BG) Tjekkiet (CZ) Tyskland (DE) Estland (EE)
 Irland (IE) Grækenland (EL) Spanien (ES) Frankrig (FR) Kroatien (HR) Italien
(IT)
 Cypern (CY) Letland (LV) Litauen (LT) Luxembourg (LU) Ungarn (HU)
 Malta (MT) Nederlandene (NL) Østrig (AT) Polen (PL) Portugal (PT)
 Rumænien (RO) Slovenien (SI) Slovakiet (SK) Finland (FI) Sverige (SE)
 Det Forenede Kongerige (UK)

2. ~~RET~~ ELLER MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT ATTESTEN

2.1. Navn

2.2. Adresse

2.3. Tlf./Fax/e-poste-mail

~~3. PERSON(ER), DER ER TILKENDT SAMVÆRSRET~~

~~3.1. Fulde navn~~

~~3.2. Adresse~~

~~3.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~4. ANDRE INDEHAVERE AF FORÆLDREANSVAR END DEM, DER ER ANFØRT I PUNKT 3~~⁵⁶

~~4.1. 4.1.1. Fulde navn~~

~~4.1.2. Adresse~~

~~4.1.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~4.2. 4.2.1. Fulde navn~~

~~4.2.2. Adresse~~

~~4.2.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~4.3. 4.3.1. Full name~~

⁵⁶ ~~Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000.~~

⁵⁷ Rådets forordning nr. xxxx/20xx af xx. xxxxx 20xx om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2201/2003.

⁵⁸ I tilfælde af fælles forældremyndighed kan en person, der er anført i punkt 3, også anføres i punkt 4.

~~4.3.2. Adresse~~

~~4.3.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~5. RET, DER HAR TRUFFET RETSAGGØRELSEN~~

~~5.1. Rettens navn~~

~~5.2. Rettens hjemsted~~

~~6. RETSAGGØRELSEN~~

~~6.1. Dato~~

~~6.2. Journalnummer~~

~~6.3. Blev retsafgørelsen truffet over for en udebleven sagsøgt?~~

~~6.3.1. Nej~~

~~6.3.2. Ja⁵⁹~~

~~7. BØRN, DER ER OMFATTET AF RETSAGGØRELSEN⁶⁰~~

~~7.1. Fulde navn og fødselsdato~~

~~7.2. Fulde navn og fødselsdato~~

~~7.3. Fulde navn og fødselsdato~~

~~7.4. Fulde navn og fødselsdato~~

~~8. Navn på parter, som har haft fri proces~~

~~9. ATTESTERING AF EKSIGIBILITET OG FORKYNDELSE~~

~~9.1. Er retsafgørelsen eksigibel i henhold til domsstatens lovgivning?~~

~~9.1.1. Ja~~

~~9.1.2. Nej~~

~~9.2. Er retsafgørelsen blevet forkyndt for den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse?~~

~~9.2.1. Ja~~

~~9.2.1.1. Den pågældendes fulde navn~~

~~9.2.1.2. Adresse~~

~~9.2.1.3. Forkyndelsesdato~~

~~9.2.2. Nej~~

⁵⁹ ~~De i artikel 37, stk. 2, omhandlede dokumenter vedlægges.~~

⁶⁰ ~~Hvis flere end fire børn er omfattet, anvendes en ny formular.~~

~~10. SPECIFIKKE OPLYSNINGER VEDRØRENDE RETSAFGØRELSER OM SAMVÆRSRET, HVIS EN AFGØRELSE OM EKSIGIBILITET ER PÅKRÆVET I MEDFØR AF ARTIKEL 28. DENNE MULIGHED ER FASTSAT I ARTIKEL 40, STK. 2:~~

~~10.1. Praktiske vilkår for udøvelsen af samværsretten (hvis og i den udstrækning disse er præciseret i retsafgørelsen)~~

~~10.1.1. Dato og klokkeslæt~~

~~10.1.1.1. Starttidspunkt~~

~~10.1.1.2. Sluttidspunkt~~

~~10.1.2. Sted~~

~~10.1.3. Særlige forpligtelser, der påhviler indehaveren af forældreansvar~~

~~10.1.4. Særlige forpligtelser, der påhviler den, der er tilkendt samværsret~~

~~10.1.5. Eventuelle begrænsninger knyttet til udøvelsen af samværsretten~~

~~11. SPECIFIKKE OPLYSNINGER VEDRØRENDE RETSAFGØRELSER OM TILBAGEGIVELSE AF BARNET, HVIS EN AFGØRELSE OM EKSIGIBILITET ER PÅKRÆVET I MEDFØR AF ARTIKEL 28. DENNE MULIGHED ER FASTSAT I ARTIKEL 40, STK. 2:~~

~~11.1. Retssafgørelsen indebærer tilbagegivelse af barnet~~

~~11.2. Den person, som barnet skal gives tilbage til (hvis og i den udstrækning dette er præciseret i retsafgørelsen)~~

~~11.2.1. Fulde navn~~

~~11.2.2. Adresse~~

3. Myndighed, som har truffet afgørelsen

3.1. Myndighedens navn

3.2. Myndighedens hjemsted

4. Afgørelse

4.1. Dato

4.2. Journalnummer

5. Indehavere af forældreansvar

5.1. Forælder 1

5.1.1. Fulde navn

5.1.2. Adresse

5.1.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)

5.2. Forælder 2

5.2.1. Fulde navn

- 5.2.2. Adresse
- 5.2.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)
- 5.3. Anden indehaver af forældreansvar
 - 5.3.1. Fulde navn
 - 5.3.2. Adresse
 - 5.3.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)
- 6. Børn, der er omfattet af afgørelsen⁶¹
 - 6.1. Barn 1
 - 6.1.1. Fulde navn
 - 6.1.2. Fødselsdato
 - 6.1.3. Adresse
 - 6.2. Barn 2
 - 6.2.1. Fulde navn
 - 6.2.2. Fødselsdato
 - 6.2.3. Adresse
 - 6.3. Barn 3
 - 6.3.1. Fulde navn
 - 6.3.2. Fødselsdato
 - 6.3.3. Adresse
 - 6.4. Barn 4
 - 6.4.1. Fulde navn
 - 6.4.2. Fødselsdato
 - 6.4.3. Adresse
- 7. Navn på parter, som har haft fri proces
- 8. Attestering af eksigibilitet og forkyndelse
 - 8.1. Er afgørelsen eksigibel i henhold til domsstatens lovgivning?

⁶¹ Hvis flere end fire børn er omfattet, anvendes en ny formular.

8.1.1. Ja

8.1.2. Nej

8.2. Er afgørelsen blevet forkyndt for den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse?

8.2.1. Ja

8.2.1.1. Den pågældendes fulde navn

8.2.1.2. Adresse

8.2.1.3. Forkyndelsesdato

8.2.2. Nej

9. I tilfælde, hvor afgørelsen blev truffet over for en udebleven sagsøgt:

9.1. Det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er blevet forkyndt for den pågældende i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen:

9.1.1. Ja

9.1.2. Nej

9.2. Disse betingelser har ikke været opfyldt i forbindelse med forkyndelsen, men det kan ikke desto mindre fastslås, at vedkommende utvetydigt har accepteret afgørelsen:

9.2.1. Ja

9.2.2. Nej

10. Alle berørte parter har haft mulighed for at blive hørt.

10.1. Ja

10.2. Nej

↓ ny

11. Barnet har haft en reel og faktisk mulighed for at udtrykke sig.

11.1. Ja

12. Der er lagt passende vægt på barnets synspunkter.

12.1. Ja

☒ 13. Specifikke oplysninger vedrørende afgørelser om samværsret

13.1. Person(er), som har fået tilkendt samværsret⁶²

13.1.1. Fulde navn

13.1.2. Adresse

13.1.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)

13.2. Praktiske vilkår for udøvelsen af samværsret (hvis og i den udstrækning disse er præciseret i afgørelsen)

13.2.1. Dato og klokkeslæt

13.2.1.1. Starttidspunkt

13.2.1.2. Sluttidspunkt

13.2.2. Sted

13.2.3. Særlige forpligtelser, der påhviler indehaveren af forældreansvar

13.2.4. Særlige forpligtelser, der påhviler den, der er tilkendt samværsret

13.2.5. Eventuelle begrænsninger knyttet til udøvelsen af samværsretten

14. Specifikke oplysninger vedrørende afgørelser om tilbagegivelse af barnet

14.1. Afgørelsen indebærer tilbagegivelse af barnet

14.2. Den person, som barnet skal gives tilbage til (hvis og i den udstrækning dette er præciseret i afgørelsen)

14.2.1. Fulde navn

14.2.2. Adresse ☒

15. I givet fald, nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som en ret eller myndighed har truffet for at sikre beskyttelsen af barnet efter dets tilbagevenden til den medlemsstat, hvor det har sit sædvanlige opholdssted:

16. Afgørelsen er baseret på artikel 26, stk. 4, andet afsnit, i forordningen og indebærer tilbagegivelse af barnet/børnene; retten har i sin afgørelse taget hensyn til de grunde og det bevismateriale, der ligger til grund for afgørelsen i henhold til artikel 13 i

⁶² I tilfælde af fælles forældremyndighed kan en person, der er anført i punkt 5, også anføres i punkt 13.1.

Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser:

16.1. Ja

16.2. Nej

17. Specifikke oplysninger vedrørende andre afgørelser om forældreansvar:

17.1. Beskrivelse af den forpligtelse, der skal fuldbyrdes:

18. Sagsomkostninger⁶³:

18.1. Valuta:

euro (EUR) bulgarske lev (BGN) kroatisk kuna (HRK) tjekkiske koruna (CZK) ungarske forint (HUF) polske zloty (PLN) britiske pund (GBP) rumænske leu (RON) svenske krona (SEK) andet (angiv ISO-kode):

18.2. Følgende person(er), mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, er blevet pålagt at betale sagsomkostningerne:

18.2.1. Fulde navn

18.2.2. Hvis flere personer er blevet pålagt at betale sagsomkostningerne, kan hele beløbet opkræves hos en hvilken som helst af disse:

18.2.2.1. Ja

18.2.2.2. Nej

18.3. De sagsomkostninger, der søges dækket, er følgende⁶⁴:

18.3.1. Sagsomkostningerne er fastsat i afgørelsen som et samlet beløb (angiv venligst beløb):

18.3.2. Sagsomkostningerne er fastsat i afgørelsen som en procentsats af de samlede omkostninger (angiv venligst beløb):

18.3.3. Ansvar for sagsomkostningerne er fastlagt ved afgørelsen og de nøjagtige beløb er som følger:

18.3.3.1. Retsgebyrer:

18.3.3.2. Advokatsalær:

18.3.3.3. Omkostninger ved forkyndelse:

18.3.3.4. Andet:

⁶³ Dette punkt omfatter også situationer, hvor sagsomkostningerne tilkendes ved en særskilt afgørelse.

⁶⁴ Tilføj beløbet for hver enkelt person, hvis sagsomkostningerne dækkes af flere personer.

18.3.4. Andet (præcisér venligst):

18.4. Renter på sagsomkostninger:

18.4.1. Ikke relevant

18.4.2. Renterne er angivet i afgørelsen

18.4.2.1. Beløb:

eller

18.4.2.2. Rente ... %

18.4.2.2.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)⁶⁵

18.4.3. Lovbestemt rente (hvis relevant) beregnet i overensstemmelse med (angiv venligst den relevante forskrift):

18.4.3.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)⁶⁶

18.4.4. Kapitalisering af renter (hvis relevant, præcisér venligst):

↓ 2201/2003

Udfærdiget i ..., dato

Underskrift og/eller stempel

⁶⁵ Indsæt oplysninger om alle perioder, hvis der er tale om mere end én.

⁶⁶ Indsæt oplysninger om alle perioder, hvis der er tale om mere end én.

BILAG III

**~~ATTEST I HENHOLD TIL ARTIKEL 41, STK. 1, VEDRØRENDE
RETSAFGØRELSER OM SAMVÆRSRET⁶⁷~~**

~~1. Domsstat~~

~~2. RET ELLER MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT ATTESTEN~~

~~2.1. Navn~~

~~2.2. Address~~

~~2.3. Tlf./fax/e-post~~

~~3. PERSON(ER), DER ER TILKENDT SAMVÆRSRET~~

~~3.1. Fulde navn~~

~~3.2. Adresse~~

~~3.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~4. ANDRE INDEHAVERE AF FORÆLDREANSVAR END DEM, DER ER ANFØRT I PUNKT 3^{68,69}~~

~~4.1. 4.1.1. Fulde navn~~

~~4.1.2. Adresse~~

~~4.1.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~4.2. 4.2.1. Fulde navn~~

~~4.2.2. Adresse~~

~~4.2.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~4.3. Andre~~

~~4.3.1. Fulde navn~~

~~4.3.2. Adresse~~

~~4.3.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~5. RET, DER HAR TRUFFET RETSAFGØRELSEN~~

~~5.1. Rettens navn~~

~~5.2. Rettens hjemsted~~

⁶⁷ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000.

⁶⁸ I tilfælde af fælles forældremyndighed kan en person, der er anført i punkt 3, også anføres i punkt 4.

⁶⁹ Sæt kryds ud for den person, mod hvem retsafgørelsen skal fuldbyrdes.

6. RETSAFGØRELSEN

~~6.1. Dato~~

~~6.2. Journalnummer~~

~~7. BØRN, DER ER OMFATTET AF RETSAFGØRELSEN⁷⁰~~

~~7.1. Fulde navn og fødselsdato~~

~~7.2. Fulde navn og fødselsdato~~

~~7.3. Fulde navn og fødselsdato~~

~~7.4. Fulde navn og fødselsdato~~

8. ER RETSAFGØRELSEN EKSIGIBEL I DOMSSTATEN?

~~8.1. Ja~~

~~8.2. Nej~~

~~9. Hvis retsafgørelsen er truffet over for en udebleven person: Det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er blevet forkyndt for den udeblevne i så god tid og på en sådan måde, at denne har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller, såfremt disse betingelser ikke har været opfyldt i forbindelse med forkyndelsen, det er ikke desto mindre fastslået, at vedkommende utvetydigt har accepteret retsafgørelsen~~

~~10. Alle berørte parter har haft mulighed for at blive hørt~~

~~11. Børnene har haft mulighed for at blive hørt, medmindre en høring er fundet uhensigtsmæssig under hensyntagen til deres alder eller modenhedsgrad~~

~~12. PRAKTISKE VILKÅR FOR UDOVELSEN AF SAMVÆRSRETTEEN (HVIS OG I DEN UDSTRÆKNING DISSE ER PRÆCISERET I RETSAFGØRELSEN)~~

~~12.1. Dato og klokkeslæt~~

~~12.1.1. Starttidspunkt~~

~~12.1.2. Sluttidspunkt~~

~~12.2. Sted~~

~~12.3. Særlige forpligtelser, der påhviler indehaveren af forældresansvar~~

~~12.4. Særlige forpligtelser, der påhviler den, der er tilkendt samværsret~~

~~12.5. Any restrictions attached to the exercise of rights of access~~

~~13. Eventuelle begrænsninger knyttet til udøvelsen af samværsretten~~

~~Udfærdiget i ... dato: ...~~

~~Underskrift og/eller stempel~~

⁷⁰ Hvis flere end fire børn er omfattet, anvendes en ny formular.

BILAG IV

**~~ATTEST I HENHOLD TIL ARTIKEL 42, STK. 1, VEDRØRENDE
RETSAFGØRELSER OM TILBAGEGIVELSE AF BARNET⁷¹~~**

~~1. Domsstat~~

~~2. RET ELLER MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT ATTESTEN~~

~~2.1. Navn~~

~~2.2. Adresse~~

~~2.3. Tlf./fax/e-post~~

**~~3. DEN PERSON, SOM BARNET SKAL GIVES TILBAGE TIL (HVIS DETTE ER PRÆCISERET I
RETSAFGØRELSEN)~~**

~~3.1. Fulde navn~~

~~3.2. Adresse~~

~~3.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~4. INDEHAVERE AF FORÆLDREANSVAR⁷²~~

~~4.1. Moder~~

~~4.1.1. Fulde navn~~

~~4.1.2. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)~~

~~4.1.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~4.2. Fader~~

~~4.2.1. Fulde navn~~

~~4.2.2. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)~~

~~4.2.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~4.3. Andre~~

~~4.3.1. Fulde navn~~

~~4.3.2. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)~~

~~4.3.3. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger)~~

~~5. SAGSØGT (HVIS DENNE OPLYSNING FORELIGGER)~~

~~5.1. Fulde navn~~

~~5.2. Adresse (hvis denne oplysning foreligger)~~

⁷¹ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000.

⁷² Kan udelades.

~~6. RET, DER HAR TRUFFET RETSAFGØRELSEN~~

~~6.1. Rettens navn~~

~~6.2. Rettens hjemsted~~

~~7. RETSAFGØRELSEN~~

~~7.1. Dato~~

~~7.2. Journalnummer~~

~~8. BØRN, DER ER OMFATTET AF RETSAFGØRELSEN~~⁷³

~~8.1. Fulde navn og fødselsdate~~

~~8.2. Fulde navn og fødselsdate~~

~~8.3. Fulde navn og fødselsdate~~

~~8.4. Fulde navn og fødselsdate~~

~~9. Retsafgørelsen indebærer tilbagegivelse af barnet~~

~~10. ER RETSAFGØRELSEN EKSIGIBEL I DOMSSTATEN?~~

~~10.1. Ja~~

~~10.2. Nej~~

~~11. Børnene har haft mulighed for at blive hørt, medmindre en høring er fundet uhensigtsmæssig under hensyntagen til deres alder eller modenhedsgrad~~

~~12. Parterne har haft mulighed for at blive hørt~~

~~13. Retsafgørelsen beordrer barnet tilbagegivet, og retten har i sin afgørelse taget hensyn til de grunde og det bevismateriale, som dannede grundlag for den retsafgørelse, der blev truffet i medfør af artikel 13 i Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser~~

~~14. I givet fald, nærmere oplysninger om de foranstaltninger, som en ret eller myndighed har truffet for at sikre beskyttelsen af barnet efter dets tilbagevenden til den medlemsstat, hvor det har sit sædvanlige opholdssted~~

~~15. Navn på parter, som har haft fri proces~~

~~Udfærdiget i ... dato: ...~~

~~Underskrift og/eller stempel~~

⁷³ Hvis flere end fire børn er omfattet, anvendes en ny formular.

BILAG III

ATTEST I HENHOLD TIL ARTIKEL 56 VEDRØRENDE OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER ELLER AFTALER⁷⁴

1. MYNDIGHED, DER UDSTEDER ATTESTEN

1.1. Navn:

1.2. Adresse:

1.2.1. Vej og nummer/postboks:

1.2.2. Postnummer og by:

1.2.3. Medlemsstat:

- Belgien (BE) Bulgarien (BG) Tjekkiet (CZ) Tyskland (DE) Estland (EE)
 Irland (IE) Grækenland (EL) Spanien (ES) Frankrig (FR) Kroatien (HR) Italien (IT)
 Cypern (CY) Letland (LV) Litauen (LT) Luxembourg (LU) Ungarn (HU)
 Malta (MT) Nederlandene (NL) Østrig (AT) Polen (PL) Portugal (PT)
 Rumænien (RO) Slovenien (SI) Slovakiet (SK) Finland (FI) Sverige (SE)
 Det Forenede Kongerige (UK)

1.3. Tlf.:

1.4. Fax

1.5. E-mail (eventuelt):

2. OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT

2.1. Myndighed, som har udfærdiget det officielt bekræftede dokument (hvis forskellig fra den attestudstedende myndighed)

2.1.1. Myndighedens navn og betegnelse:

2.1.2. Adresse:

2.2. Dato (dd/mm/åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument udarbejdedes af den i punkt 2.1 omhandlede myndighed:

2.3. Det officielt bekræftede dokumentets journalnummer (hvis relevant):

⁷⁴ Artikel 56 i Rådets forordning _____ om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2201/2003.

2.4. Det officielt bekræftede dokumentets registreringsdato (dd/mm/åååå) i domsstaten (udfyldes kun, hvis registreringsdatoen er bestemmende for dokumentets retsvirkning, og denne dato adskiller sig fra datoen i punkt 2.2):

2.4.1. Journalnummer i registret (hvis relevant):

3. AFTALE

3.1. Ret, der godkendte aftalen, eller ved hvilken aftalen blev indgået (hvis forskellig fra den attestudstedende ret)

3.1.1. Rettens navn:

3.1.2. Adresse:

3.2. Dato for indgåelse af aftalen (dd/mm/åååå):

3.3. Aftalens referencenummer:

4. PARTERNE I DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT/AFTALEN

4.1. Første parts fulde navn:

4.1.1. Adresse:

4.1.2. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger):

4.2. Anden parts fulde navn:

4.2.1. Adresse:

4.2.2. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger):

4.3. Fulde navn på eventuelle andre parter:

4.3.1. Adresse:

4.3.2. Fødselsdato og fødested (hvis disse oplysninger foreligger):

5. EKSIGIBILITET AF DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT/AFTALEN I DOMSSTATEN

5.1. Det officielt bekræftede dokument/aftalen er eksigibelt i domsstaten:

5.1.1. Ja

5.1.2. Nej

5.2. Det officielt bekræftede dokument/aftalens konklusioner

5.2.1. Kort beskrivelse af den eksigible forpligtelse:

5.2.2.2. Den i punkt 5.2.2.1 omhandlede forpligtelse er eksigibel
i forhold til følgende person(er)⁷⁵ (fulde navn):

Udfærdiget i: ...

Underskrift og/eller stempel fra myndigheden i domsstaten:

↓ 2201/2003

⁷⁵ Indsæt oplysninger om alle perioder, hvis der er tale om mere end én.

BILAG V

TABEL TIL SAMMENLIGNING MED FORORDNING (EF) Nr. 1347/2000

Ophævede artikler	Tilsvarende artikler i ny tekst
1	1, 2
2	3
3	12
4	
5	4
6	5
7	6
8	7
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 49, 46
14	21
15	22, 23
16	
17	24
18	25
19	26
20	27
21	28
22	21, 29

23	30
24	31
25	32
26	33
27	34
28	35
29	36
30	50
31	51
32	37
33	39
34	38
35	52
36	59
37	60, 61
38	62
39	
40	63
41	66
42	64
43	65
44	68, 69
45	70
46	72
Bilag I	68
Bilag II	68
Bilag III	68

Bilag IV	Bilag I
Bilag V	Bilag II

BILAG VI

~~Erklæring fra Sverige og Finland i henhold til artikel 59, stk. 2, litra a), i Rådets forordning om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000.~~

~~ERKLÆRING FRA SVERIGE:~~

~~I overensstemmelse med artikel 59, stk. 2, litra a), i Rådets forordning om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 erklærer Sverige hermed, at konventionen af 6. februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international privatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål, med tilhørende slutprotokol, i sin helhed skal finde anvendelse på forbindelserne mellem Sverige og Finland i stedet for bestemmelserne i forordningen.~~

~~ERKLÆRING FRA FINLAND:~~

~~I overensstemmelse med artikel 59, stk. 2, litra a), i Rådets forordning om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 erklærer Finland, at konventionen af 6. februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende international privatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål, med tilhørende slutprotokol, i sin helhed skal finde anvendelse på forbindelserne mellem Sverige og Finland i stedet for bestemmelserne i forordningen.~~

BILAG IV

Ophævet forordning med ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003
(EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 2116/2004
(EUT L 367 af 14.12.2004, s. 1)

BILAG V

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 2201/2003	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledning	Artikel 2, indledning
Artikel 2, stk. 1–6	Artikel 2, stk. 1– 6
-	Artikel 2, stk. 7
Artikel 2, stk. 7	Artikel 2, stk. 8
Artikel 2, stk. 8	Artikel 2, stk. 9
Artikel 2, stk. 9	Artikel 2, stk. 10
Artikel 2, stk. 10	Artikel 2, stk. 11
Artikel 2, stk. 11	Artikel 2, stk. 12
Artikel 3, 4 og 5	Artikel 3, 4 og 5
Artikel 6	Artikel 6, stk. 2
Artikel 7, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 6, stk. 3
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Artikel 10, indledning	Artikel 9, indledning
Artikel 10, litra a)	Artikel 9, litra a)
Artikel 10, litra b), indledning	Artikel 9, litra b), indledning
Artikel 10, litra b), nr. i) og ii)	Artikel 9, litra b), nr. i) og ii)
-	Artikel 9, litra b), nr. iii)
Artikel 10, litra b), nr. iii)	Artikel 9, litra b), nr. iv)
Artikel 10, litra b), nr. iv)	Artikel 9, litra b), nr. v)
Artikel 11, stk. 1	Artikel 21
Artikel 11, stk. 2)	Artikel 24

Artikel 11, stk. 3
Artikel 11, stk. 4
Artikel 11, stk. 5
Artikel 11, stk. 6
Artikel 11, stk. 7
Artikel 11, stk. 8
Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 2
Artikel 12, stk. 3
-
Artikel 12, stk. 4
Artikel 13
Artikel 14
Artikel 15
Artikel 16
-
Artikel 17, 18, og 19
-
Artikel 20
Artikel 21
-
Artikel 22
Artikel 23, litra a), c), d), e) og f)
Artikel 23, litra b) og g)
Artikel 24, 25 og 26
Artikel 27
-
Artikel 28 – 36
-

Artikel 23, stk. 1
Artikel 25, stk. 1
Artikel 25, stk. 2
Artikel 26, stk. 2
Artikel 26, stk. 3
Artikel 26, stk. 4
Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2
Artikel 10, stk. 3
Artikel 10, stk. 4 og 5
Artikel 10, stk. 6)
Artikel 11
Artikel 13
Artikel 14
Artikel 15
Artikel 16
Artikel 17, 18 og 19
Artikel 20
Artikel 12
Artikel 27
Artikel 28
Artikel 37
Artikel 38, stk. 1
-
Artikel 50, 51 og 52
Artikel 29, litra a)
Artikel 29, litra b) og c)
-
Artikel 30–32

-	Artikel 35 og 36
-	Artikel 39-49
Artikel 37, stk. 1	Artikel 28, stk. 1
-	Artikel 28, stk. 2
Artikel 37, stk. 2	-
-	Artikel 34, stk. 2 og 3
Artikel 38	-
Artikel 39	Artikel 53, stk. 1 og 2
Artikel 40	-
Artikel 41, stk. 1	Art. 30, stk. 2, art. 38, stk. 2, og art. 53, stk. 2
Artikel 41, stk. 2 og 3	Artikel 53, stk. 2
Artikel 42, stk. 1	Artikel 38, stk. 2 og artikel 53, stk. 2
Artikel 42, stk. 2	Artikel 53, stk. 3-6
-	Artikel 54, stk. 1 og 2
Artikel 43	Artikel 54, stk. 3 og 4
Artikel 44	Artikel 53, stk. 7
Artikel 45, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
Artikel 45, stk. 2	Artikel 34, stk. 2 og 3), og artikel 69
Artikel 46	Artikel 55
-	Artikel 56
Artikel 47, stk. 1	Artikel 31, stk. 1
-	Artikel 31, stk. 2
Artikel 47, stk. 2	-
Artikel 48	Artikel 33, stk. 1
-	Artikel 33, stk. 2
Artikel 49, 50 og 51	Artikel 57, 58 og 59
Artikel 52	Artikel 68
Artikel 53	Artikel 60
-	Artikel 61
Artikel 54	Artikel 62
Artikel 55, indledning	Artikel 63, stk. 1 indledning, artikel 63, stk. 2
-	Artikel 63, stk. 1, litra a)

Artikel 55, litra a)
Artikel 55, litra b)-e)
-
-
-
Artikel 56, stk. 1
-
Artikel 56, stk. 2
-
Artikel 56, stk. 3
Artikel 56, stk. 4
Artikel 57 og 58
-
Artikel 59, stk. 1
Artikel 59, stk. 2 og 3
Artikel 60, litra a) – d)
Artikel 60, litra e)
Artikel 61
-
Artikel 62, 63 og 64
Artikel 65
-
Artikel 66
Artikel 67 og 68
Artikel 69 og 70
-
Artikel 71 og 72
Bilag I
Bilag II
Bilag III
Bilag IV
-

Art. 63, stk. 1), litra b), art. 64, stk. 1, litra a)
Artikel 63, stk. 1, litra c)-f)
Artikel 63, stk. 1, litra g)
Artikel 63, stk. 3 og 4
Artikel 64, stk. 1, litra b), og artikel 2-6
Artikel 65, stk. 1
Artikel 65, stk. 2
Artikel 65, stk. 3
Artikel 65, stk. 4
Artikel 65, stk. 5
-
Artikel 66 og 67
Artikel 69
Artikel 72
-
Artikel 73
Artikel 74
Artikel 75, stk. 1
Artikel 75, stk. 2 og 3
Artikel 76, 77 og 78
Artikel 79, stk. 1
Artikel 79, stk. 2
Artikel 80
Artikel 81
-
Artikel 70 og 71
Artikel 82 og 83
Bilag I
-
Bilag II
Bilag II
Bilag III

|